

Wp 196755

การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ  
เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1  
โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

นายสิปพนนท์ ละครขวา



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร  
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2563

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม



ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์  
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนาความสามารถอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1  
โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

ผู้วิจัย : นายสิปปนนท์ ละครขวา

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต  
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรค้ำ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกันต์ จังหาร)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศาดรา สหัทธศน์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ โสภา)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ดรุณณา นาชัยฤทธิ)

**ชื่อเรื่อง** : การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

**ผู้วิจัย** : นายสิปปนนท์ ละครขวา

**ปริญญา** : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน)  
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

**อาจารย์ที่ปรึกษา** : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพาพร สุจारी  
อาจารย์ ดร. ดรุณนภา นาชัยฤทธิ์

**ปีการศึกษา** : 2563

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านก่อนเรียนกับหลังเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2562 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 1 ห้อง รวม 46 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านจำนวน 14 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านจำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ  $t - test$  (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เท่ากับ 82.45/78.33 2) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน โดยภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80

**คำสำคัญ:** การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

**Title** : Improving English Reading Abilities of 7<sup>th</sup> Grade Students by Using Scaffolding Reading Experience Strategies

**Author** : Mr. Sippanon Lakhonkhwa

**Degree** : Master of Education (Curriculum and Instruction)  
Rajabhat Maha Sarakham University

**Advisors** : Assistant Professor Dr. Tipaporn Sujaree  
Dr. Darunnapa Nachairit

**Year** : 2020

## ABSTRACT

The research aimed 1) to develop English reading activities for improving comprehension abilities of 7<sup>th</sup> grade students by using scaffolding reading experience strategies based on the 75/75 efficiency criteria; 2) to compare pre-test and posttest score for reading comprehension abilities of the students after using scaffolding reading experience strategies and 3) to study the satisfaction of the students with the learning activities for improving comprehension abilities of 7<sup>th</sup> grade students by using scaffolding reading experience strategies. The sample of students was forty six 7<sup>th</sup> grade students at Kaennakhonwittayalai School in the second semester of 2019, selected by cluster random sampling and simple random sampling. The research instruments were fourteen lesson plans of scaffolding reading experience strategies, a multiple-choice test of reading comprehension abilities and a questionnaire. The statistics used were percentage, mean, standard deviation and t-test (dependent sample).

Results of the research were as follows: 1) the research results showed that the efficiency of English reading activities for improving comprehension abilities of the 7<sup>th</sup> grade students by using scaffolding reading experience strategies was 82.45/78.33;

2) the findings indicated that the average post-test score of the students for English reading comprehension abilities after using scaffolding reading experience strategies was significantly higher than that of the pre-test-score at the .05 level and 3) the results showed that the average satisfaction of the students with the English reading activities for improving comprehension abilities of the 7<sup>th</sup> grade students by using scaffolding reading experience strategies was at a high level ( $\bar{X} = 3.96, S.D. = 0.80$ )

**Keywords:** The Reading Comprehension Development, an English Reading Comprehension Ability and Scaffolding Reading Experience Strategies



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

## กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพาพร สุจारी อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร.ดรณนภานาชัยฤทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ โสภา กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศาตรา สหัสทัศน์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์จนงานวิจัยสำเร็จเรียบร้อยด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.พายุพงศ์ พายุหะ, ดร.สมพิศ หาญมนตรี, คุณक्रमยุเรศ บรรพโคตร, คุณครูอุเทน นันสมบัติ และ คุณครูนาฏลัดดา จุลมา กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยและให้คำชี้แนะอันเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือวิจัยงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหาร คณะครู เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายของโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยที่กรุณาเอื้อเฟื้อสถานที่และให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ทั้งยังให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา และขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยจนทำให้วิทยานิพนธ์ครั้งนี้สมบูรณ์สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

นายสิปปนนท์ ละครขวา

## สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ .....	ค
ABSTRACT .....	จ
กิตติกรรมประกาศ .....	ช
สารบัญ .....	ซ
สารบัญตาราง .....	ญ
สารบัญภาพ .....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ .....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา .....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย .....	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย .....	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย .....	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ .....	5
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย .....	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม .....	7
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ .....	7
2.2 การอ่านเพื่อความเข้าใจ .....	9
2.3 กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (Scaffolding Reading Experience .....	37
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ (Cognitive Learning Concepts) .....	46
2.5 แนวความคิดเกี่ยวกับการสอน (Instructional Concept) .....	50
2.6 แผนการจัดการเรียนรู้ .....	54
2.7 การประเมินทักษะการอ่าน .....	60
2.8 ความพึงพอใจ .....	62
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง .....	66
2.10 กรอบแนวคิดในการวิจัย .....	70



หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย .....	71
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง .....	71
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย .....	71
3.3 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย .....	72
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล .....	81
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล .....	81
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย .....	82
บทที่ 4 ผลการวิจัย .....	86
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล .....	86
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75 .....	87
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านก่อนเรียน กับหลังเรียน .....	87
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนา ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน .....	88
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ .....	92
5.1 สรุป .....	92
5.2 อภิปรายผล .....	93
5.3 ข้อเสนอแนะ .....	98
บรรณานุกรม .....	100
ภาคผนวก .....	109
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย .....	110
ภาคผนวก ข การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ .....	131
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ .....	157
ประวัติผู้วิจัย .....	165

## สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 บทบาทของครูในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ (The Teacher's Role in Comprehension Instruction) ของ Ruddell (2006) .....	34
2.2 กิจกรรมที่จัดเตรียมให้ผู้เรียนตามขั้นตอนของ Graves and Graves (1994) .....	39
3.1 วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อจัดทำแผนกิจกรรมการเรียนรู้ .....	72
3.2 การวิเคราะห์การออกแบบการสร้างแบบทดสอบ (Test Blueprint) .....	78
4.1 ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 .....	87
4.2 ผลการเปรียบเทียบของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง .....	88
4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน .....	88
ก.1 คะแนนความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) .....	126
ข.1 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) .....	132
ข.2 ค่าความสอดคล้องจากการประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) .....	146
ข.3 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) อำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) .....	148

ตารางที่	หน้า
ข.4 ผลความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังจาก การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) .....	149
ข.5 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) .....	151
ข.6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนกับหลังเรียน .....	155



## สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	รูปแบบการอ่านจากระดับพื้นฐานไปสู่ระดับสูง .....	25
2.2	กระบวนการอ่านระดับสูงสู่ระดับล่าง (Top-down Model) .....	25
2.3	รูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ .....	26
2.4	ขั้นตอนการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน .....	38
2.5	กรอบแนวคิดในการวิจัย .....	70



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

# บทที่ 1

## บทนำ

### 1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สำคัญของโลกในยุคปัจจุบัน เนื่องจากเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้คนรวมถึงระหว่างประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเจรจาต่อรองทางการค้า การคมนาคม รวมถึงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศซึ่งจำเป็นต้องใช้ภาษา ในการเป็นสื่อกลางระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารซึ่งภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาแม่โดยกำเนิด ในโลกที่ไร้พรมแดน ผู้คนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้สะดวกสบายมากยิ่งขึ้นผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีข้อมูลข่าวสารไหลเวียน การแลกเปลี่ยนเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงถือเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากในการรับสารและส่งสารของไปในโลกที่ไร้พรมแดน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (พระราชบัญญัติการศึกษาฯ, 2542) มาตรา 22 กล่าวว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ตามข้อ 4 กล่าวคือ ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง และมาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ เช่น 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้ มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นและทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นที่จะพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนตามกระบวนการการเรียนรู้และมีสมรรถนะ 5 ประการ คือ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิดความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี รวมถึงสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศทั้ง 4 สาระได้แก่ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์

กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะพื้นฐานของการเรียนภาษา ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ในแทบทุกแหล่งข้อมูลดังนั้นประเทศที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูดนั้นสิ่งที่จะต้องจำเป็นสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษคือ การมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Eskey, 1979) การอ่านภาษาอังกฤษถือว่ามีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมากทางการศึกษาเพราะทักษะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่นักเรียนใช้แสวงหาความรู้เพิ่มพูนสติปัญญาประสบการณ์ความรู้และพัฒนาความคิด (สุพรรณษา ศรประเสริฐ, 2558) การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตตั้งแต่เล็กจนโต การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพและการศึกษา เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนรู้ นักเรียนจะเรียนเก่งจนประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี ครูผู้สอนจำเป็นต้องอ่านเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถในการสอนตลอดเวลา (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542) การอ่านเป็นวิธีการที่สำคัญวิธีหนึ่งที่มีมนุษย์ใช้ศึกษาหาความรู้ให้แก่ตนเองตลอดมา การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีการอ่านที่ถูกต้องจึงจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคนการรู้จักฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย ดังนั้นการที่ผู้เรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานความสนใจของผู้อ่านเพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้ผู้เรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ (สุนันทามัน เศรษฐวิทย์, 2545) จะเห็นได้ว่าทักษะการอ่านถือเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียน หากผู้เรียนได้รับการฝึกฝนที่เพียงพอและวิธีการอ่านที่ถูกต้อง หลากหลาย สิ่งเหล่านั้นจะเป็นตัวช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างดี รวมไปถึงสภาพแวดล้อมก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

จากผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test) ที่จัดสอบโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) พบว่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 50 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 38.96, 33.35, 33.88 และ 41.29 ตามลำดับปีการศึกษา 2559, 2560, 2561 และ 2562 (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25, 2563) สาเหตุหนึ่งเกิดจากตัวผู้เรียนขาดทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพเพื่อรับข้อมูลและการคิดวิเคราะห์ต่อยอดสอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ที่พบว่าเด็กไทยยังขาดความสามารถและทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจเพราะขาดวิธีและเทคนิคการอ่านที่เหมาะสม ปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่านภาษาที่สองนั้น นอกจากจะเป็นเพราะผู้อ่านมีความรู้ความสามารถในภาษาที่สองอยู่ในวงจำกัดแล้ว สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ พื้นความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

ไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งสามารถแก้ไขได้โดยการที่ผู้สอนปูพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านให้แก่ผู้เรียนก่อนการอ่าน และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้โครงสร้างต่างๆ เพื่อเพิ่มความสามารถในภาษาที่สองให้มากขึ้น (Boyle and Peregoy, 1990) ความคิดเห็นของนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านการอ่านข้างต้นสอดคล้องกับที่ Barnett (1988) ได้สรุปปัญหาของการอ่านภาษาที่สองไว้ดังต่อไปนี้ 1) ในการอ่านภาษาที่สอง ผู้อ่านยังไม่พัฒนาความสามารถเกี่ยวกับระบบเสียงในภาษานั้นอย่างเต็มที่ ดังนั้นผู้อ่านจึงไม่สามารถอ่านออกเสียงคำนั้นได้อย่างถูกต้องเหมือนดังการอ่านภาษาที่หนึ่งซึ่งเป็นภาษาแม่ของตน 2) การอ่านภาษาที่หนึ่งจะเริ่มตั้งแต่ในวัยเด็ก ดังนั้นความรู้ในภาษาที่หนึ่งของผู้อ่านจึงพัฒนาไปได้ในระดับหนึ่ง ทั้งในด้านคำศัพท์ เสียง โครงสร้าง ประสบการณ์ และการใช้กลวิธีต่างๆ จะต่างจากการอ่านภาษาที่สองที่จะเริ่มในวัยที่สูงกว่า และการพัฒนาความสามารถในด้านต่างๆ ดังกล่าวมีน้อย ผู้อ่านจึงประสบปัญหาในการอ่านภาษาที่สองมาก 3) ความแตกต่างของวัฒนธรรมในแต่ละภาษา และความไม่คุ้นเคยกับบทอ่านก็เป็นปัจจัยประการหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านประสบความยุ่งยากในการอ่านภาษาที่สอง

กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (Scaffolding Reading Experience: SRE) เป็นหนึ่งในกระบวนการสอนอ่านที่ได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิผลที่สุด (Graves, 1996) Clark and Graves (2005) และ Fitzgerald and Graves (2004) ได้ให้ความหมายการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ว่าหมายถึงแนวการสอนที่วางแผนและจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านในสถานการณ์ต่าง ๆ สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ เป็นแนวการสอนที่ยืดหยุ่นโดยขึ้นอยู่กับตัวผู้เรียน บทอ่าน และจุดประสงค์ในการอ่าน เป้าหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านคือเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทอ่าน เกิดการเรียนรู้ เข้าใจความหมายคำศัพท์ เพลิดเพลินกับบทอ่าน ประเภทต่าง ๆ ทั้งแบบเล่าเรื่อง และแบบอธิบายความการเสริมต่อการเรียนรู้เป็นการให้ความช่วยเหลือ การสนับสนุนหรือเอื้ออำนวยให้กับนักเรียนในการแก้ปัญหาต่าง ๆ หรือสามารถทำงานที่ไม่สามารถทำได้สำเร็จได้ตามลำพังให้สามารถทำได้สำเร็จ มีลักษณะการให้ความช่วยเหลือชั่วคราวที่ยืดหยุ่นได้ โดยครู่ค่อย ๆ ลดการช่วยเหลือลงแล้วถ่ายโอนความรับผิดชอบการทำงานไปสู่ผู้เรียน ทั้งนี้ การเสริมต่อการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียน สามารถทำได้หลากหลายวิธี เช่น การตั้งคำถาม การบอกหรืออธิบายวิธีการ การสาธิตหรือแสดงตัวแบบ การชี้แนะ หรือการสะท้อนผลการเรียนรู้ (Mitchell, 2008) การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านมีขั้นตอนหลักๆ อยู่ 2 ขั้นตอนคือ ขั้นวางแผน และขั้นนำไปใช้ ในขั้นวางแผนจะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการคือ ผู้เรียน บทอ่าน และจุดประสงค์การอ่านเพื่อสร้างกิจกรรมก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่านและหลังการอ่านในขั้นการนำไปใช้ เพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายในการอ่าน การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของเขตพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) มาจากทฤษฎีของ Vygotsky (1934) ซึ่งเป็นขอบเขตระหว่างสิ่งที่ผู้เรียนสามารถทำหรือเรียนรู้

ได้อย่างอิสระและสิ่งที่คุณเรียนไม่สามารถทำได้หากไม่ได้รับการช่วยเหลือ (Clark and Graves, 2005) สิ่งนี้จะต้องได้รับการพิจารณาเมื่อใช้กระบวนการการเสริมต่อการเรียนรู้ การวิจัยจำนวนมากแสดงให้เห็นว่ากระบวนการเสริมต่อการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สามารถใช้ในการพัฒนาภายใน ZPD ของผู้เรียน (Rosenshine and Meister, 1992)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีและแนวคิดกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์การอ่านซึ่งประกอบไปด้วย 2 ขั้นตอนคือ ขั้นการวางแผน ได้แก่ 1) ผู้เรียน 2) การเลือกสรร บทอ่าน 3) จุดประสงค์การอ่าน และขั้นการนำไปใช้ ได้แก่ 1) กิจกรรมก่อนการอ่าน 2) กิจกรรมระหว่างการอ่าน 3) กิจกรรมหลังการอ่าน เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสามารถการอ่าน ภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อปรับใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

## 1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านก่อนเรียนกับหลังเรียน

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

## 1.3 สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์การอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

## 1.4 ขอบเขตการวิจัย

### 1.4.1 ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2562 จำนวน 14 ห้อง รวม 607 คน



### 1.4.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/13 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้อง รวม 46 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

### 1.4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

#### 1.4.3.1 ตัวแปรต้น

1) กิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

#### 1.4.3.2 ตัวแปรตาม

1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2) ความพึงพอใจ

## 1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ” หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายที่อ่านได้ตรงตามผู้เขียนต้องการหรือเข้าใจเนื้อเรื่องและข้อความที่อ่านโดยการแปลความ ตีความเพื่อให้เข้าใจความหมายหลัก โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ

“การเสริมต่อการเรียนรู้” (Scaffolding) หมายถึง คือการช่วยเหลือผู้เรียนให้ทำงานได้สำเร็จ โดยการช่วยเหลืออยู่บนพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD) ของผู้เรียน สนับสนุนผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้และมีความสามารถในด้านต่าง ๆ จนสามารถทำกิจกรรมนั้นได้ด้วยตนเอง

“กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน” หมายถึง แนวทางการสอน หรือการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านในรูปแบบต่าง ๆ การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านมีขั้นตอนอยู่ 2 ขั้นคือ ขั้นการวางแผน ได้แก่ 1) ผู้เรียน 2) การเลือกสรรบทอ่าน 3) จุดประสงค์การอ่าน และขั้นการนำไปใช้ ได้แก่ 1) กิจกรรมก่อนการอ่าน 2) กิจกรรมระหว่างการอ่าน 3) กิจกรรมหลังการอ่าน

“แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน” หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ถูกสร้างเป็นระบบ เป็นลายลักษณ์อักษรโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านตามขั้นตอน คือ ขั้นการวางแผน ได้แก่การพิจารณาถึงความต้องการของผู้เรียน การเลือกพิงบทอ่านของผู้เรียนและการตั้งจุดประสงค์การอ่านในแต่ละเรื่อง และขั้นการนำไปใช้ได้แก่

กิจกรรมก่อนการอ่าน เช่นการทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียน การจัดกิจกรรมระหว่างการอ่าน เช่น การอ่านในใจหรือการอ่านออกเสียงและกิจกรรมหลังการอ่านเช่นการอภิปรายและการสรุป

“ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้” หมายถึง คุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านที่ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามเกณฑ์ 75/75 ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอนจากแผนการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 75 ของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน

75 ตัวหลัง หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ผู้เรียนได้รับจากการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 75 ของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

“ความพึงพอใจ” หมายถึง คะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน โดยครอบคลุมองค์ประกอบ 4 ด้านได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ

## 1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.6.1 เป็นแนวทางสำหรับผู้เรียนในการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านซึ่งผู้เรียนจะสามารถเข้าใจและเรียนรู้การอ่านและบทอ่านที่ยากเกินความสามารถได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.6.2 เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการปรับปรุงวิธีสอนความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

1.6.3 เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาให้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

## บทที่ 2

### การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE – Scaffolding Reading Experience) ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. การอ่านเพื่อความเข้าใจ
3. กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน
4. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้
5. แนวคิดเกี่ยวกับการสอน
6. แผนการจัดการเรียนรู้
7. การประเมินทักษะการอ่าน
8. ความพึงพอใจ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

#### 2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

##### 2.1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

## สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

## สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้สึกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

## สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

### 2.1.2 คุณภาพผู้เรียน

#### จบชั้นระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.1.2.1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือกร/ระบุหัวข้อเรื่องใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2.1.2.2 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้องคำชี้แจงและคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบายเปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

2.1.2.3 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญแก่นสาระหัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่องข่าว/เหตุการณ์สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

2.1.2.4 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

2.1.2.5 เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

2.1.2.6 ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

2.1.2.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

2.1.2.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้ข้อมูล ต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

2.1.2.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัว เรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

สรุปผู้วิจัยนำหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดมาตรฐาน ต 1.1 มาใช้ในงานวิจัย โดยคำนึงถึงคุณภาพผู้เรียนที่ผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติได้หลังจากสำเร็จการศึกษา เช่น การปฏิบัติ ตามคำขอร้องการอ่านออกเสียงข้อความ อย่างถูกต้อง รวมถึงการเลือกใช้ภาษาน้ำเสียง กิริยาท่าทาง ในการอ่านหรือทำกิจกรรมทางภาษาที่เป็นไปตามวัฒนธรรมและกรอบสังคมของเจ้าของภาษา ซึ่งคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางจะเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยได้ปรับใช้และพัฒนาที่งานวิจัย

## 2.2 การอ่านเพื่อความเข้าใจ

### 2.2.1 ความหมายของการอ่าน

Carrell (1985) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นกระบวนการของความสัมพันธ์ ระหว่างเนื้อหาของเรื่องกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งความรู้เดิมนี้นี้ประกอบด้วยความรู้และ

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ สถานที่ต่าง ๆ ความสัมพันธ์ ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ความคิดรวบยอดหรือมโนทัศน์ รวมทั้งความรู้สึกและทัศนคติด้วย

Hedge (2000) ได้อธิบายว่าการอ่าน คือ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและหน่วยคำ ซึ่งทั้งสองส่วนนี้จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถถอดรหัสภาษาในเนื้อหาได้ หรือที่เรียกว่า ความรู้ทางภาษาศาสตร์

Harmer (2001) กล่าวถึงการอ่านว่า การอ่านเป็นทักษะที่ผู้อ่านเป็นฝ่ายรับข้อมูล และการจะเข้าใจเนื้อหาได้นั้นต้องอาศัยองค์ประกอบจากความรู้เดิมของตัวผู้อ่าน

จิราภรณ์ เกตุแก้ว (2549) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิดในสมอง เป็นกระบวนการของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านโดยผ่านทางข้อความ ผู้อ่านต้องพยายามตีความหมายของสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนไว้เพื่อความเข้าใจถึงความคิดที่ผู้เขียนถ่ายทอดไว้ในภาษาเขียน โดยอาศัยความรู้ด้านภาษาและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจในการอ่าน

สมุทฺร เซ็นเชาวนิช (2551) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน และผ่านการรายงาน โดยการอ่านเปรียบเหมือนกับกระบวนการถอดรหัสบางอย่าง ตัวอักษรแต่ละตัวคือรหัสที่ได้ถูกจัดเรียงไว้อย่างมีระเบียบเพื่อแทนคำพูด ผู้ฟังต้องเรียนรู้ที่จะใช้สัญลักษณ์ในการเขียนและเรียงเรียงเข้าด้วยกันให้เหมาะสมและถูกต้องตามสิ่งที่ตนได้ยินขณะที่มีการพูดเกิดขึ้น

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าการอ่าน หมายถึง การตีความหรือกระบวนการในการแปลความหมายโดยมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับคำศัพท์ที่อ่านและความรู้เดิมของผู้อ่านซึ่งผู้อ่านต้องอาศัยความพยายามในการแปลความหมายจากคำที่ปรากฏหรือสัญลักษณ์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

## 2.2.2 ความสำคัญของการอ่าน

เรวดี หิรัญ (2539) การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญในชีวิตประจำวันอีกทักษะหนึ่ง เพราะการอ่านจะได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน ก่อให้เกิดความเข้าใจ แนวคิด อารมณ์และจินตนาการได้นอกจากนั้น การอ่านยังมีความสำคัญมากในการติดต่อ ค้าขาย ทำสัญญา หรือแม้แต่การอ่านฉลากสินค้า อุปโภค บริโภค ล้วนต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่าน โดยเฉพาะในวงการการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านทั้งสิ้น

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตตั้งแต่เล็กจนโต การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพและการศึกษา เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนรู้ นักเรียนจะเล่าเรียนเก่งจนประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี ครูผู้สอนจำเป็นต้องอ่านเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถในการสอนตลอดเวลา

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นวิธีการที่สำคัญวิธีหนึ่งที่มนุษย์ใช้ศึกษาหาความรู้ให้แก่ตนเองตลอดมา การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย ดังนั้น การที่ผู้เรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานความสนใจของผู้อ่านเพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้ผู้เรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ

สุพรรณิ วราทร (2545) ยังกล่าวอีกว่า การอ่านเป็นวิธีสำคัญในการเสริมสร้างความรู้ ความชำนาญทางอาชีพ ช่วยให้อ่านสามารถคิดหาความรู้ ด้านอาชีพ เกิดความคิดและแนวทางใหม่ ในการปฏิบัติซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงผลผลิต ทำให้การพัฒนาในด้านต่าง ๆ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

มณิรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2548) ยังได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านอีกว่า การอ่านช่วยให้คนเราได้คำตอบจากปัญหาที่ที่ต้องการแก้ หรือปัญหาที่ค้างคาอยู่ในใจไม่ว่าจะทั้งทางตรงและทางอ้อม จึงทำให้เป็นผู้ที่สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ รอบด้านได้ด้วยตนเอง การอ่านช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถของผู้อ่าน การอ่านมากทำให้ผู้นั้นเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ที่สำคัญทำให้คนมีความคิดกว้างไกลและมีวิสัยทัศน์ เนื่องจากการอ่านเป็นการจุดประกายความคิดของผู้อ่านทำให้เกิดพัฒนาการทางสติปัญญาด้วยการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปบูรณาการกับความคิดของตนเองเกิดเป็นความคิดใหม่ในการพัฒนาให้เกิดนวัตกรรมใหม่ขึ้นไปอีก

กล่าวโดยสรุปถึงความสำคัญของการอ่านคือเป็นทักษะและสิ่งจำเป็นในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การอ่านช่วยให้เราพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ เป็นพื้นฐานในการพัฒนาด้านการเรียนรู้ของสติปัญญาเนื่องจากข้อมูลมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ การอ่านจะช่วยให้สามารถรับข่าวสารที่เป็นปัจจุบัน นอกจากนี้การอ่านยังให้ความเพลิดเพลินต่อผู้อ่าน

### 2.2.3 องค์ประกอบสำคัญของการอ่าน

เรวดี หิรัญ (2539) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับคำโดยทั่ว ๆ ไป หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับคำ ได้แก่ ความกว้าง ความลึก และขอบเขตของคำศัพท์ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับคำอย่างกว้างขวางหรือความชำนาญในการใช้คำ เป็นสิ่งสำคัญประการแรกที่จะนำไปสู่การบรรลุถึงความสามารถระดับสูงของทักษะการอ่านทุกชนิด

2. ความเข้าใจเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจน ซึ่งรวมทักษะอื่น ๆ ด้วย เช่น การรู้ตำแหน่งของข้อความที่กล่าวถึงอย่างเจาะจง การเข้าใจความหมายตามตัวอักษร และความสามารถในการติดตามเรื่องที่อ่านตามลำดับ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า แบบสออ่านที่ยอมรับกันเป็นจำนวนมาก มักจะวัดความสามารถในการอ่านทางด้านนี้มากกว่าด้านอื่น ๆ

3. ความเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ รวมถึงมีเหตุผลในการอ่าน ความสามารถในการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ตลอดจนสามารถเดาเหตุการณ์ที่ตามมา การเข้าใจความหมายของคำจากเนื้อเรื่อง เข้าใจการจัดลำดับของเรื่องที่อ่าน ทราบถึงความคิดสำคัญและการจัดลำดับความคิด เข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ของข้อความที่อ่าน โดยการได้ข้อสรุปหรือหลักเกณฑ์จากเรื่องที่อ่าน อย่างไรก็ตามทักษะที่สามนี้มีความสัมพันธ์กับทักษะในการเข้าใจความหมายที่ปรากฏอย่างชัดเจน เพราะการที่จะได้ความหมายของเรื่องที่อ่านนั้น ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายตามตัวอักษร หรือความหมายที่ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนก่อน

4. ความซาบซึ้ง หมายถึง ความสามารถในการทราบถึงความตั้งใจ หรือจุดมุ่งหมายของผู้เขียน การทราบถึงอารมณ์หรือแนวรสของเรื่อง ความสามารถในการเข้าใจกลไกทางวรรณคดี ที่ทำให้ผู้เขียนบรรลุถึงจุดมุ่งหมาย

สมุทฺร เซ็นเซวานิช (2551) ได้สรุปองค์ประกอบพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านไว้ 6 ประการ คือ

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงถึงก็สามารถทำได้โดยไม่ยาก

2. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรที่ควรสนใจเป็นพิเศษ หรือตัดทิ้งไปได้

3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราว หรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่า มีนัยสำคัญ ความลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด

4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้ถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ

5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง ไม่สับสน

6. สามารถถ่าย โอนหรือประสมประสานความรู้สึกที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

Ryder and Graves (1994) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบสำคัญในความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิม (Schemata) คือ กลุ่มของความรู้เดิมที่อยู่ในความทรงจำและถูกนำมาใช้เมื่อเราพยายามที่จะทำความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ประสบการณ์เดิมนี้อาจเปลี่ยนแปลงและพัฒนาขึ้นไปเมื่อได้รับข้อมูลใหม่ หรือสร้างประสบการณ์ใหม่ขึ้นมาประสบการณ์เดิมนี้ ถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการทำความเข้าใจในเนื้อหา



2. กลวิธีควบคุมการเรียนรู้ (Metacognition) คือ การตระหนักในการใช้กลวิธี การอ่านที่จะช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนใช้ความคิดของตนเองกลวิธี ควบคุมการเรียนรู้ไม่ใช่เป็นเพียงแค่การเชื่อมโยงประสบการณ์ของผู้อ่านเข้ากับเรื่องที่อ่านเท่านั้นแต่ ผู้อ่านยังจะต้องรู้ว่ากลวิธีต่าง ๆ เหล่านั้น สัมพันธ์กับประสบการณ์เดิม และเรื่องที่จะอ่านอย่างไร ควรใช้กลวิธีในการอ่านเมื่อไรและใช้อย่างไร ดังที่แชพแมน (Chapman, 1987, อ้างถึงใน เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ, 2533, น. 113-115) ระบุว่าโครงสร้างของเนื้อความ (Text Structure) เป็นสิ่งสำคัญ ที่จะช่วยผู้อ่านได้ ทารผู้อ่านเข้าใจการวิเคราะห์โครงสร้างของการเขียนในเนื้อความนั้น ๆ และ รู้จุดมุ่งหมายในการหาข้อมูลได้ชัดเจนประสิทธิภาพในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนั้นกระบวนการทาง ความคิดย่อมจะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

3. กระบวนการรวบรวมข้อมูล (Information Processing) คือ การรวบรวม เลือกรวบรวมเก็บ แก้วไข และเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ กระบวนการนี้จะต้องเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติใน ขณะที่อ่านจากองค์ประกอบของการอ่าน

สรุปได้ว่าองค์ประกอบสำคัญของการอ่านจำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจคำศัพท์รวมถึง ความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านและความหมายที่แฝงอยู่ในเรื่อง ความสามารถในการตีความ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการถ่ายทอดประสบการณ์หรือองค์ความรู้จากการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

#### 2.2.4 การอ่านเพื่อความเข้าใจ

Harris and Smith (1976) ได้แบ่งปัจจัยต่าง ๆ ที่ผู้อ่านใช้เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ในการอ่านว่า ประกอบด้วยปัจจัยภายใน ซึ่งได้แก่ ความรู้เดิมของผู้อ่านในเรื่องที่อ่าน ความสามารถ ทางภาษา ความสามารถในการคิด ความสนใจ แรงจูงใจ ทศนคติ ความเชื่อซึ่งเป็นเรื่องของจิตใจ และ จุดประสงค์ของการอ่าน และปัจจัยภายนอก ซึ่งได้แก่ ลักษณะของตัวเรื่อง ซึ่งปัจจัยภายในที่กล่าวไป แล้วข้างต้น แฮร์ริสและสมิธให้ความสำคัญกับปัจจัย 2 ประการ ซึ่งได้แก่ ความรู้เดิมและประสบการณ์นั้น หากผู้อ่านไม่มีความรู้เดิมและประสบการณ์ในเรื่องที่อ่านมาก่อนก็ไม่สามารถเข้าใจบทอ่านได้ นอกจากนั้นผู้อ่านจะต้องมีความสามารถทางภาษาพอสมควร จึงจะเข้าใจเรื่องที่อ่านและทำให้เรื่อง นั้นมีความหมาย

สมุทรร เซ็นเชาวิช (2542) ได้สรุปว่าความเข้าใจ (Comprehension) คือ ความสามารถ ที่จะอนุมานข้อสนเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษาและประสบการณ์ ต่าง ๆ หลาย ๆ ด้านของแต่ละคน ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน

จีรพรรณ มหาพรหม (2545) สรุปการอ่านอย่างเข้าใจว่า การที่จะอ่านได้อย่างเข้าใจ ผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการคิด ความรู้ ความสามารถ โดยเชื่อมโยงความรู้เดิมในด้านต่าง ๆ ของผู้อ่านด้วยเพื่อให้ได้ความหมายของสิ่งที่อ่านตรงกับจุดประสงค์ของผู้เขียนที่ต้องการสื่อสารให้ผู้อ่านได้รับรู้

ไฉน อรุณเกล้า (2550) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึงกระบวนการที่มีได้อาศัยเพียงแค่ความสามารถในการอ่านสัญลักษณ์ และแปลความหมายของสัญลักษณ์ที่ได้อ่านแต่ต้องพยายามเข้าใจความหมาย อีกทั้งผู้อ่านควรต้องมีปฏิกิริยา ได้ตอบกับสิ่งที่อ่านตลอดจนใช้ความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ ความรู้ และประสบการณ์เดิมมาผสมผสานเข้าไปในขณะที่อ่าน จึงจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างแท้จริง

ลออ คันธวงศ์ (2551) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึงความสามารถในการเข้าใจความที่อ่านได้ตรงตามผู้เขียนต้องการ และสามารถสรุปความจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ ด้วยการแปลความ ดีความ และสรุปแนวคิด ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในคำศัพท์สามารถเรียงลำดับได้ จับใจความสำคัญได้ ซึ่งผู้อ่านแต่ละคนย่อมมีระดับความเข้าใจแตกต่างกันออกไป

Kamenui and Simmons (อ้างถึงใน ศิริรัตน์ บัวเลิง, 2553) กล่าวถึง องค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ทำให้มีความสามารถในการอ่านต่างกันั้นนั้นประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ

1. ผู้อ่าน (Reader) มีลักษณะดังนี้ มีความรู้พื้นฐานในสิ่งที่อ่าน (Background Knowledge) มีความรู้ทางทักษะในการอ่าน (Component Skill Knowledge) มีแรงจูงใจ (Motivation)

2. บทอ่าน (Text) บทอ่านอาจมีลักษณะเป็นการควบคุมโดยตรงจากผู้สอน ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกบทอ่านที่มีคุณภาพ ความยาวที่เหมาะสมต่อการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจหรือครูอาจแต่งขึ้นเองก็ได้ หรือเป็นเรื่องสั้น ๆ ก็ได้

3. ภาระงาน (Task) ภาระงานของการอ่านเพื่อความเข้าใจมีลักษณะเฉพาะตามความต้องการของจุดประสงค์ของบทเรียนและมีกิจกรรมที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจแล้วแสดงการโต้ตอบได้

4. กลยุทธ์ (Strategies) ผู้อ่านสามารถทำบทอ่านให้ง่ายขึ้น และทำความเข้าใจกับบทอ่านและภาระงานที่หลากหลายได้

กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึงการอ่านเพื่อเก็บข้อมูลของเรื่องที่อ่านเพื่อให้เข้าใจความหลัก เพื่อทราบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรหรือมีสาระสำคัญอย่างไร สามารถแสดงความคิดเห็นกับเรื่องนั้นๆ ได้ และที่สำคัญ

การอ่านเพื่อความเข้าใจยังเป็นการอ่านเพื่อทราบเจตนาอารมณ์ของผู้เขียนซึ่งอาจจะบุ้ไว้ตรง ๆ ในบทอ่านหรือผู้อ่านจะต้องใช้ความพยายามในการตีความเพื่อให้เข้าใจถึงเจตนาอารมณ์ของผู้เขียน

กล่าวสรุปได้ว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจจำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์เดิมกระบวนการคิดการตีความการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่เพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่าน ซึ่งถือเป็นกระบวนการที่ผ่านทั้งทางด้านร่างกายและทางสมองเพื่อการแปลงค่าตัวอักษรไปสู่ความหมายและความเข้าใจของผู้อ่าน

### 2.2.5 องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเข้าใจ

Finn (1985) ได้กล่าวสรุปองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งเป็นผลมาจากการวิจัยทางจิตวิทยาภาษาศาสตร์ (Psycholinguistics) ว่าความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่อไปนี้ คือ

1. ความรู้เกี่ยวกับภาษา (Knowledge of Language) หมายถึง ความรู้ตัวภาษาที่อ่านทั้งด้านโครงสร้างไวยากรณ์ (Syntax) และด้านความหมาย (Semantic)
2. ความรู้รอบตัวผู้อ่าน (Knowledge of the World) หมายถึง ความรู้ทั่ว ๆ ไปและความรู้เฉพาะที่ปรากฏในบริบทนั้น ๆ
3. ความรู้เดิมของผู้อ่าน (Reader's Schema) หมายถึง ความรู้ที่เกิดจากการสั่งสมของประสบการณ์เดิม ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านแต่ละคนตีความความหมาย หรือเข้าใจเนื้อหาที่อ่านนั้นแตกต่างกันไปได้

กัลยา ยวนมา (2539, อ้างถึงใน ภัทธีรา มณีเลิศ, 2546) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า การที่อ่านแล้วจะเกิดความเข้าใจได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวผู้อ่านดังนี้

1. ประสบการณ์ของผู้อ่านในเรื่องที่อ่านจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ชัดเจนและเห็นภาพพจน์ เกิดจินตนาการได้ง่ายเพราะมีประสบการณ์ในเรื่องนั้นมาแล้ว
2. ความสามารถด้านภาษา คือความรู้ในด้านศัพท์ ถ้อยคำ สำนวน โวหาร และความหมายต่าง ๆ ของการตีความ
3. ความสามารถในการคิด ผู้อ่านจะเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้จะต้องใช้ความสามารถในการคิด ประสบการณ์เป็นส่วนประกอบสำคัญของการคิด การเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ และการมีประสบการณ์ตรง ซึ่งจะเป็นส่วนประกอบในการพัฒนาความคิด
4. ความสนใจและความเชื่อ จะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้เกิดความสนใจและความเข้าใจ เรามักอ่านเรื่องที่เรานสนใจด้วยความอยากรู้ อยากรู้เห็น
5. จุดประสงค์ในการอ่าน การอ่านอย่างมีจุดประสงค์จะทำให้ผู้อ่านสามารถมุ่งความสนใจไปสู่เนื้อหาเรื่องทำให้เกิดความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการจะใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงถึงก็ทำได้โดยไม่ยาก
2. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญเกี่ยวข้องมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรจะสนใจเป็นพิเศษหรือไม่ก็ตัดทิ้งไปได้เลย
3. สามารถตีความเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านได้ว่า มีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยขนาดเพียงใด
4. สามารถลงความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ
5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน
6. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้รับ จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลและเทศะ

การอ่านกับความเข้าใจ มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องซึ่งกันและกันจนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ คนที่อ่านหนังสือได้เร็วจึงมักจะ จับประเด็นหรือสาระสำคัญต่าง ๆ ได้ทันที เข้าใจแนวเรื่องหลัก สามารถลำดับเหตุการณ์เรื่องราวต่าง ๆ หรือแนวคิดได้อย่างถูกต้อง นอกจากรู้คำศัพท์มากและสามารถนำบริบทต่าง ๆ ที่มีอยู่ในข้อความที่อ่านรวมทั้งข้อมูลความรู้และประสบการณ์ส่วนตัวออกมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยทำความเข้าใจต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียนว่ามีจุดมุ่งหมายอะไร ต้องการจะอธิบาย ชี้แนะ สั่งสอน หรือชักจูง ตลอดจนเข้าใจน้ำเสียง เจตคติ และความนึกคิดต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อีกด้วย ดังนั้นทุกครั้งที่อ่านถ้าหากเป็นหนังสือหรือตำรา ก็จะต้องอ่านบทแรกและบทสุดท้ายด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่งและควรอ่านติดต่อกันไปให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ พยายามเดาคาตการณ์ หรือพยากรณ์ล่วงหน้าให้ได้ว่าข้อความที่จะอ่านต่อไปนั้นจะมีเนื้อหาเป็นอย่างไรเป็นต้น ซึ่งเหล่านี้เรียกว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจ

สรุปได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านคือความรู้เดิมของผู้อ่าน ความสามารถทางภาษา ความรู้รอบตัวรวมถึงการอ่านจับใจความสำคัญ สามารถแยกประเด็นหลักและประเด็นรองออกจากกันได้ การใช้วิจารณ์ญาณในการสรุปความคิดเห็น การสรุปใจความต่าง ๆ รวมถึงการถ่ายโอนและการผสมผสานความรู้จากประสบการณ์และการอ่าน ทั้งหมดนี้ย่อมส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้อ่านทั้งสิ้น

## 2.2.6 ประเภทของการอ่าน

สมุทฺร เซ็นเซาวนิช (2542) ได้แบ่งประเภทการอ่านเป็น 2 ประเภท และทั้งสองประเภทใช้ความเร็วต่างกันคือ

1. การอ่านเพื่อการศึกษา (Work-Study Type Reading) เป็นการอ่านที่ต้องการความเร็วสูงพอสมควร การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือต้องการควบคุมเนื้อหาให้ได้มากที่สุด ให้ความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นในขณะที่อ่าน จึงจำเป็นต้องพิจารณาคำศัพท์และความหมายของคำที่พบให้ละเอียดถี่ถ้วนนอกจากจะรู้ค่าความหมายเฉพาะนั้น ๆ แล้วควรจะรู้ความหมายแฝงหรือความหมายนัยประหวัด (Connotation) ของคำนั้นอีกด้วย เพื่อจะได้เข้าใจข้อความที่อ่านได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. อ่านเพื่อความพักผ่อนหรือความบันเทิง (Refractory Reading) เป็นการอ่านเพื่อความรื่นรมย์เป็นส่วนตัว หรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจเป็นส่วนใหญ่ การอ่านชนิดนี้มักไม่ต้องการความเข้าใจลึกซึ้งมากนัก จะอ่านโดยความเร็วช้าหรือเร็วอย่างไรก็ได้ สุดแต่ความพึงพอใจของผู้อ่านเองเป็นสำคัญ การอ่านชนิดนี้โดยปกติแล้วมักอ่านได้เร็วกว่าชนิดแรก

บัณฑิต ฉัตรวิโรฒ (2549) ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ดังต่อไปนี้

1. การอ่านแบบคร่าว ๆ (Skimming) คือ การอ่านแบบเปิดผ่านไปเร็ว ๆ ผู้อ่านต้องมีจุดมุ่งหมายหรือคำถามที่ต้องการคำตอบเฉพาะเจาะจงสำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่งในใจแล้ว การอ่านในลักษณะนี้ผู้อ่านต้องรู้จักใช้ชื่อเรื่อง หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยให้เป็นประโยชน์ การอ่านแบบนี้จะช่วยให้รู้จักการคาดคะเน การเลือกจับใจความและทำให้สามารถอ่านได้เร็วขึ้น

2. การอ่านแบบรวดเร็ว เพื่อเก็บความคิดสำคัญ (Scanning) คือ การอ่านที่จะจับใจความให้ได้รวดเร็ว จุดประสงค์ของการอ่านต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงกว่าแบบแรก เช่น ตัวเลขหรือสถานที่ เป็นต้น การอ่านแบบนี้จะใช้ตัวเลข ตัวอักษรที่เป็นตัวใหญ่หรือวลีสั้น ๆ ที่มีความสำคัญอยู่ด้วยให้เป็นประโยชน์

3. การอ่านแบบค้นคว้าหารายละเอียด (Reading for Detail) คือ การอ่านเพื่อค้นหาความคิดที่สำคัญ ๆ ของเรื่องนั้น โดยตลอดและเพื่อศึกษารายละเอียดรวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ซึ่งต้องอ่านแบบระมัดระวัง หนังสือหรือบทความที่จะต้องอ่านแบบนี้มักจะไม่ค่อยมีหัวเรื่องที่จะแนะนำให้ผู้อ่านทราบแนวทางของหนังสือ

4. การอ่านแบบศึกษา (Study Reading) คือ การอ่านที่จะต้องเข้าใจความคิดที่สำคัญ ๆ และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความคิด เมื่ออ่านเข้าใจในปัจจุบันแล้วต้องสามารถจดจำไปใช้ในเวลาที่ต่อไปอีกด้วย วิธีอ่านแบบนี้ต้องอ่านแบบคร่าว ๆ เสียก่อนแล้วใช้ความคิดพร้อมตั้งคำถามไว้หลังจากนั้นจึงอ่านอย่างตั้งใจ

5. การอ่านแบบวิเคราะห์ (Analytical Reading) คือ การอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับกฎทางวิทยาศาสตร์ ทฤษฎีทางคณิตศาสตร์ บทความสำคัญและปัญหาต่าง ๆ จึงต้องอ่านด้วยความระมัดระวังทุก ๆ คำที่ผ่านผู้อ่านจะต้องตั้งปัญหาไว้ในใจขณะที่อ่านและหาทางแก้ปัญหา

6. การอ่านแบบวิจารณ์ (Critical Reading) การอ่านแบบนี้ถือว่าการอ่านที่ต้องใช้ทักษะการอ่านระดับสูงสุด คือ ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนอ่านไปแล้วได้สามารถใช้เหตุผลต่อรองกับสิ่งที่ปรากฏในข้อเขียนนั้นว่าผู้อ่านเห็นด้วยหรือไม่ การอ่านแบบนี้ผู้อ่านต้องเฉลียวฉลาดมีความระมัดระวังในการอ่าน ที่สำคัญต้องระมัดระวังในเรื่องความไม่สมเหตุสมผล และพยายามจับจุดสำคัญที่ผู้เขียนต้องการพูดหรือต้องการให้ผู้อ่านเชื่อ

กล่าวสรุปได้ว่าประเภทของการอ่าน สามารถแยกย่อยได้เป็นหลายประเภทขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการอ่าน เช่น การอ่านเพื่อการศึกษา การอ่านเพื่อความพักผ่อนหรือเพื่อความบันเทิง ความเร็วหรือทักษะที่ใช้จะแตกต่างกันไป รวมถึงประเภทการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจจึงต้องอาศัยทักษะการเรียนรู้คำศัพท์การคิดรวมถึงการแปลความและการตีความหมายของคำ

### 2.2.7 การจัดกิจกรรมการสอนอ่าน

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้ออกแบบการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีเทคนิค ดังนี้

1. การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) ผู้อ่านคิดไว้ก่อนว่าต้องการข้อมูลในเรื่องใดแล้ว จึงอ่านโดยเร็ว มุ่งสนใจเฉพาะสิ่งที่ต้องการ เช่น รายชื่อของนักฟุตบอลในข่าวกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกที่ทางโรงแรมจัดให้ หรือรายชื่อบุคคลในสมุดโทรศัพท์ บทความที่เป็นแบบเรียน ผู้อ่านอาจอ่านคำถามก่อนแล้ว จึงใช้วิธีการอ่านแบบนี้เพื่อหาคำตอบก็ได้

2. การอ่านเพื่อทราบเรื่องราวคร่าว ๆ (Skimming) ผู้อ่านกวาดสายตาอ่านอย่างรวดเร็ว การอ่านแบบนี้ จะไม่อ่านทุกคำ แต่จะอ่านข้ามเป็นตอนๆ จนทั่วบทความ ผู้อ่านอาจอ่านประโยคแรกของแต่ละย่อหน้า แล้วข้ามไปอ่านตอนกลาง และประโยคสุดท้ายของแต่ละย่อหน้าโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อที่จะจับสาระ หรือใจความสำคัญโดยทั่วๆ ไป หรือเพื่อรู้ว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร การอ่านลักษณะนี้ อาจเรียกว่า การอ่านจับใจความสำคัญ (Reading for Main Idea)

3. การอ่านแบบเข้ม (Intensive Reading) หรือการอ่านเพื่อหารายละเอียด (Reading for Details) เป็นการอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่องราวที่ต้องการทราบ อย่างถูกต้องแน่นอนผู้อ่านอ่านอย่างตั้งใจค่อนข้างช้า ในขณะที่เดียวกันก็อาจเขียนสรุปประเด็น หรือจดบันทึกข้อมูลย่อยไปพร้อม ๆ กัน การอ่านแบบนี้เป็นการอ่านครั้งที่ 2 หลังจากการอ่านแบบคร่าวๆ (Skimming) มารอบหนึ่งแล้ว เพราะจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้เร็วขึ้นไม่เสียเวลามากเกินไป

4. การอ่านโดยทำนายข้อความต่าง ๆ ล่วงหน้า (Predicting) โดยผู้อ่านใช้ความรู้ที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ทำนายข้อความที่จะอ่านจากหัวเรื่อง หัวข้อย่อย เช่น การอ่านเรื่องการสูญ

พันธ์ของไดโนเสาร์ แล้วให้ผู้อ่านทำนายว่า ต้องมีเนื้อหาเกี่ยวกับสาเหตุการสูญพันธ์ของไดโนเสาร์ ที่น่าจะเป็นไปได้ เป็นต้น

5. การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the Meaning from the Context) ผู้อ่านอาจเดาความหมายคำศัพท์ได้ โดยอาศัยความหมายจากรากศัพท์ ความสอดคล้องกันของเรื่องราว คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน ข้อความที่ขัดแย้งกันและจากประสบการณ์ของผู้อ่าน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการอ่าน อาจกล่าวสรุปได้ว่าจะต้องใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมเพิ่มพูนคำศัพท์ให้กับผู้เรียนการแนะนำคำศัพท์หรือรากศัพท์เดียวกันที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเดาความหมายจากรากศัพท์ได้ การใช้กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของประโยค การสอดแทรกวัฒนธรรมของภาษาให้ผู้เรียนเข้าใจโดยใช้ของจำลองหรือสิ่งของต่างๆ การใช้คำถามเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้นๆมากยิ่งขึ้นรวมถึง การฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการคาดคะเนคำตอบล่วงหน้าจากการอ่าน

## 2.2.8 การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง / ภาษาต่างประเทศ

### 2.2.8.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

นักภาษาศาสตร์ประยุกต์ได้จัดแนวคิดในการสอนภาษาให้สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของภาษา ตามความเชื่อทางด้านจิตวิทยา ภาษาศาสตร์ มนุษยวิทยา และสังคมวิทยา (Canale and Swain, 1980; Savignon, 1983) เป็น 4 แนวคิด ดังนี้

1) แนวคิดกลุ่มประจักษ์นิยม (Empiricist) หรือกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้แบบพฤติกรรมนิยมที่เน้นการตอบสนองต่อสิ่งเร้า และแนวคิดทฤษฎีกลุ่มโครงสร้างที่เชื่อว่าภาษาเป็นเรื่องของนิสัยและความเคยชิน ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้ คือ

1.1) ภาษา คือ ภาษาพูด มิใช่ภาษาเขียน เพราะการใช้ภาษานั้นเริ่มต้นจากการพูดเด็กจะเรียนรู้ภาษาพูดก่อนโดยการเลียนแบบจากผู้ใหญ่ ในการสอนจึงควรเริ่มสอนจากการฟัง-พูดก่อน

1.2) ภาษาเป็นเรื่องของนิสัยและความเคยชินที่จะต้องมีการฝึกจนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอัตโนมัติ ในการสอนจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกพูดเลียนแบบผู้สอนบ่อย ๆ จนจำได้และสามารถนำมาใช้พูดโต้ตอบได้

1.3) ภาษาแต่ละภาษามีโครงสร้างที่แตกต่างกัน ในการสอนจึงควรเตรียมบทเรียนทั้งในด้านการออกเสียง โครงสร้างทางไวยากรณ์ และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาให้มากโดยเฉพาะในส่วนที่แตกต่างกัน

## 2) แนวคิดกลุ่มเหตุผลนิยม (Rationalist) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดจาก

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นการปรับรูปแบบโครงสร้างของความรู้ที่ติดตัวมา และแนวคิดจากทฤษฎีภาษาศาสตร์ กลุ่มไวยากรณ์ปวีรบรรต ที่เชื่อว่าเด็กมีความสามารถที่จะใช้และเข้าใจภาษาได้โดยไม่เคยได้ยินมาก่อนเนื่องจากภายในสมองมีกลไกที่จะวิเคราะห์ข้อมูลและสร้างกฎเกณฑ์การใช้ภาษาขึ้นได้ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้ คือ

2.1) ภาษาเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ มนุษย์สามารถสร้างประโยคต่าง ๆ จากกฎเกณฑ์ที่มีอยู่ขึ้นใช้ได้อย่างไม่จำกัด ในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนได้รู้กฎเกณฑ์ของภาษา เพื่อจะได้มีพื้นฐานในการสร้างประโยคด้วยตนเอง

2.2) ไวยากรณ์ของทุกภาษามีลักษณะสากล มีโครงสร้างพื้นฐานคล้ายกัน กล่าวคือประโยคแต่ละประโยคสามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างได้ด้วยกฎการปวีรบรรต ในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ สามารถวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคที่พบเห็นจนได้ความหมายที่แท้จริง

2.3) มนุษย์มีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนได้เข้าใจภาษา มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับภาษาและการสื่อความหมายให้เหมาะสมกับสถานการณ์ก่อน แล้วจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกแสดงออก

2.4) การเรียนรู้ภาษาเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล เป็นพฤติกรรมที่กระทำด้วยความรู้จนสามารถใช้ความรู้ที่แสดงออกทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพในการสอนจึงควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็นซักถามจนเกิดความเข้าใจสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสิ่งที่รู้แล้วจะมีผลมากขึ้นหากผู้เรียนรู้ต่อไป และการเรียนรู้จะมีผลมากขึ้นหากผู้เรียนได้เรียนในสิ่งที่มีความหมายต่อตัวเอง

## 3) แนวคิดเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เป็นแนวคิด

ที่เน้นความรู้ความสามารถในการติดต่อสื่อสารของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเป็นลักษณะเฉพาะที่ติดตัวมา เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในสมองและเชื่อว่าภาษาเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์มนุษย์จึงต้องมีความรู้ความสามารถทางภาษาก่อนที่จะแสดงพฤติกรรมทางภาษาประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้ คือ

3.1) ความรู้ความสามารถทางภาษา (Linguistic Competence) เป็นศักยภาพทางภาษาของบุคคลก่อนจะใช้ภาษาในลักษณะที่ต้องการเช่น ฟังหรือเขียน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ความรู้เกี่ยวกับภาษา และความสามารถที่จะนำความรู้เกี่ยวกับภาษาไปใช้สื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์



3.2) การแสดงพฤติกรรมทางภาษา (Linguistic Performance) เป็นการนำความรู้ความสามารถทางภาษาของบุคคลที่มีอยู่มาใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การแสดงพฤติกรรมทางภาษานี้จะสะท้อนถึงระดับความรู้ความสามารถด้านภาษาของบุคคลในการสอนตามแนวคิดที่เน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม คล่องแคล่วสามารถสื่อความหมายได้ตามความต้องการ ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ใกล้เคียงกับชีวิตจริง

4) แนวคิดกลุ่มมนุษยนิยม (Humanistic Approach) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบมนุษยนิยม ที่เน้นความสำคัญของผู้เรียนในแง่อารมณ์ความรู้สึก คือผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีถ้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นอิสระได้เรียนในสิ่งที่ตรงกับความต้องการ ความสนใจ เกิดความรู้สึกสบายใจ ผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทไปเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน จัดสภาพห้องเรียน กิจกรรม และสื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย เป็นตัวของตัวเอง ไม่กังวลกับสถานการณ์การเรียน ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้คือ

4.1) ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจตนเองยอมรับตนเอง และสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างเป็นอิสระ ลดการปกป้องตัวเองลง

4.2) จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ให้มีบรรยากาศแห่งการยอมรับที่ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยจากความล้มเหลว การถูกลงโทษ คำวิจารณ์ การแข่งขัน และร่วมแลกเปลี่ยนความรู้สึก ความสนใจ ความจำจินตนาการ

4.3) เลือกกิจกรรมและสื่อที่ใช้ในห้องเรียนให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วม เป็นกิจกรรมที่มีความหมายและเป็นประโยชน์ในการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน

4.4) ในการดำเนินกิจกรรม ผู้สอนต้องช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงออกด้านภาษาให้มากที่สุด เช่น เลือกกิจกรรมให้เหมาะกับระดับความรู้ด้านภาษาของผู้เรียนกิจกรรมที่สนุกสนาน และผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่ได้เรียน

กล่าวสรุปได้ว่าแนวคิดทั้ง 4 ในการจัดการเรียนการสอนทางด้านภาษานั้น จำเป็นต้องคำนึงและให้ความสำคัญแก่ปัจจัยต่างๆในการเรียนภาษาเพื่อให้เกิดการประสบความสำเร็จ ทั้งในส่วนของตัวผู้เรียน ความแตกต่างระหว่างบุคคลมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมเป็นอย่างยิ่งซึ่งผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดรวมถึงทางด้านโครงสร้างของภาษา ครูจำเป็นที่จะต้องสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝน และเรียนรู้โครงสร้างภาษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์อื่น ๆ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอีกด้วย

### 2.2.8.2 หลักการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

Brumfit (1994) ได้เสนอแนะหลักการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียนสรุปได้ดังนี้

1. ผู้เรียนวัยเยาว์เพิ่งเริ่มการเรียนรู้ในโรงเรียน ครูจึงมีโอกาสนในการหล่อหลอมความคาดหวังเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในโรงเรียน
2. ผู้เรียนในวัยเยาว์ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน มีความแตกต่างทางด้านศักยภาพมากกว่ากลุ่มผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาหรือกลุ่มผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ เนื่องจากผู้เรียนวัยเยาว์มีความใกล้ชิดกับบ้านมาก และยังไม่พร้อมต่อการปฏิบัติตามรูปแบบที่โรงเรียนกำหนด จึงต้องใช้วิธีการค่อย ๆ เป็นค่อยไป อย่าเร่งรัด

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2542) ได้เสนอแนะหลักการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียนดังนี้

1. สอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว หรือเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนพบในชีวิตประจำวัน
2. เน้นการฝึกภาษาแบบที่เจ้าของภาษาใช้ในการสื่อสาร สื่อความหมายในชีวิตจริง แต่เป็นภาษาง่าย ๆ สำหรับผู้เรียน แต่ทุกครั้งฝึกครูจะต้องตั้งจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าต้องการจะฝึกให้ใช้ภาษาเพื่อความหมายอะไร ในสถานการณ์เช่นใด
3. เน้นการฝึกให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตั้งแต่ต้น ทั้งด้านการฟังเขียน ในสถานการณ์จริง เน้นการสอนให้ทักษะทั้ง 4 นี้ สัมพันธ์กันไปอย่างต่อเนื่องอ่านและพูด
4. สอนให้ผู้เรียนคิดเป็นและมีความคิดสร้างสรรค์ เช่น ฝึกให้เด็กเดาความหมายของคำจากประโยคและคำรอบข้าง การฝึกให้ผู้เรียนหากฎเกณฑ์ในการใช้ภาษาด้วยตนเอง
5. หาโอกาสให้ผู้เรียนฝึกภาษาโดยการใช้กิจกรรมเป็นสื่อในการเรียน เช่น ฟังคำสั่งแล้วปฏิบัติตาม อ่านปริศนาแล้วทายคำตอบ เป็นต้น
6. ในการสอนครูจะต้องสอนให้เนื้อหาเก่าหรือเนื้อหาทบทวนกับเนื้อหาใหม่มีความสัมพันธ์กันทั้งภายในชั่วโมงเรียนเดียวกัน หรือระหว่างชั่วโมงต่อชั่วโมง หรือระหว่างบทเรียนต่อบทเรียน
7. สอนเนื้อหาโดยการใช้กิจกรรมหลายแบบในลักษณะของทักษะสัมพันธ์โดยในแต่ละชั่วโมงเรียน ครูควรจัดกิจกรรมเป็นช่วงสั้น ๆ หลาย ๆ แบบให้ผู้เรียนได้ฝึกเนื้อหาด้วยทักษะต่าง ๆ หากเป็นไปได้ควรจะให้ฝึกครบทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ในลักษณะที่ให้ทักษะต่าง ๆ สัมพันธ์กัน

สรุปได้ว่าหลักการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีหลักการสอนโดยการเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจากสิ่งของรอบตัว การเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาตั้งแต่ต้นโดยครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะให้สัมพันธ์กันและต่อเนื่องโดยผ่านกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นการใช้ภาษาของผู้เรียน

## 2.2.9 การสอนอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ

ปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ

Yorio (1971) มีความเห็นว่าปัญหาในการอ่านภาษาที่สองมีสาเหตุมาจาก

1. ผู้เรียนภาษาที่สองมีความรู้ในภาษาที่สองน้อยกว่าเจ้าของภาษา เช่น ความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้าง และการตีความ จึงทำให้ผู้อ่านไม่สามารถทำความเข้าใจกับบทอ่านได้ในระดับเดียวกับที่เจ้าของภาษาอ่าน
2. ผู้อ่านไม่สามารถทำนายหรือเลือกใช้ตัวชี้แนะ (Cues) ที่จะมาช่วยสร้างความเข้าใจในการอ่านได้ อันเป็นผลมาจากการที่ผู้อ่านมีข้อจำกัดของความรู้ในตัวภาษานั้น และพัฒนาการทางด้านภาษายังไม่สมบูรณ์ จึงทำให้กลไกในกระบวนการอ่านทำงานอย่างไม่อัตโนมัติ ดังเช่น การอ่านภาษาแม่ของตน
3. ผู้อ่านเลือกตัวชี้แนะผิด หรือไม่สนใจในการเลือกตัวชี้แนะจึงไม่สามารถเชื่อมโยงตัวชี้แนะต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อที่จะช่วยสร้างความเข้าใจในการอ่านได้
4. ผู้อ่านไม่สามารถจดจำตัวชี้แนะที่อ่านผ่านมาแล้วได้ เนื่องจากไม่คุ้นเคยกับเนื้อหาที่อ่าน และไม่ได้รับการฝึกมาก่อน
5. ผู้อ่านแปลความจากบทอ่านค่อนข้างช้า เนื่องจากผู้อ่านพยายามที่จะโยงเรื่องที่อ่านกับภาษาแม่ ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างไวยากรณ์ หรือแม้กระทั่งคำศัพท์ จึงทำให้ผู้อ่านตีความหมายของข้อมูลได้ช้า

Boyle and Peregoy (1990) มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่านภาษาที่สองนั้น นอกจากจะเป็นเพราะผู้อ่านมีความรู้ความสามารถในภาษาที่สองอยู่ในวงจำกัดแล้ว สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ พื้นความรู้ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งสามารถแก้ไขได้โดยการที่ผู้สอนปูพื้นความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านให้แก่ผู้เรียนก่อนการอ่าน และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้โครงสร้างต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความสามารถในภาษาที่สองให้มากขึ้นความคิดเห็นของนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านข้างต้นสอดคล้องกับที่ Barnett (1988) ได้สรุปปัญหาของการอ่านภาษาที่สองไว้ดังต่อไปนี้

1. ในการอ่านภาษาที่สอง ผู้อ่านยังไม่พัฒนาความสามารถเกี่ยวกับระบบเสียงในภาษานั้นอย่างเต็มที่ ดังนั้นผู้อ่านจึงไม่สามารถอ่านออกเสียงคำนั้นได้อย่างถูกต้องเหมือนดังการอ่านภาษาที่หนึ่งซึ่งเป็นภาษาแม่ของตน

2. การอ่านภาษาที่หนึ่งจะเริ่มตั้งแต่ในวัยเด็ก ดังนั้นความรู้ในภาษาที่หนึ่งของผู้อ่านจึงพัฒนาไปได้ในระดับหนึ่ง ทั้งในด้านคำศัพท์ เสียง โครงสร้าง ประสบการณ์ และการใช้กลวิธีต่าง ๆ ซึ่งจะต่างจากการอ่านภาษาที่สองที่จะเริ่มในวัยที่สูงกว่า และการพัฒนาความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวมีน้อย ผู้อ่านจึงประสบปัญหาในการอ่านภาษาที่สองมาก

3. ความแตกต่างของวัฒนธรรมในแต่ละภาษา และความไม่คุ้นเคยกับบทอ่านก็เป็นปัจจัยประการหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านประสบความยุ่งยากในการอ่านภาษาที่สอง

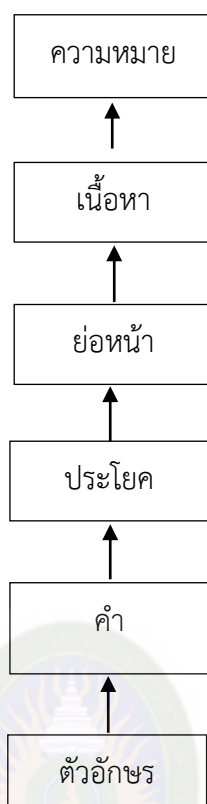
กล่าวสรุปได้ว่าปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนเกิดขึ้นจากหลายปัจจัย เช่น ความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้างทางภาษา รวมถึงด้านวัฒนธรรมที่แตกต่างของภาษา ทำให้ผู้เรียนเกิดความยากลำบากที่จะเข้าใจและตีความหมายของภาษา ความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาแม่ของผู้เรียนก็สามารถส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ช้า เนื่องจากผู้เรียนพยายามที่จะเชื่อมโยงภาษาอังกฤษและภาษาแม่เข้าด้วยกันทำให้การตีความหมายช้าลง ดังนั้นผู้วิจัยจำเป็นต้องคำนึงถึงความแตกต่างทางภาษา ระดับความรู้พื้นฐานของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

#### 2.2.10 ทฤษฎีการสอนอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง / ภาษาต่างประเทศ

แนวความคิดที่ว่าผลการเรียนของนักเรียนเป็นการสะท้อนการสอนของครู แต่ถ้าครูเองยังไม่เข้าใจว่าการอ่านคืออะไร กระบวนการสอนของครูก็ย่อมจะล้าสน ไม่สามารถดำเนินการสอนให้มุ่งไปสู่เป้าหมายในการฝึกอ่านที่มีประสิทธิภาพให้แก่นักเรียนได้ ถึงแม้ว่า การให้คำนิยามของการอ่านขึ้นอยู่กับมุมมองที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล และจะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามการศึกษาและงานวิจัยที่มีเพิ่มขึ้น แต่การทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของการอ่าน ยังคงเป็นสิ่งสำคัญที่จะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการสอนต่อไป (Leu and Kinzer, 1999)

##### 2.2.10.1 กระบวนการอ่านระดับพื้นฐานไปสู่ระดับสูง (Bottom-up Model)

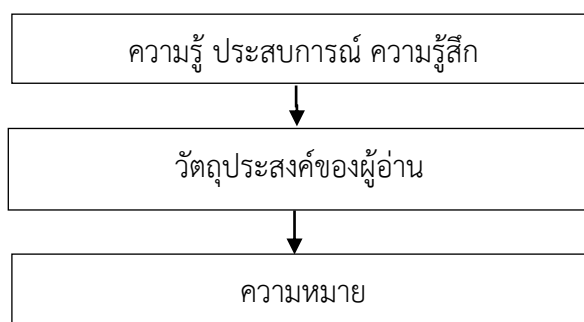
เชื่อว่าการอ่านเริ่มต้นจากการออกเสียงคำแล้วได้ความหมาย นักทฤษฎีที่มีความเชื่อแนวนี้ให้ความเห็นว่า การอ่านเริ่มต้นจากการรู้จักตัวอักษรก่อน จากนั้นจึงเชื่อมโยงอักษรและเสียงแล้วผู้อ่านจึงรวมเสียงเข้าด้วยกันเป็นคำเป็นประโยคแล้วได้ความหมายออกมา อาจกล่าวได้ว่าแนวทฤษฎีนี้ใช้สิ่งพิมพ์เป็นพื้นฐาน (Text-Based or Text Oriented) ในการกระตุ้นให้เกิดกระบวนการอ่านขึ้น



ภาพที่ 2.1 รูปแบบการอ่านจากระดับพื้นฐานไปสู่ระดับสูง

#### 2.2.10.2 กระบวนการอ่านระดับสูงสู่ระดับล่าง (Top-down model)

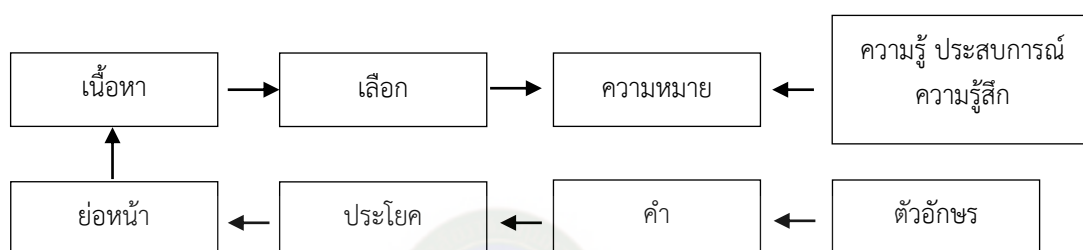
แนวทฤษฎีนี้ใช้ผู้อ่านเป็นพื้นฐาน (Reader Oriented) ในการสร้างความเข้าใจ นักทฤษฎีที่มีความเชื่อแน่วนี้เชื่อว่าการอ่านเริ่มต้นจากสิ่งที่อยู่ในความคิดของผู้อ่าน กระบวนการนี้ ผู้อ่านจะคาดเดาสิ่งที่จะอ่านล่วงหน้าโดยอาศัยความรู้เดิมที่มีอยู่ ผู้อ่านจะเลือกสรรข้อมูลจากบทอ่าน เพื่อยืนยันการคาดเดาของตน ผู้อ่านใช้ความรู้ที่มีอยู่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดกระบวนการอ่าน



ภาพที่ 2.2 กระบวนการอ่านระดับสูงสู่ระดับล่าง (Top-down Model)

### 2.2.10.3 กระบวนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive model)

แนวทฤษฎีนี้ยอมรับว่าทั้งแนวทฤษฎีจากล่างสู่บนและจากบนสู่ล่างถูกต้องทั้งคู่ กล่าวคือ ผู้อ่านใช้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงความสัมพันธ์ระหว่างลำดับตัวอักษร และโครงสร้างของประโยคช่วยให้ได้ความหมายจากคำที่เรียงรายอยู่แต่ในขณะเดียวกันก็ใช้ข้อมูลที่อยู่ในความจำระยะยาว (Long Term Memory) และทักษะทางปัญญา เช่น การอนุมานและการทายล่วงหน้า ตรวจสอบโครงสร้างประโยคความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง และความสัมพันธ์ระหว่างลำดับตัวอักษร



ภาพที่ 2.3 รูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์

### 2.2.11 การจัดการเรียนการสอนอ่านในฐานะภาษาที่สอง / ภาษาต่างประเทศ

สำหรับการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านนั้นได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้จำแนกขั้นตอนในการอ่านออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนอ่าน (Pre-Reading) ขั้นระหว่างอ่าน (While-Reading) และขั้นหลังอ่าน (Post-Reading) โดยในแต่ละขั้นมีรายละเอียด ดังนี้

#### 2.2.11.1 ขั้นก่อนอ่าน (Pre-reading)

Heimlich and Pittelman (1986) กล่าวถึง ขั้นตอนการใช้ผังโยงความคิดกับกิจกรรมก่อนการอ่านในห้องเรียน โดยให้รายละเอียดว่ากิจกรรมก่อนอ่าน

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้นักเรียนมีโอกาสร่วมกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ด้วย
2. นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ใหม่และทบทวนคำศัพท์เก่าจากแหล่งเรียนรู้และกิจกรรมที่ครูออกแบบไว้ที่ได้เสนอขึ้นก่อนการอ่านไว้

Harmer (1983) ที่ได้เสนอขึ้นก่อนการอ่านไว้ดังนี้ กิจกรรมก่อนอ่านเป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่

1. ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน การคาดคะเนอาจจะผิดหรือถูกก็ได้

2. ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียง หรือจากรูปภาพ และการแสดงท่าทาง

Wallace (1992) เสนอการอ่านในขั้นก่อนอ่านว่า ก่อนลงมืออ่านข้อเขียนนั้นผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องนี้สามารถนำไปเขียนด้วยวิธีใดได้บ้าง เหตุใดจึงมีการเลือกเรื่องนี้มาเขียน เรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร

Steinhofer (1996) กล่าวถึงเคล็ดลับในการเตรียมการอ่านจะไม่ใช้เวลานานมาก เพราะจุดประสงค์ของขั้นตอนก่อนอ่านนั้นคือ การกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน

Lebauer (1998) ได้ระบุว่า ขั้นก่อนการอ่านสามารถแบ่งเบาภาระนักเรียนขณะอ่านได้ คำศัพท์ที่สำคัญและความคิดในบทอ่าน ครูจะใช้การสอนโดยตรงในการอธิบายข้อมูล คำศัพท์สำคัญ และกรอบแนวคิดของ นอกจากนี้ครูจะช่วยนักเรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับข้อมูลที่สำคัญในบทอ่าน โดยใช้กลยุทธ์ในการอ่าน เช่น การอ่านแบบคร่าว ๆ (Skimming) การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) การอ่านโดยเน้นความหมายโดยรวม (Extensive) และการอ่านแบบรวดเร็ว (Intensive)

Van (1999) กล่าวว่า การเริ่มต้นของการอ่านนั้น บทอ่านที่มีความจำเป็นต้องให้ข้อมูลพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการอ่านจะมีความหลากหลาย

#### 2.2.11.2 ขณะอ่าน (While-Reading)

Harmer (1983) กล่าวถึง กิจกรรมระหว่างการอ่านว่าเป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่

1. ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วน ๆ (Strip Story) อาจจะเป็นย่อหน้า หรือประโยคก็ได้ แล้วให้นักเรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง
2. เขียนผังโยงความสัมพันธ์ของเรื่อง (Semantic Mapping)
3. เติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic Organizer)
4. เล่าเรื่องโดยสรุป

Heimlich and Pittelman (1986) ให้รายละเอียดกิจกรรมในขณะที่อ่าน

1. ครูให้นักเรียนอ่านเรื่อง และอภิปรายเกี่ยวกับความหมายของเนื้อหาที่อ่านระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และระหว่างครูกับนักเรียนจนสามารถสรุปใจความสำคัญได้
2. ครูให้นักเรียนเติมข้อมูลลงในผังโยงความคิดที่ถูกตัดข้อความออกเป็นบางส่วน (Concept Map) (กรณีที่นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการใช้ผังโยงความคิด) หรือให้นักเรียนทำงานกลุ่มและช่วยกันสร้างผังโยงความคิดลงบนกระดาษแผ่นใหญ่ที่ครูแจกให้ (กรณีที่นักเรียนเริ่มคุ้นเคยกับการใช้ผังโยงความคิดแล้ว) แล้วนำไปติดไว้บนผนังห้อง หลังจากนั้นครูให้

นักเรียนแต่ละกลุ่มเดินสำรวจผังโยงความคิดของเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ และกลับมาพัฒนาผังโยงความคิดของกลุ่มตนเอง

3. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับผังโยงความคิดที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มพัฒนาผังโยงความคิดของกลุ่มตนเอง

4. ครูให้นักเรียนแต่ละคนสร้างผังโยงความคิดตามเรื่องที่อ่านด้วยตนเองโดยไม่ดูผังโยงความคิดเดิม แล้วนำเสนอ

Wallace (1992) ระบุว่า คำถามที่ผู้อ่านควรถามตัวเองขณะอ่าน คือ ข้อเขียนนี้มีวิธีการนำเสนอเช่นไร เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี ทั้งนี้เพราะการค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ในลักษณะเช่นนี้ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน ในขณะที่อ่านผู้อ่านทำสิ่งต่อไปนี้ด้วย

1. คาดเดาว่าข้อเขียนที่จะอ่าน
2. คิดเกี่ยวกับแนวทางในการเขียนข้อเขียนที่จะตามมาทั้งหมด
3. ตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน
4. ใช้วิธีอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์

Van (1999) กล่าวถึงขั้นระหว่างอ่าน (While-Reading) ว่าเป็นขั้นตอนการสร้างกิจกรรมที่หลากหลายโดยผู้สอนจะนำมาใช้ระหว่างที่มีการอ่าน ดังมีตัวอย่างกลยุทธ์ในการอ่าน ดังนี้

1. การคาดเดา
2. การบูรณาการความรู้
3. การแปลความ
4. การตรวจสอบ เป็นต้น

3. หลังอ่าน (Post-Reading)

Hamer (1983) ที่ได้เสนอกิจกรรมหลังการอ่านไว้ดังนี้

กิจกรรมที่ใช้ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่เรียนอาจเป็นกิจกรรมการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น การพูด และการเขียนก็ได้

1. ให้แสดงบทบาทสมมติ
2. เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ
3. พูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

Heimlich and Pittelman (1986) ครูให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันอธิบายผังโยงความคิดที่สร้างขึ้นเป็นภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนช่วยกันเรียงลำดับข้อมูลว่าจะพูดข้อมูลใดก่อนหลังครูจะเป็นผู้ช่วยแนะนำเกี่ยวกับคำศัพท์และการใช้โครงสร้างประโยคที่อยู่นอกเหนือจาก



บทเรียน แล้วให้นักเรียนฝึกอธิบายผังโยงความคิดเป็นกลุ่ม คู่ และเดี่ยว กิจกรรมดังกล่าวเปิดโอกาสให้นักเรียนทำความเข้าใจและทบทวนเรื่องราวโดยอาศัยข้อความบนผังแต่งเป็นประโยคอย่างง่าย ๆ ตามพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน หรือหากข้อความไม่ซับซ้อน นักเรียนอาจใช้สำนวนประโยคจากเรื่องที่อ่านก็ได้ ผลที่ได้รับคือ นักเรียนสามารถสื่อความเกี่ยวกับข้อความรู้จากเรื่องที่ได้อ่านให้ผู้อื่นฟังเป็นภาษาอังกฤษได้

1. ครูให้นักเรียนแต่ละคนฝึกเขียนผังโยงความคิดโดยไม่ต้องดูแบบ แล้วตรวจด้วยตนเองกับต้นฉบับ กิจกรรมดังกล่าวผู้เรียนจะมีโอกาสทบทวนเนื้อเรื่องที่อ่านด้วยตนเองอีกครั้ง ผลที่ได้รับคือ นักเรียนจะรับเอาคำศัพท์สำนวน และเขียนคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

2. ครูให้นักเรียนแต่ละคนฝึกเขียนเรียงความโดยใช้ข้อมูลบนผังโยงความคิดซึ่งจะเป็นข้อความเดียวกันกับที่ใช้พูดอธิบายไปแล้ว แล้วแลกเปลี่ยนเรียงความกับเพื่อนเพื่อช่วยกันตรวจการสะกดคำ โครงสร้างประโยค คำเชื่อม และเครื่องหมาย กิจกรรมดังกล่าวเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้หลักการเขียนร่วมกับเพื่อนๆ เช่นการจัดเนื้อหา การใช้โครงสร้างประโยค คำเชื่อม และสัญลักษณ์ต่าง ๆ

3. ครูใช้วิธีวัดและประเมินนักเรียนตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ให้นักเรียนเขียนผังโยงความคิดเพื่อทบทวนโดยไม่ดูแบบและเนื้อหา และเขียนเรียงความ เสร็จแล้วนำเสนอ

3.2 ให้นักเรียนเขียนเติมข้อความลงบนผังโยงความคิดที่ไม่สมบูรณ์ แล้วนำเสนอ

3.3 ให้นักเรียนเขียนตอบคำถามอัตโนมัติ

Barnett (1988) กล่าวว่าขั้นหลังการอ่านเป็นการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของนักเรียน โดยการตรวจสอบนี้มีวัตถุประสงค์ในขั้นตอนนี้ไม่ใช่ตรวจสอบความจำของนักเรียนหรือความจำด้านเนื้อหา แต่เป็นการตรวจสอบว่านักเรียนเรียนรู้อะไร มีความคิดอย่างไรกับเนื้อหาที่อ่าน โดยใช้การวิพากษ์ภายในกลุ่ม ซึ่งการสนทนาในกลุ่มยังเป็นการเสริมในด้านที่นักเรียนอาจยังไม่เข้าใจชัดเจน หรือไม่เข้าใจไม่ถูกต้อง ดังนั้นความสนใจจะมุ่งเน้นกระบวนการที่นำไปสู่ความเข้าใจหรือแก่สิ่งที่เข้าใจผิดพลาด

Wallace (1992) เสนอว่า เมื่ออ่านจบแล้วผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่อง เช่น ข้อเขียนนี้มุ่งเขียนให้ผู้อ่านกลุ่มใดหรือใครคือผู้อ่านเรื่องนี้ เรื่องนี้ผู้เขียนสามารถเลือกเขียนด้วยวิธีอื่นได้หรือไม่

การจัดการเรียนการสอนอ่านแบ่งได้ 3 ขั้นตอนนั่นคือ ขั้นก่อนอ่าน ระหว่างอ่านและหลังการอ่าน โดยแต่ละขั้นตอนจะมีกิจกรรมที่แตกต่างกันไปเพื่อช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน ผู้วิจัยจำเป็นต้องคำนึงถึงกิจกรรมที่จะใช้สำหรับแต่ละขั้นตอน

ทั้งในเรื่องของคำศัพท์ เรื่องที่ให้ผู้อ่านเรียนรู้ ระดับความสามารถของผู้เรียนและปัจจัยอื่นๆที่จะทำให้ผู้เรียนและการสอนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

### 2.2.12 ทักษะความเข้าใจ

Ruddell (2006) ได้กล่าวเกี่ยวกับทักษะความเข้าใจไว้ว่าประกอบด้วย 7 ประการ

1. ทักษะการระบุ บ่งชี้รายละเอียด (Identify Details) คือความสามารถในการระลึกข้อมูลจากสิ่งที่อ่าน ทักษะนี้เกี่ยวเนื่องกับทักษะในการจำ หรือใช้สายตาเพ่งข้อมูลเพื่อตอบคำถาม

2. ความสามารถในการเรียงลำดับเหตุการณ์ (Establishing Sequence of Event) คือความสามารถในการทำความเข้าใจ และตีความ ในขั้นนี้เพื่อตอบคำถาม What do you think?

3. ความสามารถในการเชื่อมโยง เหตุและผล (Association Cause and Effect) ความสามารถในระดับนี้คือการอธิบายถึงเหตุและผลของเหตุการณ์ ถ้าผู้อ่านมีทักษะในขั้นนี้จะพัฒนาไปสู่ทักษะการคิดขั้นสูงขึ้นไป

4. การระบุใจความสำคัญ หรือแนวความคิดหลัก (Determining Main Idea) โดยอาศัย การสังเคราะห์และการตีความ คำถามถามเพื่อหาแนวความคิดหลักอาจพัฒนาไปสู่คำถามเพื่อตีความและการประยุกต์ใช้ได้ เช่น Why do you think this chapter is called...?

5. ทักษะในการคาดคะเนผลลัพธ์ (Predicting Outcomes) การคาดคะเนอาศัยการคิด ผนวกกับรายละเอียดของเรื่อง ลักษณะเฉพาะ และอารมณ์ของเรื่องเพื่อพิจารณา และคาดคะเนผลที่จะเกิดขึ้น ทักษะที่ใช้เพื่อพัฒนาทักษะ การตีความ การประยุกต์ และการเชื่อมโยงความคิด เพื่อตอบคำถาม เช่น What would you have done if you...?

6. การประเมินคุณค่า (Valuing) ทักษะการประเมินคุณค่าต้องอาศัยเจตคติของแต่ละบุคคล และการกระตุ้นโดยใช้ลักษณะเฉพาะต่าง ๆ และการตีความจากผู้เขียน

7. ทักษะการแก้ปัญหา (Problem Solving) เป็นทักษะที่เกี่ยวกับการจัดการ และการเชื่อมโยงข้อมูล เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาเป็นทักษะที่ผสมผสานกับทักษะความเข้าใจ การจำ สังเคราะห์ และการประเมินค่า การแก้ปัญหานักเรียนต้องสามารถแยกแยะปัญหา และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ตั้งสมมุติฐาน ทดสอบสมมุติฐานเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหา และพัฒนาความสามารถในการขยายความและสรุป

สามารถสรุปได้ว่าทักษะความเข้าใจมีคุณลักษณะหลายอย่างที่สามารถบ่งชี้ได้ว่าผู้อ่านมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านหรือไม่ เช่นการระบุหรือบ่งชี้รายละเอียดความสามารถในการเรียงลำดับเหตุการณ์ ความสามารถในการเชื่อมโยงเหตุและผล การระบุใจความสำคัญ การคาดคะเน

ถึงผลลัพธ์ การประเมินคุณค่ารวมถึง การแก้ปัญหา สามารถแยกแยะปัญหาบ่งชี้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การตั้งสมมติฐาน การทดสอบสมมติฐาน การแก้ปัญหา การขยายความและการสรุปความ

### 2.2.13 ระดับของความเข้าใจในการอ่าน

เยาวรีย์ ประเสกดิ์ (2534, อ้างถึงใน ไฉน อรุณเกล้า, 2550) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้ คือ

1. ความเข้าใจในระดับข้อเท็จจริงหรือความเข้าใจในระดับตัวอักษร (Factual Level) หมายถึง ความเข้าใจที่เกิดขึ้นกับผู้อ่านตามตัวอักษรที่ปรากฏในเนื้อหาข้อความนั้น ๆ เป็นความเข้าใจเนื้อหาที่ผู้เขียนได้เขียนเอาไว้

2. ความเข้าใจในระดับการตีความ (Interpretive Level หรือ Reading Between The Lines) หมายถึง ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ของผู้อ่านที่สามารถตีความและสรุปสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้รู้ทั้งผู้เขียนมิได้ระบุไว้โดยตรงในเนื้อความ ความเข้าใจระดับนี้ซับซ้อนกว่าระดับแรกที่กล่าวเอาไว้

3. ความเข้าใจในระดับประเมินค่า (Evaluation Level หรือ Reading Beyond The Lines) หมายถึงความเข้าใจที่เกิดจากความสามารถในการประเมินผลว่าข้อมูลหรือเนื้อหาสาระนั้นๆมีความถูกต้องหรือไม่ อย่างไร หลังจากที่ได้อ่านเรื่องราวทั้งหมดแล้ว ทั้งนี้ผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์และความรู้ที่ได้สะสมมาช่วยไปการวิเคราะห์วิจารณ์และตัดสินสิ่งที่ได้อ่าน

มณีนรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2532 อ้างถึงใน เพ็ญยุพา สุขเอม, 2550) กล่าวว่า ระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจแบ่งเป็น 4 ชั้น และจำแนกทักษะย่อย ดังนี้

1. ชั้นอ่านตามตัวอักษร (Literal Reading) คือ การอ่านที่ผู้อ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระที่ผู้เขียนกล่าวออกมาโดยตรง มีทักษะย่อยดังนี้

1.1 การชี้คำสรรพนามที่ใช้แทนคำนาม (Recognizing Facts)

1.2 การไปตามทิศทาง (Following Directions)

1.3 การหาประโยคสำคัญ (Finding Topic Sentence)

1.4 การตั้งหัวข้อเรื่อง (Organizing Topic) และการเก็บความสำคัญ

(Getting Main Ideas)

1.5 การเก็บรายละเอียดสำคัญ (Getting Important Details)

1.6 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Detecting the Sequences)

1.7 การเปรียบเทียบ (Making Comparisons)

1.8 การเข้าใจความสำคัญของเหตุและผล (Understanding Cause and

Effect Relationship)

1.9 การชี้อุปนิสัยของบุคคลในเรื่อง (Identifying Character Traits)

2. **ขั้นการอ่านตีความ (Interpretative Reading)** คือ การอ่านที่ผู้อ่านจะต้องเสาะแสวงหาความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ในข้อความที่ปรากฏอยู่ ซึ่งผู้เขียนไม่ได้กล่าวออกมาโดยตรง เพื่อประเมินค่าสิ่งที่ผู้เขียน เขียนโดยใช้ความรู้และประสบการณ์รวมทั้งความสามารถในการอ่านตามตัวอักษรมีทักษะย่อย ดังนี้

2.1 การกล่าวสรุป (Drawing Conclusions)

2.2 การสรุปกฎ (Making Generalizations)

2.3 การคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า (Anticipating Outcomes)

2.4 การเข้าใจสำนวนภาษา (Inferring Meanings of Figurative Language)

2.5 การตั้งหัวข้อเรื่อง (Organizing Topic) และการเก็บใจความสำคัญ (Getting Main Ideas)

2.6 การเก็บรายละเอียดสำคัญ (Getting Important Details)

2.7 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Detecting Sequences)

2.8 การเปรียบเทียบ (Making Comparisons)

2.9 การเข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผล (Understanding Cause and Effect Relationship)

2.10 การชี้อุปนิสัยของบุคคลในเรื่อง (Identifying Character Traits)

3. **ขั้นการอ่านโดยใช้วิจารณ์ญาณ (Critical Ceding)** คือขั้นของการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการพิจารณาตัดสินเพื่อประเมินค่าสิ่งที่ผู้เขียน เขียนโดยใช้ความรู้และประสบการณ์รวมทั้งความสามารถในการอ่านตัวอักษรและอ่านตีความ

3.1 การแยกข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น (Differentiating Facts and Opinions)

3.2 การแยกเรื่องที่เป็นจริงกับเรื่องเพ้อฝัน (Distinguishing Reality from Fantasy)

3.3 การหาเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้อง (Finding Relevant or Irrelevant Information)

3.4 การพิจารณาโฆษณาชวนเชื่อ (Detecting Propaganda)

3.5 การพิจารณาเหตุผลที่สามารถบอกได้ว่าจริงหรือไม่จริง (Recognizing Fallacious Reasoning)

3.6 การพิจารณาความเหมาะสมและคุณค่าการยอมรับความคิด (Judging Adequacy Worth Acceptability)

3.7 การชี้วัตถุประสงค์ของผู้แต่ง (Identifying Author's Purposes)

### 3.8 การแสดงความรู้สึกและจับความรู้สึก (Ability to Express or Sense Feeling)

4. ขั้นการนำไปใช้ (Application reading) หมายถึง การอ่านที่ผู้เรียนสามารถที่จะนำความรู้ ประสบการณ์ และข้อคิดต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านนั้นไปใช้กับสถานการณ์อื่นในทำนองเดียวกันต่อไป

อรพิน พจนานนท์ (2554) ได้จัดลำดับการอ่านเพื่อความเข้าใจและการวัดและประเมินการอ่านให้สอดคล้องกัน ดังนี้

ระดับที่ 1 ระดับตัวอักษร (Literal) เป็นระดับการอ่านที่ผู้อ่านสามารถบอกสถานการณ์ความจริง และรายละเอียด เป็นความเข้าใจขั้นพื้นฐานที่ อาศัยการท่องจำ และการระลึก ในการประเมินผลการอ่านในระดับนี้ เป็นแบบรูปธรรม (Objective) มีวัตถุประสงค์เพื่อหาว่าเป็นจริงหรือเท็จ ข้อคำถามที่ใช้ได้แก่ คำถามประเภท ถูกหรือผิด (True/False)

แบบมีตัวเลือก (Multiple Choice) และการเติมคำในช่องว่าง (Fill-in-the Blank) โดยปกติข้อคำถามที่ใช้คือ Who, What, When, Where

ระดับที่ 2 ระดับตีความ (Interpretation) เป็นระดับการอ่านที่บอก หรือให้ความหมายโดยนัยมากกว่าการให้รายละเอียด ข้อความจริง การประเมินผลการอ่านในระดับนี้มีรูปแบบเป็นนามธรรม (Subjective) และคำถามที่ใช้ถามเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended Question) หรือคำถามยั่วยู่ให้คิด (Thought-provoking Question) ยกตัวอย่าง เช่น Why, What If และ How

ระดับที่ 3 ระดับประยุกต์ (Applied) เป็นระดับการอ่านที่ผู้อ่านสามารถขยายหรือประยุกต์ความคิดหรือมุมมองในสถานการณ์ต่างๆโดยมีกำหนดการกั้นวิเคราะห์การสังเคราะห์และการประยุกต์การประเมินการอ่านในระดับนี้ควรส่งเสริมให้ผู้อ่านได้มีโอกาสวิเคราะห์ (Analyze) สังเคราะห์ (Synthesize) และประยุกต์ (Apply) ใช้กับข้อมูลหรือสถานการณ์อื่น ๆ

ระดับความเข้าใจในการอ่านสามารถจัดอันดับได้ที่ 3 ระดับด้วยกันคือระดับที่ 1 ระดับตัวอักษร ซึ่งเป็นระดับการอ่านที่ผู้อ่านสามารถบอกสถานการณ์ความเป็นจริงได้ละเอียดในขั้นพื้นฐานการท่องจำคำศัพท์ต่าง ๆ ระดับที่ 2 คือระดับตีความเช่นระดับการอ่านที่บอกมากกว่าแค่รายละเอียดต่าง ๆ มากกว่าข้อความจริงข้อเท็จจริง มีรูปแบบที่เป็นนามธรรมและระดับที่ 3 คือระดับประยุกต์เป็นระดับการอ่านที่ผู้อ่านขยายความประยุกต์ความคิดรวมถึงการประยุกต์มุมมองร่วมกับสถานการณ์ต่าง ๆ โดยอยู่ภายใต้กระบวนการคิดวิเคราะห์และการสังเคราะห์การประยุกต์การประเมินค่าสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยประเมินการอ่านในระดับตัวอักษรและระดับตีความ

## 2.2.14 บทบาทของครูในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ (The Teacher's Role in Comprehension Instruction)

Ruddell (2006) สรุปหน้าที่ของครูในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจดังนี้

### ตารางที่ 2.1

บทบาทของครูในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ (The Teacher's Role in Comprehension Instruction) ของ Ruddell (2006)

องค์ประกอบสำคัญของกระบวนการอ่าน เพื่อความเข้าใจ	บทบาทหน้าที่ของครูในการสอนอ่าน เพื่อความเข้าใจ
1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้สะท้อนถึงแรงจูงใจ ภายใน ภายนอก และผลที่คาดว่าจะได้รับจาก การอ่าน	ทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอ่าน และผลที่คาดว่าจะได้รับจากประสบการณ์ การอ่าน
2. กระตุ้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหา คำศัพท์ โครงสร้างภาษา และความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อ เรื่องและโครงสร้างของเนื้อเรื่อง	กระตุ้นและช่วยให้ผู้อ่านใช้ความรู้เดิมเชื่อมต่อกับ ความรู้ที่มีในเนื้อหาของบทอ่าน
3. การขับเคลื่อน ส่งเสริมเจตคติและความพอใจ เกี่ยวกับเนื้อหาในบทอ่าน ตามโครงสร้างของ ความหมายที่ได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้	ช่วยให้ผู้อ่านเชื่อมโยง สร้างทัศนคติที่ดี และรู้ คุณค่าของเนื้อหาในบทอ่าน และประสบการณ์ การอ่าน
4. กำกับดูแล ควบคุม ให้กระบวนการต่าง ๆ เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการอ่าน	สอนให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญ ความจำเป็น ในการตรวจสอบความหมาย และการตีความ โดยใช้ความรู้เดิมและข้อมูลที่มีในบทอ่าน ผสมผสานกัน
5. ใช้ความสัมพันธ์ของกระบวนการต่าง ๆ เพื่อช่วย ในการสร้างความหมายจากการอ่าน	สร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ระหว่างจุดประสงค์การอ่าน ความรู้เดิม ทักษะ กระบวนการ เจตคติที่มีต่อบทอ่าน

บทบาทหน้าที่ของครูในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจสิ่งสำคัญคือครูต้องให้ผู้อ่านบรรลุ  
วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ ครูยังมีหน้าที่ในการเชื่อมความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่รวมถึงการ  
จัดเตรียมกิจกรรมการอ่านเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งเป้าเอาไว้ นอกจากนี้ครูยังต้องสร้าง  
ความสัมพันธ์ของการอ่านเข้ากับเจตคติคือทัศนคติของผู้อ่านโดยการสร้างความหมายของการอ่าน

### 2.2.15 การประเมินผลการอ่าน

การประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ จะช่วยให้ทราบถึงความเข้าใจของผู้เรียนในการอ่านว่า มีความเข้าใจมากน้อยเท่าใด อีกทั้งผู้สอนยังสามารถนำไปใช้ในวางแผนเพื่อการพัฒนาหรือจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้นได้อีกด้วย ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

Hefner and Jolly (1997, อ้างถึงใน วาสนา โพธิ์วัลย์, 2549) ได้กล่าวถึง การวัด และการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจได้จากความสามารถดังนี้

1. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านได้
2. เข้าใจคำชี้แจงสามารถปฏิบัติตามคำชี้แจงเพื่อคำแนะนำที่เขียนอธิบายไว้ได้ถูกต้อง

3. จดจำและสามารถบรรยายเรื่องที่อ่านเป็นคำพูดของตนเองได้
4. ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องราวที่อ่านได้ถูกต้อง
5. แยกได้ว่ารายละเอียดตอนไหนสำคัญ ตอนไหนไม่สำคัญ
6. บอกได้ว่ารายละเอียดตอนไหนสำคัญอย่างไร
7. บอกได้ว่าประโยคไหนเป็นประโยคแสดงเนื้อหาความสำคัญหรือข้อความสำคัญของเรื่องราวที่อ่าน

8. แสดงข้อสรุปของบทความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
9. บอกได้ว่าเนื้อหาของสิ่งที่อ่านมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทความอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างไร

10. บอกได้ว่าในการเขียนบทความที่นั้นผู้เรียนยึดแนวอะไรในการจัดเรียบเรียง เช่น เวลา สถานที่ หรือสาเหตุและผลเริ่มต้น

11. บอกได้ว่าอะไรคือความหมายที่ซ่อนเร้น ที่ไม่แสดงไว้ในบทอ่าน
12. บอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีแนวการดำเนินเรื่องหรือให้อารมณ์อย่างไร
13. บอกวัตถุประสงค์ ในการเขียนซึ่งผู้เขียนไม่ได้ตรงๆ ได้
14. บอกได้ว่าไหนผู้เขียนใช้ถ้อยคำเปรียบเทียบบอย่างใดมีความหมายอย่างไร

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, อ้างถึงใน กฤษณา โภธิชัยรัตน์, 2556) กล่าวว่าถึง การประเมินทักษะการอ่านสามารถใช้เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถในการรับสาร หรืออาจใช้เกณฑ์ประยุกต์เข้าด้วยกันโดยใช้น้ำหนักเกณฑ์แบบรวมมากกว่าเกณฑ์แบบย่อย

1. เกณฑ์กำหนดความสามารถของการอ่านที่เป็นแบบเกณฑ์ย่อย มีดังนี้
  - 1.1 ความรู้ศัพท์ ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์ สำนวนที่ใช้ในระดับใด

1.2 ความรู้ไวยากรณ์ ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจ และการเชื่อมโยงของเนื้อความ โดยใช้คำในลักษณะต่างๆ กัน ที่กำหนดหน้าที่ทางภาษา

## 2. เกณฑ์กำหนดความสามารถการอ่านแบบรวม มีดังนี้

2.1 ความสามารถเรียบเรียงความ ได้แก่ การอ่านแล้วเข้าใจความ สามารถแสดง ความเข้าใจโดยการตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงด้วยคำใหม่โดยให้ได้ใจความเดิม หรือสามารถตอบ คำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงข้อความ

2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด ผู้เรียนสามารถโยง รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุน หรือเป็น รายละเอียดที่ขัดแย้งกันเพื่อให้ข้อมูลตรงกันข้าม ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียด ด้วยกัน

2.3 ความสามารถอ่านจับใจความสำคัญ ผู้เรียนสามารถระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องที่ได้

3. ความสามารถวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ และ สุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่าน และความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่าน สามารถวิเคราะห์ ประเมิน และสรุปได้ว่าบท อ่านที่อ่านนั้นเป็นบทอ่านประเภทใด ลีลาภาษาที่ใช้ เจตนา ทศนคติของผู้เรียน สามารถ วิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุผลและผลที่เกิดขึ้น ตลอดจนสามารถประเมินประสิทธิผลของบทอ่านได้ ซึ่งความสามารถในระดับนี้เป็นระดับสูงซึ่งต้องอาศัยความรู้ในระดับเบื้องต้นเป็นพื้นฐาน การกำหนด ความสามารถข้างต้นเป็นลำดับขั้นที่ขึ้นต่อกัน และสามารถกำหนดความสามารถตามเกณฑ์ โดยใช้ มาตรฐานประเมินค่าเป็นระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง มีความสามารถ

ระดับ 2 หมายถึง มีความสามารถน้อย

ระดับ 3 หมายถึง มีความสามารถพอประมาณ

ระดับ 4 หมายถึง มีความสามารถมาก

ระดับ 5 หมายถึง มีความสามารถยอดเยี่ยม

การวัดและประเมินผลการอ่าน สามารถวัดได้หลากหลายวิธีไม่ว่าจะเป็นการบรรยาย สิ่งที่ได้อ่านเพื่อเป็นการสะท้อนถึงความเข้าใจของผู้อ่านเอง การวัดโดยการให้ผู้อ่านบอกถึง รายละเอียดหรือสาระสำคัญของบทอ่านรวมถึงการสรุปข้อมูลต่างๆจากบทความ นอกจากนั้น เกณฑ์การวัดผลด้านการอ่านมีเกณฑ์ที่ต้องให้ความสำคัญอยู่ทั้งด้านความรู้คำศัพท์และความรู้ ทางไวยากรณ์ซึ่งทักษะเหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านประสบผลสำเร็จในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น



## 2.3 กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (Scaffolding Reading Experience)

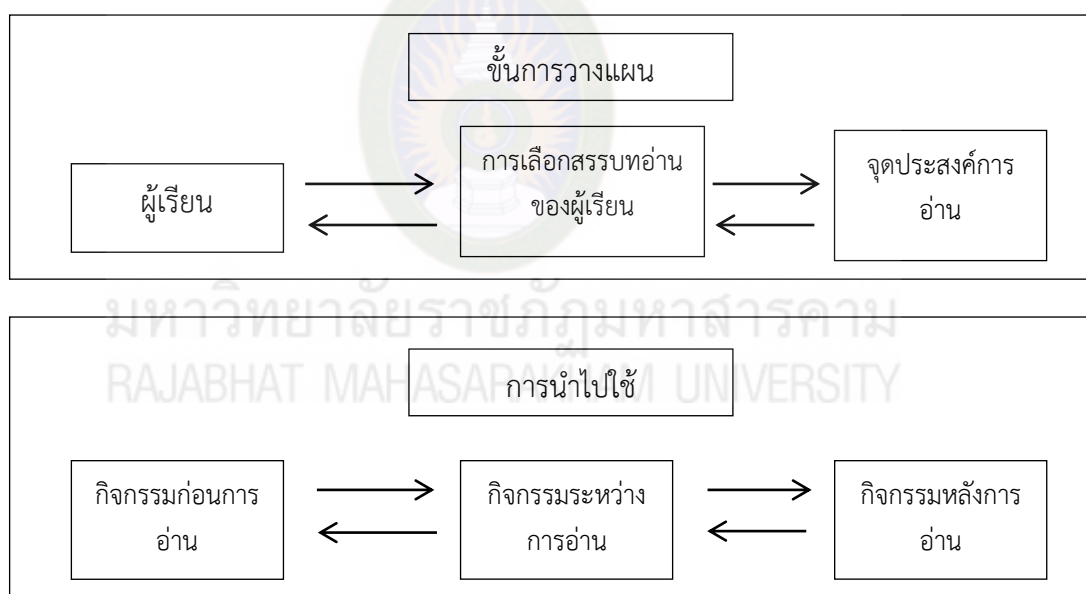
### 2.3.1 ความหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

Graves and Graves (1994) ให้คำนิยามของการเสริมต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์การอ่าน (SRE) ว่า คือ กลุ่มของกิจกรรมที่จัดเตรียมให้ผู้เรียนก่อนการอ่าน (Pre-Reading) ระหว่างการอ่าน (During Reading) และหลังการอ่าน (Post Reading) ที่ได้ออกแบบเป็นพิเศษ ด้วยกระบวนการวิเคราะห์กลุ่มผู้เรียนตามขั้นตอนเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนอย่างจำเพาะเจาะจง เพื่อให้เกิดความประสบผลสำเร็จในการอ่าน การเรียนรู้ และสนุกสนานเพลิดเพลินกับบทอ่านที่ได้เลือกสรร โดยเฉพาะ

Clark and Graves (2005) และ Fitzgerald and Graves (2004) ได้ให้ความหมายการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ว่าหมายถึงแนวการสอนที่วางแผนและจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านในสถานการณ์ต่าง ๆ สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ เป็นแนวการสอนที่ยืดหยุ่นโดยขึ้นอยู่กับตัวผู้เรียน บทอ่าน และจุดประสงค์ในการอ่าน เป้าหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านคือ เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทอ่าน เกิดการเรียนรู้ เข้าใจความหมายคำศัพท์ เพลิดเพลินกับบทอ่านประเภทต่าง ๆ ทั้งแบบเล่าเรื่อง และแบบอธิบายความโดยเน้นการเสริมต่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD) ของผู้เรียนซึ่งอาจจะมีการเสริมต่อการเรียนรู้ทั้งแบบวาจา (Verbal Scaffolding) และการเสริมต่อการเรียนรู้แบบใช้สื่อที่มองเห็น (Visual Scaffolding) มีการทบทวนความรู้เดิม กระตุ้นและสร้างความรู้พื้นฐานเพื่อการอ่าน เน้นการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เพื่อทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงขึ้น การมีส่วนร่วมในการเรียน ผู้เรียนจะสามารถดำเนินกิจกรรมการอ่าน และปรับปรุงการอ่านได้ด้วยตนเอง นอกจากนั้นการเสริมต่อประสบการณ์การอ่านยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษสามารถอ่านและทำความเข้าใจ ตลอดจนเรียนรู้เนื้อหา ได้อย่างประสบความสำเร็จช่วยให้ผู้เรียนดึงความรู้มาใช้ในการอ่าน ขยายความรู้ด้านคำศัพท์ใหม่ สร้างความรู้พื้นฐาน ให้เพียงพอในการอ่าน การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านมี 2 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นวางแผน และขั้นนำไปใช้ ผู้สอนต้องพิจารณาปัจจัยที่สำคัญ คือ ปัญหาและความต้องการของผู้เรียน ความยากง่ายและความเหมาะสมของเนื้อหา และจุดประสงค์การอ่านแต่ละเนื้อหา ส่วนขั้นนำไปใช้ประกอบด้วย กิจกรรมก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่านผู้สอนวางแผนและใช้ทั้งสองขั้นอย่างสัมพันธ์กัน สามารถยืดหยุ่นได้ตามปัจจัยสำคัญทั้ง 3 ประการ เพื่อปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน และสถานการณ์การเรียนรู้ นั้น ๆ

Mitchell (2008) กล่าวว่า การเสริมต่อการเรียนรู้เป็นการให้ความช่วยเหลือการสนับสนุน หรือเอื้ออำนวยให้กับนักเรียนในการแก้ปัญหาต่าง ๆ หรือสามารถทำงานที่ไม่สามารถทำให้สำเร็จได้ตามลำพังให้สามารถทำได้สำเร็จ มีลักษณะการให้ความช่วยเหลือชั่วคราวที่ยืดหยุ่นได้ โดยครูค่อย ๆ ลดการช่วยเหลือลงแล้วถ่ายโอนความรับผิดชอบการทำงานไปสู่ผู้เรียน ทั้งนี้การเสริมต่อการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียน สามารถทำได้หลากหลายวิธี เช่น การตั้งคำถาม การบอกหรืออธิบายวิธีการ การสาธิตหรือแสดงตัวแบบ การชี้แนะ หรือการสะท้อนผลการเรียนรู้ เป็นต้น

กล่าวสรุปได้ว่าการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE) หมายถึงแนวทางการสอน หรือการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านในสถานการณ์หรือรูปแบบต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผู้เรียน บทอ่าน และเป้าหมายในการอ่านซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการเสริมต่อรอยต่อพัฒนาการของผู้เรียนในผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านที่สูงขึ้น การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านมีขั้นตอนหลัก ๆ อยู่ 2 ขั้นคือ ขั้นวางแผน และขั้นนำไปใช้



ภาพที่ 2.4 ขั้นตอนการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

การเลือกกิจกรรมสำหรับผู้อ่านในขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading) มีกิจกรรมให้เลือกมากมาย เช่น การกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน การสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียน การสอนคำศัพท์ ตลอดจนแนะนำกลวิธีในการอ่าน ขั้นการอ่าน (During-reading) มีกิจกรรมให้เลือกอย่างหลากหลาย เช่น การอ่านในใจ การอ่านให้ผู้เรียนฟัง การให้คำชี้แนะการอ่าน และในขั้นสุดท้ายคือ ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) ส่วนมากกิจกรรมที่ใช้จะเป็นการตรวจสอบความเข้าใจว่าผู้เรียนได้ลิ้มรส

ความสำเร็จในการอ่านตามที่ตั้งจุดประสงค์ไว้หรือไม่ ได้เรียนรู้อะไร และสนุกกับบทอ่านเพียงไร ดังนั้นกิจกรรมประกอบไปด้วย การตั้งคำถาม การอภิปราย การเขียนสรุปความ การทำแผนภูมิ ความคิดเป็นการสรุปความในเรื่องที่อ่าน การแสดงละคร

## ตารางที่ 2.2

กิจกรรมที่จัดเตรียมให้ผู้เรียนตามขั้นตอนของ *Graves and Graves (1994)*

กิจกรรมก่อนการอ่าน	กิจกรรมระหว่างการอ่าน	กิจกรรมหลังการอ่าน
- การสร้างแรงจูงใจ	- การอ่านในใจเพื่อจับใจความสำคัญ	- การตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องที่อ่าน
- การเชื่อมโยงเนื้อหาเข้ากับบริบทชีวิตของผู้เรียน	- การอ่านให้ผู้เรียนฟังเพื่อให้รูปแบบ	- การอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน
- การกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน	- การอ่านตามคำชี้แนะ	- การเขียนสรุปความ
- การสอนคำศัพท์ก่อนการอ่าน	- การอ่านออกเสียงโดยผู้เรียน	- การแสดงละครเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- การสอนมโนคติก่อนการอ่าน		- กิจกรรมแผนภูมิความคิด
- การตั้งคำถามก่อนการอ่าน		- การประยุกต์ใช้
- การทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้าก่อนการอ่าน		
- การกำหนดทิศทางการอ่าน		
- การแนะนำกลวิธีในการอ่าน		

การศึกษาแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ สามารถสรุปได้ว่าแนวการสอนตามกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านเป็นแนวทางการสอนที่ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาของบทอ่านและวัตถุประสงค์ในการอ่าน เพื่อคัดเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมและกำหนดกิจกรรม ก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และ หลังการอ่าน ได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับการวางแผน ส่งผลให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษอ่านเนื้อหาที่ได้คัดเลือกมาให้อ่านอย่างเข้าใจ เพลิดเพลินกับการอ่านโดยจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านของเกรฟส์ และเกรฟส์ (Graves and Graves, 1994)

### 2.3.2 แนวคิดทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการสอนโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์การอ่าน

#### 2.3.2.1 การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

ความหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

Graves and Graves (1994) ได้อธิบายถึง “Scaffolding” ว่านำมาใช้ครั้งแรกในวงการศึกษาโดยนักจิตวิทยาชื่อ วูด บรูเนอร์ และโรส (Wood, Bruner and Rose, 1976) นักจิตวิทยากลุ่มนี้ได้ศึกษาถึงบทบาทในการแก้ปัญหาระหว่างกระบวนการที่ผู้สอนหรือผู้เชี่ยวชาญช่วยเหลือผู้เรียน วูด และคณะได้สังเกตพฤติกรรมขณะที่ผู้เรียนเรียนรู้ในการแก้ปัญหา และสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะรวมทั้งการมีส่วนร่วมของผู้สอนในสถานการณ์การเรียน ดังนั้น “Scaffolding” โดยนัยของวูดและคณะ จึงหมายถึง กระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาและเกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่ยากเกินความสามารถ และบรรลุถึงเป้าหมายได้ ผู้เรียนจะไม่สามารถทำกิจกรรมให้เสร็จสมบูรณ์ได้ หากผู้สอนไม่ใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

Berk and Winsler (1995) ให้คำนิยามของคำว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ คือ ความร่วมมือระหว่างผู้สอนและผู้เรียนในขณะที่ทำกิจกรรมและแก้ปัญหาพร้อมกันซึ่งเป็นวิธีการที่เอื้อให้ผู้เรียนคิด มีความรับผิดชอบและมีทักษะเพิ่มขึ้น

Fitzgerald and Graves (2004) ได้สรุปคุณลักษณะที่สำคัญสำหรับการเสริมต่อการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพ 3 ประการ ได้แก่

1. ลักษณะเฉพาะของการเสริมต่อการเรียนรู้ คือ เป็นโครงสร้างการสนับสนุนชั่วคราวที่ผู้สอนจัดทำขึ้นเป็นพิเศษเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้หรือทำงานได้สำเร็จและผู้เรียนจะไม่สามารถทำงานหรือเรียนรู้ได้สำเร็จหากไม่ได้รับการเสริมต่อการเรียนรู้

2. การเสริมต่อการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับบริเวณพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ของผู้เรียนตามแนวคิดของวิกออตสกี

3. ผู้สอนต้องค่อย ๆ ลด การเสริมต่อการเรียนรู้ลงและถ่ายโอนความรับผิดชอบในการเรียนรู้จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน

สรุปได้ว่าการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) คือการช่วยเหลือผู้เรียนให้ทำงานได้สำเร็จโดยการช่วยเหลืออยู่บนพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD) ของผู้เรียน สิ่งสำคัญคือครูจะต้องประเมินความรู้อ่อนของผู้เรียนก่อนให้ความช่วยเหลือ ครูจะลดบทบาทลงเพื่อให้ความสำคัญต่อผู้เรียนมากขึ้น

### 2.3.3 รูปแบบการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

Clark and Graves (2005) กล่าวถึงการเสริมต่อการเรียนรู้ในการเข้าใจเนื้อหาของผู้เรียน (Scaffolding Students' Comprehension of Text) ว่ารูปแบบทั่วไปของการเสริมต่อการเรียนรู้มี 3 รูปแบบ คือ

1. การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยวาจา (Moment - to - Moment Verbal Scaffolding) ได้แก่การกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ตั้งคำถาม เพื่อค้นหาคำตอบ นำเสนอข้อมูลเพื่อให้ผู้เรียนตอบสนองต่อการสอน ตระหนักถึงภูมิหลัง ความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการอ่าน ผู้สอนต้องคำนึงถึงสิ่งสำคัญ 2 ประการคือ 1) จะปรับการพูดอย่างไรในขณะสอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุหรือเข้าไปใกล้เป้าหมายได้ และ 2) จะทำอย่างไรเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิด โดยที่ผู้สอนเข้าไปมีส่วนร่วมในสถานการณ์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเบื้องต้น เน้นบทสนทนาระหว่างผู้สอนกับกลุ่มผู้เรียน

2. การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้เนื้อหา (Instructional Framework that Foster Content Learning) เป็นกรอบการสอนที่ใช้เพื่อพัฒนาความเข้าใจและการเรียนรู้ของผู้เรียนขณะที่อ่านข้อความใดข้อความหนึ่ง ในกรอบความคิดหนึ่ง ๆ อาจมีการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยวาจาไม่ได้ บทบาทของครูผู้สอนคือ เตรียมประสบการณ์การอ่านเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการอ่านสูงสุด การส่งเสริมและพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจบทอ่านมี 2 แนวทาง ได้แก่

2.1 ตั้งคำถามเกี่ยวกับผู้เขียน (Questioning the Author: QIA) ซึ่งเน้นการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยวาจา (Verbal Scaffolding) ใช้ชุดคำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและอภิปรายขณะที่อ่านข้อความ

2.2 การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (Scaffolding Reading Experience) เป็นแนวทางที่ยืดหยุ่นที่ผู้สอนสามารถนำมาใช้เพื่อช่วยผู้เรียนให้เข้าใจ และเพลิดเพลินกับบทอ่านแบบเล่าเรื่อง และแบบอธิบายความ การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านประกอบด้วยรูปแบบการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้เรียน (Student) ข้อความที่คัดเลือกมาให้อ่าน (Reading Selection) และเป้าหมายในการอ่านของผู้เรียน (Purpose) การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านมี 2 ขั้นตอน คือขั้นวางแผน (Planning) และขั้นการนำไปใช้ (Implementation) สำหรับขั้นวางแผน (Planning) ผู้สอนต้องพิจารณาปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการคือ ผู้เรียน บทอ่าน และจุดประสงค์การอ่านโดยมาพิจารณาเพื่อสร้างกิจกรรมก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน เพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายในการอ่าน

2.3 การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนสำหรับการสอนยุทธวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Instructional Procedures for Teaching Reading Comprehension Strategies) โดยผู้สอนจะสอนยุทธวิธีในการอ่านกับบทอ่านประเภทต่าง ๆ ก่อนล่วงหน้าเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนอ่านได้โดยอิสระ นอกจากนั้นผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการฝึกอ่านข้อความที่หลากหลาย แล้วค่อยถ่ายโอนความรับผิดชอบการใช้ยุทธวิธีในการอ่านไปสู่ผู้เรียนเมื่อเห็นว่าผู้เรียนมีความสามารถมากขึ้น

สรุปว่ารูปแบบการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านมีอยู่ด้วยกัน 3 รูปแบบคือ

- 1) การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยวาจา เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด และตั้งคำถามเพื่อค้นหา คำตอบ
- 2) การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้เนื้อหา เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้ ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านอย่างสูงสุด โดยการตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาหรือการเสริมต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์การอ่านด้วยความเพลิดเพลินกับบทที่อ่าน
- 3) การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอน สำหรับการสอนกลวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอ่านรวมถึง เป็นกลวิธีที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระในการอ่านบทความประเภทต่าง ๆ

### 2.3.4 ประเภทและลักษณะของการเสริมต่อการเรียนรู้

2.3.4.1 การเสริมต่อการเรียนรู้ที่เป็นแนวทางหรือวิธีการ (Approach and Method)  
Wood and Ross (1976) ได้เสนอวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ที่ประสบผลสำเร็จไว้

6 ประการ

1. สร้างความสนใจกับผู้เรียน
2. จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน
3. กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้
4. กำหนดลักษณะที่สำคัญของเนื้อหาที่เรียน
5. ควบคุมไม่ให้เกิดภาวะคับข้องใจ
6. กำหนดรูปแบบหรือแนวทางในการแก้ปัญหา

Driscoll (1994) ได้นำวิธีการเสริมต่อการก่อสร้างมาประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอน 5 ประการ ดังนี้

1. การเสริมต่อการเรียนรู้สามารถช่วยทำหน้าที่พยุงผู้เรียนจนกว่า จะช่วยตนเองได้
2. เป็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาถึงขีดสุด
3. ทำหน้าที่ขยายช่วงระยะในการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. ช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้สำเร็จตามเป้าหมาย
5. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ในที่ที่จำกัดที่ผู้เรียนไม่สามารถทำได้ ด้วยตนเอง

Hill and Hannafins (2001) จำแนกประเภทการเสริมต่อการเรียนรู้ไว้ 4 ประเภท ได้แก่ การเสริมต่อการเรียนรู้ด้านมโนทัศน์ (Conceptual Scaffolds) เป็นการ

1. เสริมต่อการเรียนรู้เพื่อช่วยให้นักเรียนเรียงลำดับข้อมูลที่สำคัญได้ อาจใช้แผนที่ โครงร่าง หรือ ตัวอย่างเป็นเครื่องมือในการเสริมต่อการเรียนรู้

2. การเสริมต่อการเรียนรู้ด้านการรู้คิด (Metacognition Scaffolds) เป็นการเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อให้เห็นเป้าหมายที่ชัดเจน หรือตัวแบบทางปัญญา ซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้ว่าลำดับขั้นตอนของงานเป็นอย่างไร และจะปฏิบัติอย่างไรเพื่อให้งานประสบความสำเร็จ

3. การเสริมต่อการเรียนรู้ด้านกระบวนการ (Procedural Scaffolds) เป็นการเสริมต่อการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานอย่างเป็นกระบวนการ ขั้นตอน โดยอาจใช้แผนภูมิ กราฟิก แผนที่ทิศทาง เป็นเครื่องมือในการเสริมต่อการเรียนรู้

4. การเสริมต่อการเรียนรู้ด้านกลวิธี (Strategic Scaffolds) เป็นการเสริมต่อการเรียนรู้โดยเสนอทางเลือกที่หลากหลายในการปฏิบัติงาน เพื่อช่วยพัฒนามุมมองให้กว้างขวาง และหลากหลายยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุปคือการเสริมต่อการเรียนรู้ที่เป็นแนวทางหรือวิธีการคือการช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ไปจนถึงเป้าหมาย เป็นแนวทางที่จะช่วยเหลือผู้เรียนให้ต่อขยายความรู้ได้จนกว่าผู้เรียนจะสามารถช่วยเหลือตนเองหรือต่อขยายความรู้ได้ด้วยตนเอง

#### 2.3.4.2 การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยวาจา (Verbal Scaffolding)

Christie (1990) กล่าวว่าบทบาทครูในการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อความด้วยภาษามีดังนี้

1. ครูต้องมีส่วนร่วม และควบคุมในการเรียนรู้ รวมทั้งการวางแผนและจัดเตรียมกิจกรรมในการเรียนการสอน
2. ครูต้องเตรียมการใช้ภาษาพูดเพื่อเสริมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในกรณีที่ผู้เรียนไม่สามารถตอบสนองหรือตอบคำถามครูได้ในทันที เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถตอบ
3. ครูต้องช่วยเหลือในการสร้างถ้อยคำของผู้เรียนเพื่อให้เกิดการพัฒนาการในการพูด โดยการร่วมกับผู้เรียนในการสร้างถ้อยคำ และประโยคยาว ๆ เป็นต้น
4. ในการใช้ข้อความต้องทำอย่างเป็นระบบ โดยการเริ่มจากคำถามที่ง่าย ๆ ไปสู่คำถามที่ยาก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านภาษาได้เป็นขั้นตอนที่เล็กทีละน้อย

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536) ได้ประยุกต์ใช้การใช้วาจา 4 ประเภท คือ

1. การยอมรับความรู้สึกรักของนักเรียน
2. การชมเชยหรือสนับสนุนให้กำลังใจ
3. การยอมรับหรือนำความคิดเห็นของนักเรียนมาใช้
4. การพูดเพื่อให้รูปแบบทฤษฎี การต่อข้อความ และการพูดเพื่อให้แนวทางมาเป็นกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ทางวาจา (Verbal Scaffolding) ได้แก่ การพูดเพื่อให้รูปแบบทางภาษา การพูดเสริมความหรือต่อความ การพูดเพื่อเป็นการเริ่มต้น การพูดโดยใช้กลวิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง การพูดสนับสนุนให้กำลังใจ และการพูดสร้างความมั่นใจ

สรุปว่าการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยวาจาเป็นกิจกรรมการช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อความด้วยภาษาโดยที่ครูจะเป็นผู้ที่คอยสนับสนุนให้ความช่วยเหลือผู้เรียน เช่นการเข้าไปมีส่วนร่วม การใช้ภาษาพูดเพื่อให้ผู้เรียนตอบสนองหรือตอบคำถามได้ในทันที ช่วยส่งเสริมโดยการมีส่วนร่วมการสร้างถ้อยคำต่าง ๆ กับผู้เรียนเพื่อเสริมต่อการเรียนรู้ในการพัฒนาคำพูดของผู้เรียน

#### 2.3.4.3 แนวคิดเกี่ยวกับแนวทางในการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

Graves and Graves (1994) ได้จัดกลุ่มแนวความคิดเกี่ยวกับแนวทางในการเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดทักษะและประสบผลสำเร็จในการอ่านภายใต้ 4 หัวข้อ ดังนี้ 1) การมีส่วนร่วมของผู้เรียน (Student Engagement) 2) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ (Cognitive Learning Concept) 3) แนวคิดเกี่ยวกับการสอน (Instructional Concept) 4) การนำไปใช้ในการสอน (Pedagogical Orientation)

1. การมีส่วนร่วมของผู้เรียน (Student Engagement) ความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนจะต้องพัฒนาไปในทางที่ถูกต้อง การอ่านเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่า เป็นกิจกรรมที่อยู่ภายใต้การควบคุมและสามารถพัฒนาได้โดยตัวผู้เรียน นอกจากนั้นเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน เพลิดเพลิน และให้ความรู้ จึงต้องพิจารณาอยู่ 3 ประเด็น ดังนี้

##### 1.1 ความสำเร็จ (Success)

Herber (1970) ได้ชี้ให้เห็นถึงควมมีประสิทธิภาพของการสอน และยืนยันว่าถ้าผู้เรียนจะเรียนการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนต้องประสบผลสำเร็จ ในสิ่งที่เขากระทำ นอกจากนี้ผู้เรียนต้องเป็นผู้อ่านที่เชี่ยวชาญ เพราะพวกเขาจะต้องเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ซึ่งจะต้องใช้การอ่านเป็นวิถีทางในการแสวงหาความรู้ ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และการบรรลุเป้าหมายส่วนบุคคล ดังนั้น ประสบการณ์การอ่านที่ประสบผลสำเร็จมีความสำคัญมาก มีหลายวิธีที่จะทำให้การอ่านประสบความสำเร็จ เช่น

วิธีที่ 1 ประสบการณ์การอ่านเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดคือ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจบทอ่านที่อ่าน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอ่านหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และบางครั้งก็อาจต้องการความช่วยเหลือจากผู้สอน หรือจากนักเรียนคนอื่น ๆ และบางครั้งผู้อ่านต้องสรุปแนวคิดที่สำคัญในการอ่าน หรือเปรียบเทียบแนวคิดที่ได้จากการอ่านกับเพื่อน ๆ

วิธีที่ 2 ประสบการณ์การอ่านเป็นสิ่งที่สมบูรณ์แบบ ที่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินกับผู้อ่าน และให้ความรู้ข้อมูลข่าวสาร บางทีการอ่านไม่สามารถให้ประโยชน์เหล่านี้แก่ผู้อ่านได้ทั้งหมด แต่อย่างน้อยทุกประสบการณ์การอ่านจะต้องได้คุณประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง

วิธีที่ 3 ประสบการณ์การอ่านที่ประสบผลสำเร็จ คือ การเตรียมผู้อ่านให้เกิดความสำเร็จในสิ่งที่เขาอ่าน ดังนั้น ความสำเร็จของผู้เรียนในการอ่านจึงอยู่ภายใต้



การควบคุมของผู้สอนโดยตรง ผู้สอนสามารถเลือกบทอ่านหรือให้ผู้เรียนเลือกในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการอ่าน โดยผู้สอนต้องจัดเตรียมการเสริมต่อการเรียนรู้ก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน ที่สามารถส่งเสริมผู้เรียนให้พบกับความท้าทาย นอกจากนี้ผู้สอนยังสามารถเลือกและช่วยเหลือผู้เรียนเลือกกิจกรรมหลังการอ่าน เพื่อที่จะให้ผู้เรียนเกิดความสำเร็จในการอ่าน คือ ส่วนประกอบที่สำคัญของแนวทางการอ่านที่ได้รับการเสริมต่อการเรียนรู้

## 1.2 ทฤษฎีการอ้างสาเหตุเกี่ยวกับความสำเร็จและความล้มเหลว (Attribution Theory and Learned Helplessness)

Weiner (1979) กล่าวเกี่ยวกับทฤษฎีการอ้างสาเหตุเกี่ยวกับความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนรู้ว่ามีพื้นฐานความคิดว่ามนุษย์เรามักจะมีความอยากรู้และเข้าใจในสิ่งที่เป็นเหตุให้เกิดพฤติกรรม เช่น หลังจากผู้สอนบอกคะแนนสอบ ผู้เรียนมักจะตั้งคำถามกับตนเองว่า "ทำไมถึงได้คะแนนต่ำ" "ทำไมจึงสอบตก" การอ้างสาเหตุของการได้คะแนนก็จะมีเหตุผลแตกต่างกัน เช่น ที่สอบได้คะแนนต่ำเพราะไม่ได้อ่านหนังสือ หรือข้อสอบยากมากเกินไป เป็นต้น ทฤษฎีการอ้างสาเหตุมีหลักการพื้นฐาน 3 ประการ คือ

1. คนทุกคนต้องการทราบสาเหตุพฤติกรรมของผู้อื่น โดยเฉพาะในกรณีพฤติกรรมนั้นสำคัญกับตน
2. การอ้างสาเหตุเกิดขึ้นได้ทั้งเป็นกลุ่ม และส่วนบุคคลแต่มีเหตุผล

3. สาเหตุที่แต่ละคนอ้าง มีผลต่อพฤติกรรมของแต่ละคน

## 1.3 สิ่งแวดล้อมที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ (Literate Environment)

Goodman (1982) ได้กล่าวเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุดที่เป็นไปได้ ในที่นี้แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. สิ่งแวดล้อมด้านจิตวิทยา (Psychological Setting) ซึ่งหมายถึงสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อจิตใจของบุคคล เช่น ความรู้สึกนึกคิด ความชอบ ความเกลียด ความรัก ความยินดี เป็นต้น ดังนั้นครู ผู้อำนวยกา รพ่อแม่ และบุคคลในครอบครัว รวมทั้งเพื่อน ๆ ทุกคนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนอ่านมาก ๆ การอ่านเป็นการเปิดโลกทัศน์ และให้ความรู้มากมาย ตลอดจนความสนุกสนานเพลิดเพลิน นอกจากนั้นผู้อ่านยังได้เห็นคุณค่าที่ได้จากการอ่านและความพึงพอใจ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด รูปแบบการอ่านแบบนี้ควรเกิดขึ้นเป็นประจำ ตลอดเวลาขณะเดียวกันผู้สอนต้องศึกษาและอ่าน ไปพร้อม ๆ กับผู้เรียน เพื่อร่วมแสดงความคิดเห็นเมื่อผู้เรียนนำเสนอบทอ่านของเขาเพื่อส่งเสริมให้กำลังใจ

2. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Setting) เป็นการจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียน และสิ่งที่อยู่รอบตัวผู้เรียน ทางด้านวัสดุสิ่งของ เพื่อให้มีบรรยากาศทางวิชาการ เพื่อเอื้ออำนวยต่อความสะดวก และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้น ห้องเรียนจึงควรมีหนังสือที่หลากหลายที่ผู้เรียนสามารถอ่านและยืมกลับบ้านไปอ่านที่บ้านได้ สภาพในห้องเรียนควรติดโปสเตอร์ เชิญชวนและแนะนำหนังสือที่มีคุณค่าและน่าอ่าน ให้กับผู้เรียน ควรมีมุมสบาย ๆ ที่สะดวกและเหมาะสมสำหรับการอ่าน ทั้งเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่มสำหรับอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และมีโต๊ะสามารถเขียนหนังสือได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องปราศจากเสียงรบกวนในการอ่าน

3. ส่งเสริมบรรยากาศในสิ่งที่อ่านในห้องเรียนผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกด้วยการนำเสนอการพูดคุย เล่าเรื่อง และเขียนในสิ่งที่ผู้เรียนอ่าน โดยผู้สอนต้องจัดให้ผู้อ่านได้แลกเปลี่ยนข้อมูล แสดงความคิดเห็นสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้จากการอ่าน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ และฝึกให้ผู้เรียนเป็นผู้นำเสนอ ผู้ฟังที่ดีและเคารพในความคิดเห็นของผู้อื่น ดังนั้นบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบนี้ จึงเป็นบรรยากาศที่ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดที่มีคุณค่าและได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อน ๆ

สรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพได้ด้วยตัวผู้เรียนโดยการชี้แนะของผู้สอนให้ผู้เรียนเห็นถึงความสำคัญคือสิ่งสำคัญในการอ่าน การให้ผู้เรียนเห็นถึงประโยชน์จากการอ่านทั้งความสนุกสนานและสาระความรู้ที่จะได้รับรวมไปถึงการเลือกบทอ่านที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน ความช่วยเหลือจากผู้สอนก็เป็นสิ่งสำคัญซึ่งต้องอยู่ในขอบเขตที่พอดีถ้าหากให้ความช่วยเหลือผู้เรียนมากเกินไปผู้เรียนจะไม่สามารถพัฒนาต่อยอดได้ด้วยตนเอง สภาพแวดล้อมและบรรยากาศของการเรียนรู้ถือเป็นสิ่งสำคัญต่อผู้เรียนทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยาคือสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อจิตใจของผู้เรียนสภาพแวดล้อมทางกายภาพคือบรรยากาศภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการอ่านและส่งเสริมการเรียนรู้ทางด้านวิชาการและการส่งเสริมบรรยากาศการอ่านภายในห้องเรียนคือการเปิดโอกาสให้ครูและผู้เรียนพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการอ่านของผู้เรียน

## 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ (Cognitive Learning Concepts)

### 2.4.1 ทฤษฎีประสบการณ์เดิม

ทฤษฎีประสบการณ์เดิมกับความเข้าใจในการอ่าน

Rumelhart (1977) ได้อธิบายว่าความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้หากผู้อ่านมีความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) และความรู้ทั่วไป (General Knowledge of the World) และ

ในขณะที่อ่านความรู้เหล่านี้จะถูกกระตุ้นให้ทำงานโดยกระบวนการทางสมอง ผู้อ่านจะใช้ Schema หรือโครงสร้างความรู้เดิมทั้งด้านภาษาและความรู้ทั่วไปที่มีอยู่พร้อมแล้วมาช่วยในการทำความเข้าใจ เรื่องที่อ่าน เพราะข้อเขียนใด ๆ ก็ตาม เป็นเพียงข้อมูลภาษาที่ผู้เขียนเตรียมให้ผู้อ่านเท่านั้น ผู้อ่านจะต้องสร้างความหมายขึ้นเองโดยการนำโครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่มาสัมพันธ์กับข้อเขียน ในตัวโครงสร้างความรู้เดิมจะมีช่องว่างอยู่ ในขณะที่กระบวนการอ่านดำเนินไปผู้อ่านจะเริ่มได้ ความหมายจากสิ่งที่อ่านมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อช่องว่างนั้นมีสภาพสมบูรณ์ ความเข้าใจจึงจะเกิดขึ้น

สรุปได้ว่าประสบการณ์เดิมกับความเข้าใจในการอ่านจะมีประสิทธิภาพสูงสุดโดยการอาศัย ความรู้เดิมหรือความรู้ทั่วไปของผู้อ่านร่วมกับความรู้ทางภาษา ขณะที่ผู้อ่านอ่านเนื้อหาความรู้สมอง จะถูกกระตุ้นให้ใช้ความรู้เดิมร่วมกับโครงสร้างทางภาษามาช่วยในการตีความและทำความเข้าใจใน เนื้อเรื่องที่อ่านซึ่งผู้อ่านจะสร้างความหมายต่อสิ่งเหล่านั้นด้วยตนเองผ่านความรู้เดิม

#### 2.4.2 รูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model of Reading)

Rumelhart (1977) ได้เสนอแนะว่า การอ่านเป็นกระบวนการด้านการรับรู้ (Perceptual Process) และกระบวนการด้านความคิด (Cognitive Process) รูปแบบการอ่านเป็น แบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) คือกระบวนการอ่านที่เป็นทั้งแบบล่างขึ้นบน (Bottom-Up) และแบบบนลงล่าง (Top-Down) การอ่านแบบล่างขึ้นบนเกิดขึ้นเมื่อข้อมูลในบทอ่านสัมพันธ์กับ ความรู้เดิมของผู้อ่าน การอ่านเป็นกระบวนการที่เริ่มจากระดับล่าง คือ ผู้อ่านจะเริ่มรับรู้เข้าใจ ตัวอักษร คำศัพท์ ประโยค ไปจนถึงข้อความซึ่งเป็นหน่วยใหญ่ของภาษาความหมายของบทอ่านจึงจะ เกิดขึ้น ในการะบวนการนี้ผู้อ่านจะรับรู้สัญลักษณ์คือ ตัวอักษร และคำก่อนแล้วจึงจะเข้าใจ ความหมายได้ (Symbol Word Meaning) ส่วนการอ่านแบบบนลงล่าง (Top-down) เป็นแนวคิด ที่แนะนำให้ผู้อ่านใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมมาทำนายข้อมูลที่พบในบทอ่าน ซึ่งความรู้และ ประสบการณ์เดิมคือโครงสร้างความรู้เชิงเนื้อหา (Content Schemata) ที่ประกอบด้วยโครงสร้าง ความรู้ทางภาษาศาสตร์ (Linguistic Schemata) ระดับของความสามารถทางภาษา (Level of Proficiency) รวมทั้งโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของบทอ่าน (Rhetorical Structure of the Text) โดยให้เหตุผลว่า ความเข้าใจในการอ่านเริ่มต้นจากสมอง หรือความคิดของผู้อ่าน และงานวิจัย จำนวนมากชี้ให้เห็นว่า ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจบทอ่านได้ดี ถ้าผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ เดิมกับบทอ่าน ดังนั้นในกระบวนการนี้ความหมายจะมาก่อนสัญลักษณ์ อย่างไรก็ตามถ้าปราศจาก ความรู้ประสบการณ์เดิม ผู้อ่านจะไม่สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านเพราะผู้อ่านต้องใช้ความรู้ เดิมทำนายข้อมูลที่พบในบทอ่าน ในกระบวนการนี้ความหมายจะมาก่อนสัญลักษณ์ (Meaning Word Symbol) รูปแบบการอ่านทั้งสองรูปแบบนี้มีความสำคัญต่อกระบวนการอ่านโดยแสดงให้เห็นถึง ความสัมพันธ์ของกระบวนการระหว่างส่วนประกอบต่าง ๆ ของทักษะการอ่านซึ่งเน้นชนิดและ ทิศทางของกระบวนการที่ขึ้นอยู่กับบริบทของบทอ่าน และแหล่งที่มาของข้อมูล กล่าวคือ เมื่อผู้อ่าน

เห็นคำและตัวสะกดต่าง ๆ จะเก็บในชั้น VIS (Visual Information Score) โดยการเข้าถึงส่วนสำคัญของคำเหล่านี้ (Future Extraction Device) และส่งผ่านไปยังหน่วยสังเคราะห์แบบ (Pattern Synthesizer) ซึ่งเป็นที่รวมความรู้ทางภาษาที่มีอยู่ก่อนในตัวผู้อ่าน คือ ความรู้ทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ (Syntactical Knowledge) ความรู้ด้านความหมาย (Semantic Knowledge) ความรู้ด้านการสะกดคำ (Orthographic Knowledge) และความรู้ด้านความหมายของคำ (Lexical Knowledge)

Carrell, Devine and Eskey (1985) กระบวนการอ่านได้เปลี่ยนแปลงจากกระบวนการที่เฉื่อยชาเป็นกระบวนการกระตือรือร้นที่ผู้อ่านมีส่วนร่วม หรือมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive) ซึ่งเกิดจากการพยายามเข้าถึงความหมาย (Negotiation of Meaning) ระหว่างผู้อ่าน (Readers) และบทอ่าน (Text) หรือผู้เขียน (Author) นั่นคือ ผู้อ่านจะมีส่วนร่วมหรือปฏิสัมพันธ์กับการอ่าน

สรุปคือรูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์คือกระบวนการการอ่านที่ผู้อ่านเข้าไปมีส่วนร่วมในเนื้อหาไม่ว่าจะเป็นในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและบทอ่านหรือร่วมกับผู้เขียน นอกจากนี้รูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์แบ่งออกเป็นสองรูปแบบคือกระบวนการอ่านที่เป็นทั้งแบบล่างขึ้นบนและแบบบนลงล่าง โดยแบบล่างขึ้นบนคือที่ผู้อ่านเข้าใจในระดับที่เล็กที่สุดของภาษาคือระดับตัวอักษร ระดับคำศัพท์ไปจนถึงระดับประโยคและความหมายของประโยคในขณะที่การอ่านแบบบนลงล่างจำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านในการเข้าถึงความหมายของเนื้อหา เมื่อมีการเชื่อมโยงระหว่างความรู้เดิมของผู้อ่านและเนื้อหาจะทำให้เกิดความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

### 2.4.3 ความเป็นอัตโนมัติในการอ่าน (Automaticity)

Laberge and Samuels (1974) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญเกี่ยวกับความเป็นอัตโนมัติในการอ่านจริง ๆ แล้วความสามารถทางความคิดของผู้เรียนมีข้อจำกัดในการเรียนรู้ในครั้งหนึ่ง ๆ โดยส่วนมากผู้เรียนจะสนใจทำภาระงานหรือกิจกรรมเพียงอย่างเดียวแต่ครูจะกำหนดและเตรียมกิจกรรมหลายอย่างในเวลาเดียวกันซึ่งอาจทำให้เกิดความล้มเหลวมากกว่าความสำเร็จ การอ่านเพื่อความเข้าใจมีกระบวนการแยกย่อยมากมาย ซึ่งผู้สอนต้องให้เกิดขึ้นพร้อม ๆ กันอย่างอัตโนมัติหรือเกิดในเวลาเดียวกัน เนื่องจากความสามารถที่จำกัด ดังนั้น ในทางปฏิบัติผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมให้แก่ผู้อ่านอย่างระมัดระวัง ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการอ่าน บทอ่านอย่างหลากหลาย และมีความเป็นอิสระในการอ่าน อาจจะทำเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและเมื่อผู้อ่านมีความสามารถมากขึ้น เขาก็จะสามารถใช้องค์ประกอบและกระบวนการในการอ่านเหล่านั้นได้อย่างอัตโนมัติและจะทำให้เข้าใจความหมายจากการอ่านโดยรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสามารถนำเอายุทธวิธีการอ่านไปประยุกต์ใช้กับบทอ่านอื่น ๆ ได้

กล่าวสรุปได้ว่าผู้สอนจำเป็นต้องเตรียมกิจกรรมการอ่านอย่างระมัดระวังเนื่องจากผู้เรียนมีขีดจำกัดในการทำกิจกรรมเพียงอย่างเดียวในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งถ้าหากผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมหลายอย่างในเวลาเดียวกันจะเกิดความล้ามากกว่าผลสำเร็จ ดังนั้นผู้สอนควรจัดกิจกรรมเพียงอย่างเดียวแต่ให้ครอบคลุมทั้งความรู้และความเพลิดเพลินเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่สูงขึ้นเพื่อปรับใช้กับบทความอื่น ๆ ได้อย่างอัตโนมัติ

#### 2.4.4 ทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้นิยม (Constructivism Theory)

Gergen (1985) ได้ให้แนวคิดตามแนวทฤษฎีในการสร้างความหมายจากบทอ่าน 2 ประการ คือ ความหมายจะถูกสร้างขึ้นโดยผู้อ่านเองจากบทอ่าน และการปฏิสัมพันธ์เชิงสังคมจะมีอิทธิพลต่อการสร้างความหมายของผู้อ่าน ดังนั้น ในการนำแนวคิดการสร้างสรรค์ความรู้นิยมไปใช้ในการสอนจึงควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ในการทำความเข้าใจและสร้างความหมายจากบทอ่านผู้เรียนจะต้องใช้ความคิดของเขาพิจารณา สิ่งที่เขากำลังอ่านและเชื่อมโยงข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านเข้ากับแนวคิดหัวข้อ เรื่อง และเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนคุ้นเคย และถ้าพบบทอ่านที่ยากก็จะทำให้ผู้อ่านเกิดความท้อถอย กระตือรือร้นที่จะทำความเข้าใจ ดังนั้น ผู้สอนจึงควรสร้างสถานการณ์และกิจกรรมที่ทำให้ผู้อ่านกลายเป็นผู้อ่านที่มีความกระตือรือร้น (Active Learner) ด้วยการจัดหาบทอ่านที่น่าสนใจ ท้าทาย ตามความต้องการของผู้เรียน

2. ทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้นิยมช่วยเสริมผู้อ่าน ในการอ่านบทอ่านประเภทวรรณคดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่ออ่านบทอ่านที่ซับซ้อน ผู้อ่านจะตีความหมายในการอ่านได้หลายนัย ขึ้นอยู่กับความสามารถในการหาเหตุผลมาสนับสนุนคำตอบ ดังนั้นการแสดงออกทางความคิดหรือการนำเสนอจึงมีได้หลายรูปแบบ เช่นการสะท้อนความคิดออกมาในลักษณะการวาดภาพ การเขียน อาจเป็นเรื่องสั้น บทกลอน เป็นต้น สิ่งที่ผู้สอนควรคำนึงคือ การให้อิสระในการตีความหมาย

3. ทฤษฎีกลุ่มสร้างสรรค์ความรู้นิยมเน้นการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

Johnson and Holubec (1990) กล่าวว่าสังคมที่มนุษย์เราอาศัยมีอิทธิพลมากต่อผู้อ่าน ในการสร้างสรรค์ความหมายขึ้นจากประสบการณ์ของผู้อ่านเอง รวมถึงประสบการณ์ที่ได้รับจากบทอ่านด้วยการสอนอ่านจึงควรเน้นกิจกรรมอภิปรายและงานกลุ่มเป็นส่วนสำคัญของการอ่านและการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องการโอกาสที่จะทำงานร่วมกันในขั้นก่อนการอ่าน ดังนั้น ผู้อ่านจึงควรพิจารณาในเรื่องของการตีความจากบทอ่าน การเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การเตรียมการนำเสนอในสิ่งที่อ่าน ดังนั้น กระบวนการกลุ่มจึงช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันระหว่างเพื่อนเรียนรู้วิธีแลกเปลี่ยนกันและกันเรื่องความหมายจากบทอ่าน ตลอดจนการเป็นสมาชิกในกลุ่มที่กระตือรือร้น งานกลุ่มจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน

สรุปได้ว่าทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้นิยมได้สร้างความหมายไว้ 2 แนวทางคือการสร้างความรู้ด้วยตัวผู้เรียนเองและสภาพสังคมที่มีอิทธิพลต่อการแปลความหมายของเรื่องที้อ่าน สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงคือการสร้างความหมายจากบทอ่านผู้เรียนจะต้องใช้ความคิดของเขาพิจารณา การตีความหมายในการอ่านหลายนัย ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการหาเหตุผลมาสนับสนุนคำตอบและการสร้างสรรค์ความหมายขึ้นจากประสบการณ์ของผู้อ่านเอง รวมถึงประสบการณ์ที่ได้รับจากบทอ่านด้วยการสอนอ่านดังนั้นการจัดกิจกรรมจึงควรเอื้อต่อแนวทางดังกล่าว

## 2.5 แนวความคิดเกี่ยวกับการสอน (Instructional Concept)

### 2.5.1 พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development)

Vygotsky (1978) กล่าวว่าพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) เป็นการทำหน้าที่หรือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งที่ในปัจจุบันที่บุคคลยังไม่มีความสามารถจะทำได้ แต่อยู่ในกระบวนการที่จะทำให้บุคคลมีความพร้อม สามารถทำหน้าที่หรือทำงานได้อย่างสมบูรณ์ในอนาคต เป็นกระบวนการที่ยังอยู่ในระหว่างการเริ่มต้น (Embryonic State) ซึ่งไวก็อตสกีเปรียบเทียบว่าเป็น 4 “ดอกตูม” (Buds) หรือ ดอกไม้ (Flowers) ของพัฒนาการมากกว่าที่จะเป็น “ผล” (Fruits) ของพัฒนาการ

พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ คือ บริเวณที่เด็กกำลังจะเข้าใจในบางสิ่งบางอย่าง จากการเป็นครูและนักวิจัยของเขา เขาตระหนักอยู่เสมอว่าเด็กมีความสามารถที่จะแก้ปัญหาที่เกินกว่าระดับพัฒนาการทางสติปัญญาของเขาที่จะทำได้ หากเขาได้รับคำแนะนำ ถูกกระตุ้น หรือชักจูงโดยใครบางคนที่มีสติปัญญาที่ดีกว่า บุคคลเหล่านี้อาจเป็นเพื่อนที่มีความสามารถ นักเรียนคนอื่น ๆ พ่อแม่ ครู หรือใครก็ได้ที่มีความเชี่ยวชาญ ไวก็อตสกีได้ให้คำนิยามพื้นที่รอยต่อพัฒนาการนี้ว่า "ระยะห่างระหว่างระดับพัฒนาการที่แท้จริง ซึ่งกำหนดโดยลักษณะการแก้ปัญหาของแต่ละบุคคลกับระดับของศักยภาพแห่งพัฒนาการที่กำหนด โดยผ่านการแก้ปัญหาภายใต้คำแนะนำของผู้ใหญ่ หรือในการร่วมมือช่วยเหลือกับเพื่อนที่มีความสามารถเหนือกว่า และได้กล่าวสนับสนุนอีกว่า “พื้นที่รอยต่อพัฒนาการในวันนี้ จะเป็นระดับของพัฒนาการในวันพรุ่งนี้ อะไรก็ตามที่เด็กสามารถทำได้โดยอยู่ภายใต้ความช่วยเหลือในวันนี้ วันพรุ่งนี้เขาจะสามารถทำได้ด้วยตัวของเขาเอง เพียงได้รับการเรียนรู้ที่ดีก็จะนำมาซึ่งพัฒนาการที่เจริญขึ้น” พื้นที่รอยต่อพัฒนาการจะอยู่ระหว่าง ระดับของการแสดงพฤติกรรมโดยได้รับการช่วยเหลือกับการทำงานที่เด็กทำอย่างอิสระตามลำพัง พื้นที่รอยต่อของพัฒนาการนี้ไม่มีความคงที่ ไม่มีความแน่นอน แต่จะแปรเปลี่ยนไป ซึ่งในความแปรเปลี่ยนนั้นได้ทำให้เด็กกลายมาเป็นผู้ที่มีความสามารถในการเรียนรู้มากขึ้นและมีความเข้าใจในความซับซ้อน

ของมโนทัศน์และทักษะต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น อะไรก็ตามที่เด็กได้รับการช่วยเหลือในอดีต จะกลายมาเป็นการทำงานอย่างอิสระตามลำพังในปัจจุบัน และเมื่อเผชิญกับสถานการณ์การเรียนรู้ใหม่ จากที่เคยทำงานอย่างอิสระตามลำพังก็จะกลับกลายมาเป็นการทำงานที่ต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญกว่าความจริงนี้ก็เกิดขึ้นต่อเนื่องซ้ำไปซ้ำมา เพื่อการได้มาซึ่งความรู้ ทักษะ กลวิธี หรือพฤติกรรมการเรียนรู้อื่น ๆ ที่มีคุณภาพสูงขึ้นเด็ก ๆ แต่ละคนอาจมีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการที่มีความแตกต่างกัน สำหรับเด็กบางคน อาจเป็นไปได้ว่าเขาต้องการความช่วยเหลือในการทำกิจกรรมที่ได้มาซึ่งการเรียนรู้เพียงเล็กน้อย ขณะที่เด็กคนอื่น ๆ สามารถเรียนรู้แบบก้าวกระโดดต่อไปได้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือที่น้อยมาก และเป็นไปได้ที่ว่าเด็ก ๆ อาจต้องการความช่วยเหลือในการเรียนรู้ในเรื่องบางเรื่องมากกว่าเรื่องอื่น ๆ ดังนั้น เด็กจะมีการตอบสนองต่อการได้รับความช่วยเหลือที่แตกต่างกันในแต่ละครั้งที่เกิดกระบวนการเรียนรู้ เช่น เด็กที่ใช้ภาษาได้ดี จะไม่มีความรู้สึกยุ่งยากที่จะสรุปแนวความคิดที่ได้มาจากการอ่านเพื่อความเข้าใจ แต่อาจจะรู้สึกลำบากเพิ่มไปด้วยอุปสรรคเป็นอย่างยิ่งเมื่อต้องเรียนรู้การคำนวณตัวเลขจำนวนมาก

นอกจากนี้ ขณะที่อยู่ในแต่ละขั้นตอนของการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง พฤติกรรมการตอบสนองของเด็กที่มีต่อการให้ความช่วยเหลือจะแตกต่างกัน เช่น ในช่วงสัปดาห์แรกของการฝึกนับสิ่งของเด็กต้องการความช่วยเหลือเป็นอย่างมาก โดยเด็กจะแสดงพฤติกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการที่อยู่ในความคิดของตนออกมาอย่างมากมาย เป็นต้นว่า การเป็นคนช่างซักช่างถาม จำนวนสิ่งของกับพ่อแม่ หรือ ให้พ่อแม่เป็นฝ่ายตั้งโจทย์ถามคำถามเกี่ยวกับจำนวนสิ่งของ ถ้าในเวลานั้นหรือในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ พ่อแม่ได้จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตอบสนองต่อความต้องการของเด็ก เด็กจะสามารถนับเลขได้ถูกต้องและเร็วกว่าที่เด็กจะเรียนรู้แบบลองผิดลองถูกตามลำพัง แต่เมื่อเด็กเกิดการเรียนรู้และมีความเข้าใจเกี่ยวกับการนับจำนวนสิ่งของได้บ้างแล้ว พฤติกรรมที่ต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับเรื่องนี้ของเด็กก็จะค่อย ๆ ยุติไปในที่สุด

สรุปได้ว่าพื้นที่รอยต่อของเด็กอาจจะไม่เท่ากัน เด็กบางคนมีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญมากกว่าตน อาจเป็นครู เพื่อนหรือพ่อแม่ ในขณะที่เด็กบางคนอาจต้องการความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย พื้นที่รอยต่อจะแปรเปลี่ยนไปไม่มีความคงที่ ซึ่งการแปรเปลี่ยนนี้จะส่งผลต่อระดับการเรียนรู้ของเด็กในอนาคต

### 2.5.2 การเรียนรู้ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ

Wink and Putney (2002) อธิบายว่า พัฒนาการและการเรียนรู้มีลักษณะที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันการเรียนรู้นำไปสู่พัฒนาการ สนับสนุนพัฒนาการ หรือผลักดันให้พัฒนาการเป็นไปในระดับที่สูงขึ้น เป็นการขยายระดับพัฒนาการออกไปอย่างไม่มีขีดจำกัด โดยเกิดจากการเรียนรู้มโนทัศน์ 2 ประเภท คือ มโนทัศน์โดยธรรมชาติ (Spontaneous or Everyday Concepts) และมโนทัศน์ที่เป็นระบบ (Scientific or Schooled Concepts)

1. มโนทัศน์โดยธรรมชาติ (Spontaneous or Everyday Concepts) เกิดจากการสังเกต หรือจากการรับรู้ความรู้สึกทางประสาทสัมผัส อันเป็นประสบการณ์ที่เราสร้างขึ้นมาจากตัวเอง จากเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันทั่ว ๆ ไป และได้ถูกนำมาใช้ในลักษณะที่เราแทบไม่รู้ตัว

2. มโนทัศน์ที่เป็นระบบ (Scientific or Schooled Concepts) เป็นมโนทัศน์ที่ได้ถูกพัฒนาขึ้นมาในลักษณะที่เป็นระบบมากขึ้น มีลักษณะกว้าง ๆ มีความเป็นนามธรรมมาก และได้ถูกนำมาใช้อย่างมีระเบียบแบบแผนและมีจุดมุ่งหมาย ดังนั้น มโนทัศน์ที่เป็นระบบจึงเปรียบได้กับ มโนทัศน์ที่เกิดจากการเรียนในโรงเรียนหรือสถานศึกษา

มโนทัศน์ทั้ง 2 ประเภทนี้ทำงานประสานกัน มโนทัศน์ในชีวิตประจำวันมีความจำเป็นสำหรับเด็กที่จะเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งมโนทัศน์ที่เป็นระบบ มโนทัศน์ที่เป็นระบบ จะทำหน้าที่หลอมรวม มโนทัศน์ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เล็กได้นำไปใช้ประกอบการคิดซึ่งก่อให้เกิด การเรียนรู้ที่มากขึ้น รวมทั้งเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาและขยายมโนทัศน์โดยธรรมชาติให้ กลายเป็นมโนทัศน์ที่เป็นระบบ

การพัฒนาจากความรู้ความเข้าใจจากมโนทัศน์โดยธรรมชาติไปสู่มโนทัศน์ที่เป็นระบบจะต้อง อาศัยสื่อกลางที่มีความหมาย (Mediation) ดังนี้

#### 1. ภาษา (Language)

Vygotsky (1986) วิจัยได้แสดงทัศนะไว้ว่า ภาษาเกิดขึ้นครั้งแรกเป็นภาษาที่ไม่ได้ แสดงถึงความคิด เป็นช่วงระยะเวลาที่ความคิดกับภาษาไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่เมื่อเด็กมีพัฒนาการ มากขึ้น ความคิดกับภาษาจะเริ่มมีความสัมพันธ์กันมากขึ้น ความคิดถูกแสดงให้เห็นออกผ่านทาง ภาษา ซึ่งภาษาที่แสดงออกมาจะมีความเป็นเหตุเป็นผลมากขึ้น ก็เป็นผลสืบเนื่องจากการใช้ความคิด ที่มากขึ้น ดังนั้น ภาษาจึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความคิดในขณะเดียวกัน เราก็พัฒนาภาษา โดยผ่านทางความคิดด้วยเช่นกัน

Wink and Putney (2002) กล่าวว่า เด็กใช้ภาษาในการสื่อสารความคิดระหว่างบุคคล และสื่อสารกับความคิดของตนเองด้วยการพูดกับตนเอง (Inner Speech) ตัวอย่างเช่น เด็กอายุ 4 ขวบ ผู้ซึ่งเพิ่งได้รับจิกซอร์รูปภาพเป็นของขวัญวันเกิด เขาพยายามต่อจิกซอร์แต่ก็ทำไม่สำเร็จ ในขณะที่ต่อชิ้นส่วนก็จะพูดกับตนเองไปพร้อม ๆ กัน ราวกับว่ามีคนอื่นร่วมทำงานด้วย จนกระทั่ง พ่อเข้ามามีส่วนร่วม พ่อนั่งข้าง ๆ เขาและให้คำแนะนำว่าควรจะต้องวางชิ้นส่วนตรงส่วนที่เป็นมุมก่อน ถ้าชิ้นส่วนนั้นมีส่วนที่เป็นสีแดงก็ให้หาชิ้นส่วนอื่น ๆ ที่มีสีแดงรวมอยู่ด้วย ถ้าเด็กดูเหมือนว่ากำลังมีความคับข้องใจ พ่อจะแสดงตัวอย่างโดยการต่อชิ้นส่วนสองชิ้นที่เป็นภาพเนื้อเดียวกัน พร้อมทั้ง อธิบาย จนกระทั่งเด็กต่อจิกซอร์จนสำเร็จ พ่อให้คำพูดที่ท้าทายให้เขาต่อจิกซอร์ภาพนี้อีกครั้งด้วยตัว ของเขาเองตามลำพัง เขาเริ่มต้นด้วยการแบ่งชิ้นส่วนจิกซอร์ออกเป็นกลุ่ม สีเดียวกันก็กองไว้เป็นพวก เดียวกัน จากนั้น พ่อค่อย ๆ ถอยหลังออกมาปล่อยให้เด็กทำงานอย่างอิสระมากขึ้นเรื่อย ๆ



## 2. ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction)

Vygotsky (1978) กล่าวว่า ทารกเกิดมาพร้อมกับพื้นฐานทางความคิดความเข้าใจกับสิ่งต่าง ๆ ในระดับต่ำ (Lower Mental Functions) คือ มีความใส่ใจ การรู้สึก การรับรู้ความจำที่ไม่ซับซ้อน เนื่องจากขีดจำกัดทางชีวภาพ การมีจินตนาการหรือจารึกประสบการณ์บางสิ่งบางอย่างให้อยู่ภายในความทรงจำอาจยากเกินกว่าความสามารถของเด็กที่จะสามารถทำได้ แต่การที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) กับพ่อแม่ ครู และคนอื่น ๆ ที่ให้ความเอาใจใส่ ดูแลช่วยเหลือแก่เด็ก จะช่วยทำให้เด็กได้สร้างและเด็กสามารถเรียนรู้ได้อย่างไม่มีขีดจำกัดขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมที่จะเอื้อให้เด็กเกิดปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนความช่วยเหลือในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการนอกจากจะเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เชี่ยวชาญกับผู้เริ่มฝึกหัด เมื่อผู้เชี่ยวชาญมีความสามารถมากกว่าได้ช่วยเหลือผู้เริ่มฝึกหัดการช่วยเหลือในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการที่ไวก็อตสกีได้อธิบายไว้นั้น ยังกินความหมายที่กว้างและลึกซึ้งยิ่งกว่านี้ โดยขยายความรวมไปถึงการร่วมมือทางสังคมในการทำกิจกรรมด้วย ซึ่งไม่ใช่เพียงเด็กต้องการผู้ใหญ่ที่คอยให้ความช่วยเหลือเท่านั้น ไวก็อตสกีเชื่อว่าเด็กสามารถเริ่มกิจกรรมในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการระดับที่สูงขึ้นได้จากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อน ๆ หรืออาจจะกับเด็ก ๆ ที่อยู่ในระดับพัฒนาการที่ต่างกัน หรือแม้กระทั่งกับเพื่อนในจินตนาการ

## 3. วัฒนธรรม (Culture)

Vygotsky (1978) อธิบายว่า เด็กจะปรับเปลี่ยนความคิดความเข้าใจไปตามประสบการณ์ที่ได้รับจากสังคมและวัฒนธรรมของเขา จนกระทั่งสร้างความรู้ขึ้นมา ทำให้เด็กมีกระบวนการทางปัญญาในระดับที่สูงขึ้น (Higher Mental Functions) ซึ่งแต่ละวัฒนธรรมจะถ่ายทอดลักษณะเฉพาะของความเชื่อและค่านิยมในวัฒนธรรมนั้นไปสู่เด็ก ๆ ทำให้เขารู้ว่าเขาคิดอะไร และควรคิดอย่างไรจึงจะเหมาะสม Schaffer (1998) ยกตัวอย่างเด็กที่อยู่นอกกระบวนการศึกษา แม้ว่าจะไม่สามารถคิดคำนวณตัวเลขด้วยวิธีการที่เป็นขั้นตอนและเป็นระบบเหมือนกับเด็กที่เรียนอยู่ในโรงเรียน แต่เด็กเหล่านั้นก็มีความเข้าใจเกี่ยวกับตัวเลขที่จะต้องใช้ในการชีวิตประจำวันในแบบฉบับของเขา รู้จักใช้ตัวเลขในการเจรจาต่อรองหรือการบริหารความเสี่ยงเพื่อให้เขาสามารถเอาตัวรอดจากการถูกคุกคามต่าง ๆ ได้ ซึ่งเด็กที่เรียนในระบบการศึกษาอาจยังไม่มี ความเข้าใจในเรื่องนี้ดีเท่ากับเขา นั่นเป็นเพราะเด็กทั้งสองกลุ่มอยู่คนละบริบทเชิงสังคมวัฒนธรรม

## 4. การเลียนแบบ (Imitation)

Vygotsky (1978) อธิบายว่า บทบาทของการเลียนแบบมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และพัฒนาการ เช่น ถ้าเด็กกำลังเกิดอุปสรรคในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ครูจึงแก้ปัญหาให้เห็นเป็นตัวอย่างเป็นกระดานดำ ในขณะนั้นเด็กอาจจะเลียนแบบวิธีการแก้ปัญหาของครู โดยสร้างความเข้าใจขึ้นภายในตนเอง แต่ถ้าครูให้แก้ปัญหาคณิตศาสตร์ที่ยากขึ้น อันเป็นการขยายสิ่งที่เรียนรู้

แล้วไปสู่สิ่งที่เรียนรู้ใหม่ เด็กอาจจะยังไม่สามารถเข้าใจได้ในขณะนั้น ครูจึงจำเป็นต้องแก้ปัญหาโจทย์ คณิตศาสตร์ลักษณะนี้หลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เด็กค่อย ๆ เลียนแบบวิธีการแก้ปัญหาอย่างค่อยเป็นค่อยไป

#### 5. การชี้แนะหรือการช่วยเหลือ (Guidance or Assistance)

Vygotsky (1978) จะเน้นไปที่การมีบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญกว่าอาสาที่จะมีส่วนร่วม ให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์การเรียนรู้โดยให้การดูแลเอาใจใส่และปรับปรุงผู้เรียนที่เริ่มฝึกหัด การจัดเตรียมสิ่งที่จะช่วยสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนเพิ่มความรู้ความเข้าใจในการแก้ปัญหา ซึ่งไวก็อตสกี เปรียบเทียบว่าเป็น “นั่งร้าน” (Scaffold) ซึ่งในบริบทที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ หมายถึง การเสริมต่อการเรียนรู้

สรุปว่าการเรียนรู้ในพื้นที่รียต่อนั้นจะต้องได้รับการช่วยเหลือจากผู้ที่มีสติปัญญาสูงกว่าหรือ ได้รับการกระตุ้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาและพึ่งพาตนเองได้อย่างอิสระโดยผ่านสื่อกลางเช่น ภาษา ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม วัฒนธรรม การเลียนแบบการชี้แนะหรือการช่วยเหลือ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ที่เกินขีดจำกัดของตนเองเพื่อพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้น

## 2.6 แผนการจัดการเรียนรู้

### 2.6.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

รุจิรี ภูสาระ (2545) ได้ให้ความหมายของแผนการเรียนรู้ (Lesson Plan) ว่าเป็นการแสดง การจัดการเรียนตามบทเรียนและประสบการณ์การเรียนรู้เป็นรายสัปดาห์หรือรายวันซึ่งโดยปกติแล้ว จะพัฒนามาจากหน่วยเรียนรู้ นั่นคือ แผนการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือแนวทางในการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ไปยังผู้เรียนที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรืองและคณะ (2545) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึงการเตรียมการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้เป็น แนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาใดวิชาหนึ่งให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนด

สุวิทย์ มูลคำ (2549) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการที่ผู้สอน ใช้ในการเตรียมการสอนหรือจะเป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็น ระบบแล้วทำเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียน การสอน ทำให้นักเรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่ผู้สอนกำหนดไว้ให้ โดยผู้สอนจะกำหนด จุดประสงค์การเรียนรู้ และผู้สอนจะคิดว่า จะให้นักเรียนเกิดการมีความรู้ความสามารถด้านใด (สติปัญญา/เจตคติ /ทักษะ) ผู้สอนจะได้มีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่าจะสอนไป ในทิศทางใด วัดและประเมินผลอย่างไร

ระวีวรรณ ศรีครามครัน (2552) ได้กล่าวไว้ว่า ในเรื่องของการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดที่ผู้สอนจะต้องพิจารณาก็คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือการวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี จะสามารถทำให้ผู้สอนสามารถควบคุมชั้นเรียน และทำให้กิจกรรมในชั้นเรียนดำเนินไปได้ด้วยดี

ฉันท ธาตุทอง (2552) ได้อธิบายความของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นเอกสารที่ผู้สอนแต่ละคน ได้นำเนื้อหาวิชา สารการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอนในระยะเวลาหนึ่งมาเตรียมการสอนเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึงการที่ผู้สอนจัดทำแผนที่วางเอาไว้ขึ้นอย่างเป็นระบบเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นแนวทางหรือแผนที่จะนำไปให้ผู้สอนประสบความสำเร็จในการสอน ซึ่งมีองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งเนื้อหาสาระ จุดประสงค์ เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนหรือสิ่งที่ผู้เรียนพึงได้เป็นไปตามแผนที่วางเอาไว้

### 2.6.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

สุวิทย์ มูลคำ (2549) ได้เสนอความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดี วิธีเรียนที่ดี ที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา
2. ช่วยให้ผู้สอนมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำได้ล่วงหน้าด้วยตนเอง และทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย
3. ช่วยให้ผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่า จะสอนอะไรด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดและประเมินผลอย่างไร
4. ส่งเสริมให้ผู้สอนเฝ้าหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้ และจัดหาและใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล
5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอน (จัดการเรียนรู้) แทนได้
6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อวงการศึกษ
7. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน สำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะครูให้สูงขึ้น

ฉันท ธาตุทอง (2552) ได้เสนอความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนช่วยทำให้จัดการเรียนการสอนที่มีความหมายยิ่งขึ้น ทำให้ครูมีคู่มือการสอนที่มีคุณภาพเป็นผลงานที่ศักยภาพการเป็นครูมืออาชีพ ครูคนอื่นสามารถใช้สอนแทนได้ ทำให้จัดการเรียนการสอนตามสภาพที่เป็นจริง ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบองค์รวมที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้หลายอย่างในขณะเดียวกัน ทำให้ขยายขอบเขตการศึกษาไปได้อย่างไม่จำกัดโดยมีความเกี่ยวข้องกับวิชาอื่น ๆ

ได้อย่างกลมกลืน ช่วยให้การเรียนการสอนมีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ ครบถ้วน โดยไม่จำกัดระยะเวลา

สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเป็นครูมืออาชีพ ช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้า หาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรเทคนิคการสอน สื่อนวัตกรรม และวิธีการวัดและประเมินผล เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป รวมถึงสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะหรือตำแหน่ง

### 2.6.3 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

สุวิทย์ มูลคำ (2549) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน (ในการสอนเรื่องนั้น ๆ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดคุณสมบัติอะไรหรือด้านใด)
2. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจน และนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง (ระบุบทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนว่าจะต้องทำอะไรจึงจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุผล)
3. กำหนดสื่ออุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ชัดเจน (จะใช้สื่อ อุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้อะไรช่วยบ้างและจะใช้อย่างไร)
4. กำหนดวิธีการวัดประเมินผลอย่างชัดเจน (จะใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลใด เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้)
5. ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ (ในกรณีที่มีปัญหาเมื่อมีการนำไปใช้ หรือไม่สามารถกำหนดการจัดการการเรียนรู้ตามแผนนั้นได้ก็สามารถปรับเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้ โดยไม่กระทบต่อการเรียนการสอนและผลการเรียนรู้)
6. มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่ผู้เรียนดำเนินชีวิตอยู่
7. แปลความได้ตรงกัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นจะต้องสื่อความหมายได้ตรงกันเขียนให้อ่านเข้าใจง่าย กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้นำไปใช้สามารถเข้าใจและใช้ได้ตรงตามอุปสงค์ของผู้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้
8. มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี จะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระความรู้และวิธีการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกัน
9. มีการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ได้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์ใหม่ และนำไปใช้ในชีวิตจริงกับการเรียนในเรื่องต่อไป

ขนาธิป พรกุล (2551) ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ควรมีดังนี้

1. มีความละเอียด ชัดเจน มีหัวข้อและส่วนประกอบต่าง ๆ ครอบคลุมตามศาสตร์ของการสอนโดยสามารถตอบคำถามต่อไปนี้ สอนอะไร (หน่วย หัวเรื่อง ความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญ) เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งควรเขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม) ด้วยสาระอะไร (เนื้อหา/โครงร่างเนื้อหา) ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ) ใช้เครื่องมืออะไร (วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งการเรียนรู้) ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จ (การวัดผลและประเมินผล)

2. แผนการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

3. ส่วนประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์ เชื่อมโยงสัมพันธ์กันเช่นจุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมสาระ/เนื้อหา และเป็นจุดที่พัฒนาผู้เรียนในด้านความรู้ทักษะ กระบวนการและเจตคติ กิจกรรมการเรียนรู้ ควรสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา/สาระ วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ ควรสอดคล้องสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล ควรสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องถูกเขียนออกมาจากทัศนคติที่ดีของครู ครูจะไม่มองว่าเป็นภาระเพิ่ม แผนสามารถเป็นตัวสะท้อนนักวางแผนของครูได้เป็นอย่างดี สามารถเป็นสื่อกลางระหว่างครูผู้สอนผู้บริหารโรงเรียนผู้ปกครองหรือชุมชนให้เข้าใจถึงทิศทางและคุณภาพของการจัดการเรียนรู้รวมถึงการปรับหรือยืดหยุ่นการแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น

#### 2.6.4 หลักในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

ขนาธิป พรกุล (2551) ได้เสนอขั้นตอนการวางแผนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ในขั้นนี้ผู้สอนควร
  - 1.1 ศึกษาเรื่องและสาระที่จะสอนในชั่วโมงนั้นให้เข้าใจ
  - 1.2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนรู้
  - 1.3 เขียนสาระเป็นข้อ ๆ พร้อมทั้งอธิบายสั้น ๆ
  - 1.4 เขียนสาระสำคัญ
  - 1.5 ออกแบบการสอนโดยเลือกรูปแบบการสอนหรือวิธีสอนที่เหมาะสมกับสาระและศึกษาวิธีการให้เข้าใจ
  - 1.6 ถ้ามีการสอนลักษณะเฉพาะ เช่น การสอนคิด หรือ การสอนอ่านคิดวิเคราะห์ เขียน ผู้สอนต้องศึกษาเพิ่มเติม
  - 1.7 เลือกกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับรูปแบบการสอนวิธีสอนหรือลักษณะเฉพาะและจัดลำดับกิจกรรมเหล่านั้นตามขั้นตอนการสอน

1.8 ระบุสื่อการเรียนรู้หรือแหล่งเรียนรู้เรียงตามลำดับกิจกรรมที่ใช้

1.9 กำหนดเครื่องมือวัดผลและเกณฑ์การประเมินผล

2. ขั้นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ในขั้นนี้ให้ผู้สอนเขียนตามแผนที่วางไว้ โดยเขียนตามวิธีเขียนแต่ละองค์ประกอบที่ได้ศึกษามา

3. ขั้นหลังการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ก่อนผู้สอนจะนำไปจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ผู้สอนควรทดลองทำบางกิจกรรม หรือทุกกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนทำการทำเช่นนี้เป็นโอกาสให้ผู้สอนได้ตรวจสอบวิธีทำกิจกรรมและคำตอบของผู้เรียนได้บางครั้งอาจต้องทำการปรับบางกิจกรรม

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2557) ได้กล่าวว่าหลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบที่ต้องคำนึงในการวางแผน คือ 5W 2H เช่น ในการวางแผนการสอนให้หลัก 5W 2H ดังนี้

W1 (Why) สอนไปทำไม (วัตถุประสงค์การเรียนรู้)

W2 (What) สอนอะไร (เนื้อหา/สาระ)

W3 (Who) ใครสอน (Who) สอนใคร (Whom)

W4 (Where) สอนที่ไหน

W5 (When) สอนเมื่อใด

H1 (How) สอนอย่างไร (กิจกรรมการเรียนรู้)

H2 (How) ประเมินอย่างไร (ประเมินการเรียนรู้)

และแนวทางในการจัดการเรียนการสอนมีหลักสำคัญในการเขียน ดังนี้

1. เขียนในลักษณะที่บ่งบอกการกระทำหรือพฤติกรรมของผู้เรียนที่สามารถสังเกตและวัดผลได้

2. ต้องเขียนสู่ตัวชี้วัด

3. พยายามเขียนให้ครบทั้งด้านความรู้ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และด้านทักษะกระบวนการ

4. ลำดับการเขียนพฤติกรรมของผู้เรียนในวัตถุประสงค์สามารถทำได้หลายแบบ

5. การเขียนสาระ/เนื้อหา/สาระการเรียนรู้ มีหลักการสำคัญดังนี้

5.1 การเลือกใช้ชื่อหัวเรื่อง ถ้าใช้ชื่อหัวเรื่อง สาระ/เนื้อหา การเขียนจะเน้นเฉพาะด้านความรู้ ถ้าใช้ชื่อหัวเรื่อง สาระการเรียนรู้ การเขียนจะต้องครบด้านความรู้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะกระบวนการ

5.2 ผู้สอนจะต้องศึกษาสาระที่ถูกต้องจากแหล่งเรียนรู้ที่เชื่อถือได้ แล้วเขียนให้สั้น กระชับรัดและชัดเจน

5.3 การเลือกประเภทของสาระประกอบด้วย ข้อเท็จจริง มโนทัศน์ หลักการ กฎ ทฤษฎี

5.4 ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน สิ่งที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงมีดังนี้  
ใช้รูปแบบการเรียนการสอน วิธีสอน และเทคนิคการสอนได้หลากหลายแต่ให้เหมาะสมกับเนื้อหา  
เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน รวมทั้งบริบทของแหล่งที่จัดการเรียนการสอน

5.5 กิจกรรมเน้นตัวชี้วัดอย่างน้อย 4 ประการ คือ การสร้างความรู้ใหม่  
การมีปฏิสัมพันธ์กระบวนการเรียนรู้ การสร้างผลงานชิ้นงาน

5.6 จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น ผู้เรียนมี  
ความสามารถต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน ความสนใจแตกต่างกัน คือ สนใจเรื่องประเด็นต่างกัน  
ถนัดด้านวิทยาศาสตร์ ถนัดด้านงานศิลปะ ถนัดด้านดนตรี ถนัดทางเขียนบทความ ถนัดด้านคำนวณ  
ถนัดการเป็นผู้ประสานงาน วิธีการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องตามความแตกต่างของผู้เรียน

5.7 จัดกิจกรรมด้วยการบูรณาการ ประเด็นต่อไปนี้เป็น การสอดแทรก การใช้  
คำถามเพื่อพัฒนาการคิด การสอดแทรกปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการอยู่อย่างพอเพียง  
อยู่อย่างยั่งยืน การสอดแทรกการทำงานเป็นทีมเพื่อพัฒนาการอยู่ร่วมกัน การสอดแทรกภาษาอังกฤษเพื่อ  
พัฒนาการรู้เจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ การสอดแทรกอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะ ชีวิต การสอดแทรก  
เรื่องประชาคมอาเซียนเพื่อพัฒนาความเข้าใจเพื่อนบ้าน คือ ประเทศของประชาคมอาเซียนอีก 9 ประเทศ

5.8 ต้องคำนึงถึงการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ ทั้งเรื่องการใช้  
วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือแหล่งเรียนรู้ธรรมชาติ แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น การประเมินการเรียนรู้เน้น  
การรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจากการเรียนรู้ตามสภาพจริง ซึ่งมีคำถามสำคัญ  
เพื่อให้เป็นหลักในการประเมินการเรียนรู้ ดังนี้ ประเมินอะไร (ความรู้ทักษะกระบวนการ คุณลักษณะ  
อันพึงประสงค์) ประเมินด้วยเครื่องมืออะไร ประเมินโดยใคร

สรุปได้ว่า หลักในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้เขียนจะต้องวางแผนล่วงหน้าก่อนการเรียน  
การสอน โดยศึกษาเนื้อหาที่จะเขียนให้ละเอียดและตามลำดับขั้นตอน แบ่งหน่วยเนื้อหาย่อยแบ่งเวลา  
ที่ใช้การสอนทุกหัวข้อมีความสอดคล้องกัน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย รวมทั้งต้องมีการหาประสิทธิภาพของ  
แผนการจัดการเรียนรู้

## 2.7 การประเมินทักษะการอ่าน

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539) ได้กล่าวว่า เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านนั้นสามารถพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

### 1. ความสามารถทางภาษาที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย ได้แก่

1.1 ความรู้ในคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์และสำนวนต่าง ๆ

1.2 ความรู้ในด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงเนื้อความ เช่น การใช้คำสันธาน คำบุพบทที่กำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื้อเชิญหรืออนุญาต เป็นต้น

### 2. ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบรวม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการเรียงความ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจบทอ่าน และสามารถตอบคำถามที่ให้เรียงเรียงถ้อยคำใหม่ โดยให้ได้ใจความเดิมหรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบและแบบเรียงลำดับข้อความได้

2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด หมายถึง ความสามารถในการโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง กับใจความสำคัญของเรื่อง

2.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่องและใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.4 ความสามารถในการวิเคราะห์ ประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ และสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา หมายถึงความสามารถในการใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่านและความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาที่ใช้ในบทอ่าน ที่เป็นตัวกระตุ้น วิเคราะห์ประเมินและสรุปบทอ่านได้ว่าเป็นสารประเภทใด ใช้ลีลาภาษาแบบเป็นทางการหรือไม่ต้องเข้าใจเจตนาทัศนคติของผู้เขียนที่แฝงอยู่ สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุและผลที่เกิดขึ้นได้

Valette (1977, อ้างถึงใน จิตติวรรณ อินทรผล, 2549) ได้นำเสนอวิธีการทดสอบการอ่าน

1. ทดสอบการอ่านออกเสียง ซึ่งจะทำให้เมื่อนักเรียนสามารถ พูดยุทธภาษานั้นได้แล้ว ถ้านักเรียนเข้าใจความสอดคล้องระหว่างเสียงกับสัญลักษณ์ก็จะสามารถอ่านออกเสียงได้ดีแม้จะไม่เข้าใจในบทอ่านก็ตาม

### 2. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

2.1 อ่านคำถามในภาษาที่เรียน แต่อาจตอบเป็นภาษาแม่ได้

2.2 อ่านข้อความแล้วบอกว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

2.3 อ่านโดยการกวาดสายตา แล้วหาข้อมูลในบทอ่าน



2.4 อ่านคร่าว ๆ แล้วแยกเป็นกลุ่มตามความคิดเห็น

3. ทดสอบการรับข้อมูลโดยให้นักเรียนอ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความที่อ่าน

4. การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ถ้าเป็นระดับต้นมักจะเป็นแบบเลือกตอบระดับกลางอาจใช้แบบทดสอบแบบถูก-ผิด ถ้าเป็นระดับสูงอาจเป็นการตอบคำถามแบบเขียนตอบ ซึ่งขั้นนี้จะมีการประเมินทักษะการเขียนร่วมด้วย หรือถ้าหากตอบปากเปล่าก็ควรประเมินทักษะการพูดร่วมด้วย

ในด้านกิจกรรมการทดสอบทักษะการอ่าน ประกอบด้วยกิจกรรมที่เน้นตัวกระตุ้นและกิจกรรมที่ตอบสนองซึ่งแสดงทักษะด้านนี้ของผู้เข้าสอบ

1. กิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้น

1.1 ให้ผู้เข้าสอบอ่านข้อสอบที่มีความยาวเหมาะสมกับระดับ จากงานเขียนประเภทต่าง ๆ

1.2 ให้ผู้เข้าสอบอ่านภาพชุดที่มีคำบรรยาย หรือภาพเหตุการณ์พร้อมคำบรรยาย

1.3 ให้ผู้เข้าสอบอ่านกราฟ ตาราง แผนภูมิ แผนภาพ ไดอะแกรม ที่มีตัวเลขประกอบคำบรรยาย หรือคำอธิบาย

1.4 ให้ผู้เข้าสอบอ่านแผนที่ที่มีการระบุชื่อสถานที่พร้อมบทอ่าน

1.5 ให้ผู้เข้าสอบอ่านบทอ่านตั้งที่กล่าวมาข้างต้น แต่เป็นบทอ่านที่มีข้อความไม่สมบูรณ์ แล้วผู้เข้าสอบเติมเนื้อหาให้สมบูรณ์

1.6 ให้ผู้เข้าสอบอ่านข้อความหรือภาพชุดที่มีคำเรียงลำดับสลับกันแล้วเรียงลำดับใหม่ให้ถูกต้อง

1.7 ให้ผู้เข้าสอบอ่านข้อความสั้น ๆ ที่ไม่สมบูรณ์ในสดมภ์ A ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นและสดมภ์ B ซึ่งเป็นตัวตอบสนอง โดยข้อความตอบสนองมีมากกว่าข้อความที่เป็นตัวกระตุ้นแล้วให้จับคู่

2. กิจกรรมที่เป็นตัวสนองตอบ

2.1 อ่านแล้วเลือกคำตอบจากตัวเลือก

2.2 อ่านแล้วเรียงลำดับข้อความใหม่

2.3 อ่านแล้วเลือกคำในข้อความมาเติมในแผนภูมิ แผนที่ ไดอะแกรม ตาราง

2.4 อ่านแล้วทำกิจกรรมโยงลูกศร ลากเส้น วาดภาพ หรือขีดเส้นใต้

สรุปว่าการประเมินการอ่านมี 2 ลักษณะคือ 1) ความสามารถทางภาษา เช่น ความรู้ในคำศัพท์และไวยากรณ์ 2) ความสามารถทางการอ่าน เช่น ความสามารถในการเรียงความ ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและความสามารถในการวิเคราะห์ ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ใช้วัดประเมินการอ่านได้เป็นอย่างดีรวมถึงกิจกรรมที่เป็นตัวทดสอบ ผู้สอนอาจใช้กิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้นผู้เรียนหรือกิจกรรมที่เป็นการตอบสนองของตัวผู้เรียนได้เช่นกัน

## 2.8 ความพึงพอใจ

### 2.8.1 ความหมายความพึงพอใจ

Moese (1968) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถคลายความเครียดของผู้ที่ทำงานให้ลดน้อยลง ถ้าเกิดความเครียดมากจะทำให้เกิดความไม่พอใจในการทำงาน และความเครียดนี้มีผลมาจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการมาก จะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีตอบสนอง ความเครียดก็จะลดน้อยลงหรือหมดไปความพึงพอใจเป็นความรู้สึกพอใจในงานที่ทำ เต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์จากความหมายของคำว่าความพึงพอใจในการเรียนที่บุคคลต่าง ๆ ได้เสนอไว้

Good (1973) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพหรือระดับความพึงพอใจที่เป็นผลมาจากความสนใจและทัศนคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ

ชนิษฐา นาคน้อย (2550) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึก และทัศนคติของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ ซึ่งปรากฏออกมาทางพฤติกรรม และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคลากรที่บุคคลจะเกิดความพึงพอใจจะต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างมากระตุ้นให้เกิดความรักหรือมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ๆ บุคคลจะเกิดความพึงพอใจนั้นจะต้องมีการจูงใจให้เกิดขึ้น

วิณารัตน์ ราศิริ (2552) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดและตอบสนองให้เกิดความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งนั้น ๆ ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย ดังนั้นในการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบเอริกา จึงสามารถบอกได้ว่าผู้เรียนมีความรู้สึกเช่นไรกับการจัดการเรียนรู้ซึ่งจะทำให้ทราบถึงข้อดีหรือข้อเสียของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ความพึงพอใจหมายถึงทัศนคติของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ จะแสดงออกทางพฤติกรรม รวมถึงความคาดหวังกับสิ่งต่าง ๆ หากมีความคาดหวังมากและได้รับการตอบสนองโดยดีจะมีความพึงพอใจมากในทางตรงกันข้ามอ่านผิดหวังหรือไม่พอใจเมื่อได้รับการตอบสนองไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ในวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจแบบ Rating Scale จำนวน 20 ข้อ เพื่อเป็นการบ่งชี้และสามารถบอกได้ว่าผู้เรียนมีความรู้สึกเช่นไรกับการจัดการเรียนรู้

## 2.8.2 การสร้างแรงจูงใจ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2542) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีลำดับขั้นตอนความต้องการของอับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) เสนอทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) ความต้องการมนุษย์มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาของมนุษย์ เน้นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ โรค ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ความมั่นคงในชีวิตทั้งที่เป็นอยู่ปัจจุบันและอนาคต ความเจริญก้าวหน้า อบอุ่นใจ
3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อการเกิดพฤติกรรมต้องการให้สังคมยอมรับตนเองเข้าเป็นสมาชิก ต้องการความเป็นมิตรความรักจากเพื่อนร่วมงาน
4. ความต้องการมีฐานะ (Esteem Needs) มีความอยากเด่นในสังคม มีชื่อเสียง อยากให้บุคคลยกย่องสรรเสริญตนเอง อยากมีความเป็นอิสระภาพ
5. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต (Self - Actualization Needs) เป็นความต้องการในระดับสูง อยากให้ตนเองประสบความสำเร็จทุกอย่างในชีวิต ซึ่งเป็นไปได้ยาก

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2542) ได้เสนอถึงส่วนประกอบสำคัญในกระบวนการกระตุ้นแรงจูงใจมนุษย์ ได้แก่

1. เครื่องมือในการเลือกพฤติกรรม (Instrumentality) คือการรับรู้ว่าการมีพฤติกรรมอย่างหนึ่งจะนำไปสู่ผลตอบแทนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหมายถึงการรู้ค่าที่มุ่งหวังของทางเลือกแต่ละทางซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกของบุคคล
2. ความคาดหวัง (Expectancy) คือการที่บุคคลประเมินความเป็นไปได้ว่าการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งมีทางที่จะนำไปสู่ผลบางอย่าง
3. ความชอบหรือความพอใจ (Valence) คือคุณค่าหรือค่านิยมที่มีต่อผลที่เกิดขึ้นซึ่งหมายถึง ความพอใจของบุคคลในผลตอบแทนที่ได้จากสิ่งคาดหวังเฉพาะอย่าง

สรุปได้ว่าการสร้างแรงจูงใจนั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยหลาย ทฤษฎีของมาสโลว์ได้นำเสนอลำดับขั้นตอนไว้ดังนี้ ความต้องการทางด้านร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการทางสังคม ความต้องการมีฐานะและความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตหากสามารถตอบสนองสิ่งเหล่านี้ได้ เราก็จะเกิดความพึงพอใจได้รวมถึงการกระตุ้นให้รู้สึกด้วยเครื่องมือในการเลือกพฤติกรรมที่จะทำให้ทราบผลตอบแทน การตอบสนองต่อความคาดหวังและการสร้างคุณค่า สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวช่วยให้มนุษย์เกิดความพึงพอใจได้

### 2.8.3 องค์ประกอบของความพึงพอใจ

Herzberg (1959, อ้างถึงใน กรรณิกา โสมชัย, 2553) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีสองปัจจัยว่า ปัจจัยหรือองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานและที่จะป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน นั้นต้องประกอบด้วย ปัจจัยที่มีผลทำให้บุคคลปฏิบัติงานอย่างเต็มความรู้ความสามารถและใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ ซึ่งมี 2 ปัจจัย ได้แก่

1. ปัจจัยอนามัยค่าจุน (Hygiene Factor) ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นในการที่ทุกคนจะต้องได้รับการตอบสนอง ปัจจัยเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งจูงใจที่จะทำให้คนทำงานมากขึ้นแต่เป็นปัจจัยเบื้องต้น ถ้าไม่ได้รับเพียงพอจะเกิดความไม่พึงพอใจในงาน ปัจจัยเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของงาน ซึ่งมีอยู่ 11 ประการ คือ

1.1 เงินเดือน

1.2 โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

1.3 ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา

1.4 ฐานะอาชีพ

1.5 ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา

1.6 ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

1.7 การปกครองบังคับบัญชา

1.8 นโยบายและการบริหารงาน

1.9 สภาพการทำงาน

1.10 สภาพความเป็นอยู่ส่วนตัว

1.11 ความมั่นคงในการทำงาน

2. ปัจจัยเป็นตัวจูง (Motivator Factor) กล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นปัจจัยเหล่านี้ส่วนใหญ่เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีอยู่ 5 ประการคือ

2.1 ความสำเร็จของงาน (Achievement)

2.2 การได้รับการยอมรับนับถือ (Recognition)

2.3 ลักษณะของงาน (Work Itself)

2.4 ความรับผิดชอบ (Responsibility)

2.5 ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory)

Gilmer (1911, อ้างถึงใน กรรณิกา โสมชัย, 2553) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อความพึงพอใจจะต้องประกอบด้วย

1. ความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน

2. ความสามารถในการทำงาน

3. บริษัทและฝ่ายจัดการ ได้แก่ความพอใจในชื่อเสียงของที่ทำงานและพอใจในการจัดการของฝ่ายจัดการ

4. ค่าจ้าง
5. ลักษณะของงานทำ
6. การบังคับบัญชา
7. ลักษณะทางสังคม
8. การคมนาคมและการติดต่อสื่อสาร
9. สภาพการทำงาน
10. สิ่งตอบแทน

Barnard (1972, อ้างถึงใน กรรณิกา โสมชัย, 2553) ได้กล่าวถึงสิ่งจูงใจซึ่งหน่วยงานหรือผู้บริหารหน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นบุคคล เพื่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไว้หลายประการคือ

1. สิ่งจูงใจซึ่งเป็นวัตถุ ได้แก่ เงิน สิ่งของหรือสภาวะทางกายที่ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเป็นการตอบแทน ชมเชย หรือเป็นรางวัล
2. สิ่งจูงใจที่เป็นโอกาสของบุคคล ได้แก่ เกียรติภูมิ ตำแหน่ง อำนาจ
3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ ได้แก่สามารถภาพของหน่วยงานที่จะสนองความต้องการของบุคคลที่ได้แสดงฝีมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
RAJABHARAKHAM UNIVERSITY

4. ความรู้สึกเท่าเทียมกัน
5. ความตั้งใจในสังคม
6. การปรับสภาพการทำงานให้เหมาะสมกับวิธีการและสภาพบุคคล
7. โอกาสที่จะมีส่วนร่วมในงานอย่างกว้างขวาง
8. สภาพการอยู่ร่วมกันในสังคมหรือความมั่นคงในสังคม

Milton (1981, อ้างถึงใน กรรณิกา โสมชัย, 2553) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานคือ

1. ลักษณะงาน
2. เงินเดือน
3. การเลื่อนตำแหน่งในการทำงาน
4. การได้รับการยอมรับนับถือ
5. ผลประโยชน์ที่ได้
6. สภาพการทำงาน
7. การนิเทศงาน

## 8. ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

## 9. การบริหารงาน

องค์ประกอบของความพึงพอใจมีด้วยกันหลายปัจจัย ซึ่งส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของตัวบุคคลไม่ว่าจะเป็นปัจจัยพื้นฐานหรือปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้น ให้ตัวบุคคลประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เช่นเรื่องเกี่ยวกับเงินเดือน ฐานะอาชีพหรือความสำเร็จของงานลักษณะของงานความรับผิดชอบ รวมถึงความคาดหวังต่าง ๆ โดยปัจจัยเหล่านี้จะเป็นตัวสะท้อนและตัวกระตุ้นให้ตัวบุคคลเกิดความพึงพอใจในงานนั้น ๆ ถ้าหากตัวบุคคลไม่มีความพึงพอใจในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งจะทำให้ประสิทธิภาพของงานลดน้อยลงกลับกันถ้าหากตัวบุคคลมีความพึงพอใจอย่างมากต่อสภาพแวดล้อมหรืองานที่กำลังทำอยู่ก็จะช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพของการทำงานให้ดียิ่งขึ้น

## 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

### 2.9.1 งานวิจัยในประเทศ

ธนชาติ หล่อนกลาง (2550) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวัฒนธรรมท้องถิ่น ตามแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และเจตคติต่อวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) ประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏจำนวน 40 คน เครื่องมือวิจัยคือ แบบทดสอบประสิทธิภาพ TOEFL ส่วนที่วัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ และแบบวัดเจตคติต่อวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักศึกษา ผลการวิจัย 1) รูปแบบการเรียนการสอนวัฒนธรรมท้องถิ่น ตามแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ มี 2 ขั้นตอนคือ ขั้นวางแผนและขั้นนำไปใช้ ในขั้นวางแผนเป็นขั้นศึกษาข้อมูลพื้นฐานและพิจารณาปัจจัยสำคัญเกี่ยวกับ ตัวผู้เรียน การคัดเลือกและสร้างเนื้อหาวัฒนธรรมท้องถิ่น และกำหนดจุดประสงค์ในการอ่าน ส่วนขั้นนำไปประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้ (1) ขั้นก่อนอ่าน (2) ขั้นระหว่างอ่าน (3) ขั้นหลังอ่าน 2) การประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น พบว่า 2.1) นักศึกษากลุ่มทดลองที่มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2.2) นักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการ

ทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างน้อย 19% ของคะแนนเต็ม 2.3 นักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทิพาพร สุจारी (2553) ได้พัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการใช้อยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านและศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนนี้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามจำนวน 100 คนและอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง 2) การพัฒนาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการด้วยแผนการสอน 6 แผน ๆ ละ 3 ชั่วโมงรวม 18 ชั่วโมง กลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนรายวิชากลวิธีการอ่านอนุเขตภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบบันทึกการเรียนรู้แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) การยืนยันประสิทธิผลของรูปแบบการสอนใช้การวิจัยกึ่งทดลองกลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนรายวิชากลวิธีการอ่านอนุเขตภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 60 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผลการวิจัยแสดงว่ารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการใช้อยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมี 2 ระยะคือ การวางแผนที่ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและพิจารณาปัจจัยสำคัญเกี่ยวกับตัวผู้เรียนบทอ่านและจุดประสงค์ในการอ่านและการนำไปใช้ที่มีกิจกรรมการสอน 3 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นก่อนการอ่าน 2) ขั้นการอ่านและ 3) ขั้นหลังการอ่าน นักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนนี้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วชิรเกียรติ เบ้าทองจันทร์ (2553) ศึกษาผลการใช้แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการรู้คำศัพท์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลของการใช้แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์อ่านต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2) ศึกษาผลของการใช้แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์อ่านต่อกระบวนการเรียนและการเรียนคำศัพท์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและ 3) ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการใช้แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์อ่าน

ในการสอนอ่านและการรู้คำศัพท์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีซึ่งลงทะเบียนเรียนรายวิชาการอ่านและการเขียนเพื่อจุดประสงค์ทั่วไปทั้งหมดจำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบทดสอบการอ่านและคำศัพท์ 2) ใบความรู้เพื่อการแนะนำและฝึกใช้กลวิธีการอ่าน 3) บทความและแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและคำศัพท์ 4) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนและเจตคติ 5) แบบบันทึกการสอน 6) แบบบันทึกการเรียน และ 7) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนการอ่านและการรู้คำศัพท์โดยใช้แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์อ่าน ผลการวิจัยพบว่าแนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์อ่านมีส่วนช่วยให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านดีขึ้นและรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปรีศณี ซอลิฮี (2555) งานวิจัยเรื่อง ผลของการสอนประสบการณ์การอ่านโดยใช้วิธีเสริมการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยในสาขาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษาจำนวน 25 คน ซึ่งได้รับวิธีสอนประสบการณ์การอ่านโดยการเสริมการเรียนรู้ ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 10 สัปดาห์ หลังการทดลองพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนรูปแบบนี้และมีความเห็นว่ารูปแบบการสอนนี้ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้

กานต์รวี ศรีลังค์ (2556) ศึกษาเรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเชียงยืนพิทยาคมที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ปีการศึกษา 2555 จำนวน 40 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผนแผนละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 2) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในกิจกรรม



การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) เฉลี่ย 4.65 อยู่ในระดับมากที่สุด

## 2.9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

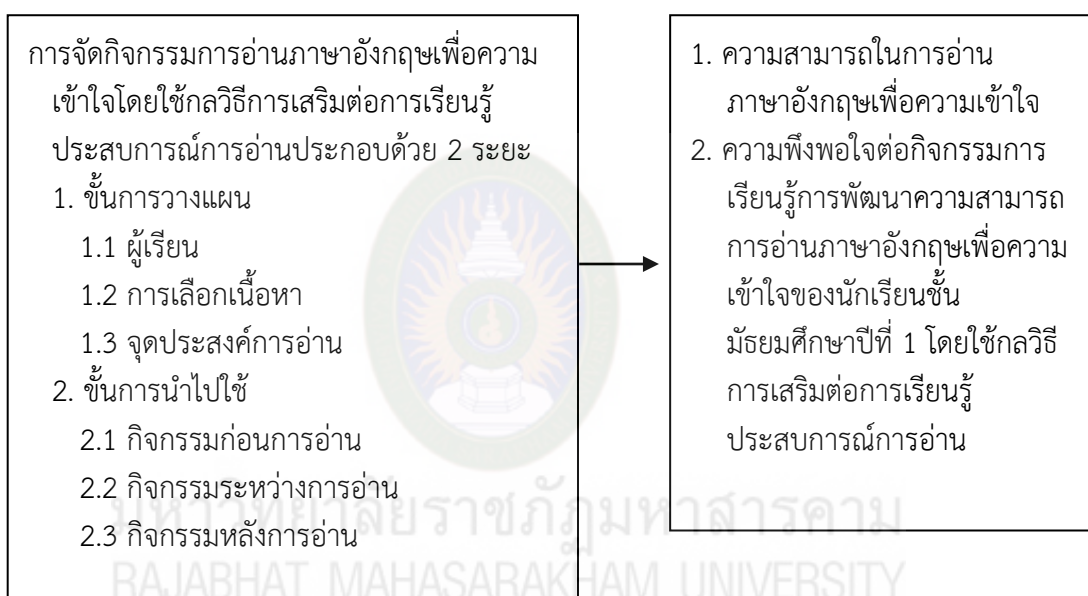
Fournier, and Graves (2002) ที่ทำวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้แนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้เวลาในการทดลองสอน 2 สัปดาห์ โดยให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มอ่านเรื่องสั้นสัปดาห์ละเรื่อง เรื่องสั้นเรื่องแรกใช้วิธีการสอนอ่านแบบปกติ ส่วนเรื่องสั้นเรื่องที่สองใช้วิธีการสอนอ่านตามแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านและคะแนนเจตคติจากเรื่องสั้นที่สอนอ่านโดยใช้แนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้สูงกว่าคะแนนจากเรื่องสั้นที่สอนอ่านด้วยวิธีปกติ

Liang, Peterson and Graves (2005) ที่ทำวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลของแนวการสอนสองแนวที่มีต่อความเข้าใจวรรณกรรม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 54 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกได้รับการสอนอ่านตามแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ กลุ่มหลังได้รับการสอนอ่านแบบตอบสนอง (Response-Oriented Approach) หลังการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มแรกมีคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนกลุ่มหลัง

สรุปได้ว่าการศึกษานี้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวมา ผู้วิจัยจะได้นำหลักการแนวคิดทฤษฎี วิธีการที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) ไม่ว่าจะเป็นคำนิยามถึงความต้องการของผู้เรียน การคัดสรรบทอ่านโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือก การตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน รวมถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในขั้นตอนการวางแผนและการนำไปใช้ซึ่งจะส่งผลต่อการอ่านของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้เรียนมีความรู้เดิมหรือมีความสนใจในบทอ่านที่ได้มีส่วนร่วมในการคัดสรรซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านจะช่วยขยายขอบเขตการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกินขีดความสามารถในขณะนั้นของผู้เรียน สนุกสนานเพลิดเพลินกับบทอ่านและทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการหรือกลวิธีการอ่านกับบทอ่านประเภทต่าง ๆ ไปปรับใช้และพัฒนางานวิจัยเพื่อส่งเสริมความสามารถและประสิทธิภาพในการอ่านของผู้เรียน

## 2.10 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแสดงกรอบแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีของ Graves (1996, pp. 14-16) มาประยุกต์ใช้เป็นชื่อต้นตัวแปรต้น 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน และชื่อต้นตัวแปรตาม 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน 2) ด้านความพึงพอใจของนักเรียน โดยแสดงการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ดังภาพที่ 2.5



ภาพที่ 2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

## บทที่ 3

### วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

#### 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2562 จำนวน 14 ห้อง รวม 607 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้อง ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

#### 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน จำนวน 14 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 14 ชั่วโมง

3.2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ

3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านจำนวน 20 ข้อ

### 3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

#### 3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คำอธิบายรายวิชา เอกสารประกอบการเรียนการสอนและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพื่อเป็นแนวทางในการคัดสรรเนื้อหา

3.3.1.2 วิเคราะห์ตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

3.3.1.3 ศึกษาทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านเพื่อกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และบทอ่าน

3.3.1.4 เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง การอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับตัวอักษรและทักษะความเข้าใจ (Comprehension Skill) ของ Ruddell (2006)

3.3.1.5 เลือกบทอ่าน คัดเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองจำนวน 20 เรื่อง จากหนังสือเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์ นิตยสารรวมถึงอินเทอร์เน็ตโดยให้นักเรียนกลุ่มทดลองเลือกบทอ่านให้เหลือเพียง 14 เรื่อง

3.3.1.6 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน จำนวน 14 แผน ดังนี้

#### ตารางที่ 3.1

##### วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อจัดทำแผนกิจกรรมการเรียนรู้

แผนที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา
1 Say no to bullying	การอ่านบทความซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการพุดตู่ผู้อื่น (bullying) ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย ความหมายของ bullying ความหมายของ cyberbullying และการปฏิบัติตนต่อพฤติกรรมทั้งในส่วนของผู้กระทำและผู้ถูกระทำการ bullying	1. ผู้เรียนสรุปความหมายของ bullying และ cyberbullying ได้ 2. ผู้เรียนสามารถเขียนข้อห้ามของ bullying และ cyberbullying ได้ 3. ผู้เรียนเห็นถึงประโยชน์จากการอ่านบทความ	1 ชั่วโมง

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา
2 Helping others	การอ่านบทความซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ การช่วยเหลือผู้อื่นหลากหลายรูปแบบ เช่น การบริจาคด้วยเงิน การอาสาสมัครช่วยเหลือ การบริจาคด้วยสิ่งของ	1. ผู้เรียนสามารถบอกความแตกต่างของรูปแบบการช่วยเหลือแต่ละประเภทได้ ถูกต้อง 2. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงบทความ Helping others ได้ถูกต้อง 3. ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการช่วยเหลือผู้อื่น	1 ชั่วโมง
3 Season	การอ่านบทความซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับฤดูกาลต่าง ๆ โดยในบทความอธิบายถึงองค์ประกอบและลักษณะต่าง ๆ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในฤดูต่าง ๆ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์วิธีการออกเสียง คำศัพท์รวมถึงความหมายและรูปแบบโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ปรากฏอยู่ในบทความ	1. ผู้เรียนสามารถจับคู่ฤดูกาลและเหตุการณ์ได้ถูกต้อง 2. ผู้เรียนสามารถเขียนสรุปแผนผังความคิดจากการอ่านได้ถูกต้อง 3. ผู้เรียนร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม	1 ชั่วโมง
4 The UK	การอ่านบทความประเทศอังกฤษและประเทศอื่น ๆ ที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกัน นอกจากคำศัพท์และความหมายผู้เรียนจะได้เรียนรู้แล้วนั้น ผู้เรียนยังจะได้เรียนรู้ภูมิศาสตร์ของประเทศอังกฤษผ่านการอ่านบทความ	1. ผู้เรียนสามารถสรุปข้อมูลประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคได้ถูกต้อง 2. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงบทความ The UK ได้ถูกต้อง 3. ผู้เรียนร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม	1 ชั่วโมง

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา
5 Computers	การอ่านบทความซึ่งมีเนื้อหา เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ ตั้งแต่ต้นกำเนิดของ คอมพิวเตอร์ ประโยชน์ใช้สอย ของคอมพิวเตอร์ตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน การเรียนรู้ คำศัพท์ทางการออกเสียงและ ความหมาย และการตอบ คำถามจากกิจกรรมการอ่าน	1. ผู้เรียนสามารถอธิบายจุด กำเนิดและเรื่องราวของ คอมพิวเตอร์ได้ถูกต้อง 2. ผู้เรียนสามารถเขียนสรุป timeline ของคอมพิวเตอร์ ได้ถูกต้อง 3. ผู้เรียนรับผิดชอบและ ร่วมมือในการปฏิบัติ กิจกรรม	1 ชั่วโมง
6 Thomas Edison	การอ่านบทความซึ่งมีเนื้อหา เกี่ยวข้องกับนักวิทยาศาสตร์ชื่อ Thomas Edison การเรียนรู้ คำศัพท์ทางการออกเสียงและ ความหมายของคำศัพท์ที่ ปรากฏในบทความ การตอบ คำถามในกิจกรรมจากการอ่าน	1. ผู้เรียนสามารถให้รายการ สิ่งประดิษฐ์ของ Thomas Edison ได้ถูกต้อง 2. ผู้เรียนสามารถอ่านออก เสียงบทความได้ถูกต้อง 3. ผู้เรียนรับผิดชอบและ ร่วมมือในการปฏิบัติ กิจกรรม	1 ชั่วโมง
7 Rebecca Steven	การอ่านบทความซึ่งมีเนื้อหา เกี่ยวข้องกับชีวิตของ Rebecca Steven ซึ่งมี ชื่อเสียงจากการปั้นภูเขา เอเวอร์เรส การเรียนรู้คำศัพท์ และสรุปย่อจากการอ่าน บทความ การฝึกทักษะการอ่าน และการตอบคำถามจากเนื้อหา ของบทความ	1. ผู้เรียนสามารถตอบคำถาม เรื่องราวของ Rebecca Steven ได้ถูกต้อง 2. ผู้เรียนสามารถเขียน timeline เรื่องราวของ Rebecca Steve ได้ถูกต้อง 3. ผู้เรียนรับผิดชอบและ ร่วมมือในการปฏิบัติ กิจกรรม	1 ชั่วโมง

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา
8 Sweet to eat	การอ่านบทความซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสัปดาห์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์วิธีการออกเสียงและรูปประโยคจากบทความ พร้อมทั้งการตอบคำถามจากกิจกรรมการอ่าน	1. ผู้เรียนสามารถอธิบายส่วนประกอบของสัปดาห์ได้ถูกต้อง 2. ผู้เรียนสามารถเขียนสรุปโครงสร้างของสัปดาห์ได้ถูกต้อง 3. ผู้เรียนรับผิดชอบและร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม	1 ชั่วโมง
9 Keeping our teeth healthy	การอ่านบทความซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการรักษาสุขภาพฟันและช่องปาก ผู้เรียนจะได้เรียนรู้การออกเสียงคำศัพท์พร้อมความหมายที่ปรากฏในบทความ	1. ผู้เรียนสามารถบอกข้อควรปฏิบัติในการรักษาฟันได้ถูกต้อง 2. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงบทความได้ถูกต้อง 3. ผู้เรียนรับผิดชอบและร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม	1 ชั่วโมง
10 John's life routine	การอ่านบทความซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของ John ผู้เรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์ การออกเสียงคำและความหมายรวมทั้งโครงสร้างประโยคและการตอบคำถามจากกิจกรรม	1. ผู้เรียนสามารถตอบคำถามจากกิจกรรมได้ถูกต้อง 2. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงบทความได้ถูกต้อง 3. ผู้เรียนรับผิดชอบและร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม	1 ชั่วโมง

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา
11 Football World Cup	การอ่านบทความซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับ Football World Cup การตอบคำถามจากกิจกรรม การสรุปใจความ รวมถึงการเรียนรู้คำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในบทความ	1. ผู้เรียนสามารถอธิบายความเป็นมาของ Football World Cup ได้ถูกต้อง 2. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงบทความได้ถูกต้อง 3. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม	1 ชั่วโมง
12 Learning English	การอ่านบทความซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของบุคคลหลากหลายช่วงวัย และหลากหลายวิธีการ การตอบคำถามจากกิจกรรม การสรุปใจความ รวมถึงการเรียนรู้คำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในบทความ	1. ผู้เรียนสามารถอธิบายวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้ถูกต้อง 2. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงบทความได้ถูกต้อง 3. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม	1 ชั่วโมง
13 Hobbies	การอ่านบทความซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับงานอดิเรกของ Henry เรียนรู้คำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในบทความวิธีการออกเสียงและความหมาย	1. ผู้เรียนสามารถระบุงานอดิเรกของ Henry ได้ถูกต้อง 2. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงบทความได้ถูกต้อง 3. ผู้เรียนให้ความร่วมมือและใส่ใจต่อการปฏิบัติกิจกรรม	1 ชั่วโมง
14 The Lessons	การอ่านบทความซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับตารางเรียนในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนรู้การอ่านออกเสียงและความหมายของคำศัพท์ชื่อวิชา และช่วงเวลาต่าง ๆ	1. ผู้เรียนสามารถเขียนสรุป time line ของการเรียนได้ถูกต้อง 2. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงบทความได้ถูกต้อง 3. ผู้เรียนให้ความใส่ใจกับการปฏิบัติกิจกรรม	1 ชั่วโมง



3.3.1.7 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาสาระ ด้านการประเมินผล จำนวน 5 คน ได้แก่

- 1) ดร.สมพิส หาญมนตรี (ปร.ต.) หลักสูตรและการเรียนการสอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร
- 2) นางสาวนาฏลัดดา จุลมา (วท.ม.) วิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินผล
- 3) นายอุเทน นันสมบัติ (กศ.ม.) วัดผลการศึกษา ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินผล
- 4) นางมยุเรศ บรรพโคตร (กศ.ม.) ภาษาอังกฤษ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาสาระ
- 5) ดร.พายุพงศ์ พายุหะ (กศ.ด.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาสาระ เป็นผู้ตรวจความเหมาะสมโดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ การวัดและประเมินผล

3.3.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจพิจารณาแก้ไขเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ชุดเดิม จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมพร้อมแบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านเนื้อหา ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาให้คะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

- 5 คะแนน มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 คะแนน มีความเหมาะสมมาก
- 3 คะแนน มีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 คะแนน มีความเหมาะสมน้อย
- 1 คะแนน มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

3.3.1.9 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาคำนวณค่าเฉลี่ยซึ่งพบว่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 แล้วนำไปเทียบเกณฑ์ที่มีลักษณะประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert ซึ่งมี 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2545) ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 มีคุณภาพและเหมาะสมมากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 มีคุณภาพและเหมาะสมมาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 มีคุณภาพและเหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 มีคุณภาพและเหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 มีคุณภาพและเหมาะสมน้อยที่สุด

3.3.1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจแล้วมาปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องขั้นต้นนำไปทดลองกับนักเรียน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 45 คน จำนวน 1 แผน เพื่อศึกษาข้อบกพร่องและทดสอบหาเวลาที่เหมาะสมเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ จากนั้นผู้วิจัย นำมาแก้ไขก่อนพิมพ์ฉบับจริงต่อไป

### 3.3.2 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจซึ่งเป็น ข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 30 ข้อ

3.3.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.3.2.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการเขียนข้อสอบ

3.3.2.3 วิเคราะห์เนื้อหา ตัวชี้วัดการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐานที่เน้นผู้เรียนให้เกิด พฤติกรรมตามกิจกรรมการเรียนการสอน ดังตารางต่อไปนี้

#### ตารางที่ 3.2

การวิเคราะห์การออกแบบการสร้างแบบทดสอบ (Test Blueprint)

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ (ข้อ)	
	ออก (ข้อ)	ใช้ (ข้อ)
1. สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ได้	15	13
2. สามารถหาใจความสำคัญของเรื่องที่ได้	3	1
3. สามารถหารายละเอียดจากเรื่องที่ได้	10	5
4. สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่ได้	10	6
5. สามารถสรุปจากเนื้อเรื่องที่ได้	7	5
รวม	45	30

3.3.2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความ เหมาะสมและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

3.3.2.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อตรวจสอบคุณภาพ ความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

+1 คะแนน สำหรับ ข้อคำถามที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

-1 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จากนั้นจึงนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา ข้อคำถาม ตัวเลือก และตัวลวง พิจารณาความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัดและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับระดับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แล้วคำนวณค่า IOC เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยหมายถึง ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์หรือตรงตามเนื้อหาซึ่งแสดงว่าข้อสอบข้อนั้นใช้ได้ แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วปรับปรุง และจัดพิมพ์เป็นฉบับทดลอง

3.3.2.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 45 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคูณภาพ

3.3.2.7 นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27% โดยการแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้ตารางของ จุง เตห์ ฟาน (Chung Teh Fan) โดยใช้เกณฑ์ ความยากง่ายระหว่าง 0.20 - 0.80 โดยแบบทดสอบมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.54-0.78

ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) โดยแบบทดสอบมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.29-0.84

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson, 1993, อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2540, น. 195) ได้ผลการหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.76

3.3.2.8 นำแบบทดสอบที่หาความเชื่อมั่นแล้ว ไปทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนเรียนกับหลังเรียน

**3.3.3 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การ**

3.3.3.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือประเภท แบบสอบถามความพึงพอใจ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2547)

3.3.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การ จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ โดยครอบคลุมองค์ประกอบดังนี้

- 1) ด้านครูผู้สอน จำนวน 5 ข้อ
- 2) ด้านเนื้อหา จำนวน 5 ข้อ
- 3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ
- 4) ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 ข้อ

โดยมีตัวเลือก 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2547) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การประมาณค่าความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

4.50 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

3.3.3.3 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษารวมถึงตรวจสอบคำถามที่สอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม

3.3.3.4 ทำการแก้ไขปรับปรุงแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

3.3.3.5 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำค่าเฉลี่ยของคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อโดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยนิ, 2546) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้คือแบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าความสอดคล้อง (IOC) เฉลี่ยเท่ากับ 0.94

3.3.3.6 ปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะสมในการวิจัย

### 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การทดลองดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ใช้เวลา 16 ชั่วโมงประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน จำนวน 14 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมเป็น 14 ชั่วโมง ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวม 2 ชั่วโมง ใช้เวลาทดลอง 9 สัปดาห์ ตามขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3.4.2 ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์การอ่านใช้เวลาในการสอนรวมทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง

3.4.3 ทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม

3.4.4 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

3.4.5 นำข้อมูลที่รวบรวมได้จากการทดลองทั้งหมดมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรม SPSS และ Excel

### 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์การอ่านให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยหาค่าประสิทธิภาพ  $E_1/E_2$

3.5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้ t-test Dependent Samples ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยทดสอบระดับนัยสำคัญ .05 โดยตั้งสมมติฐานไว้ว่าความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3.5.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ประสิทธิภาพการอ่าน วิเคราะห์โดยใช้สถิติ ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

### 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

#### 3.6.1 สถิติพื้นฐาน

3.6.1.1 ร้อยละ (Percentage) (อรัญ ชูยกระเดื่อง, 2557, น. 51-57)

$$P = \frac{f_i}{N} \times 100 \quad (3-1)$$

เมื่อ P แทน ร้อยละใด ๆ ที่ต้องการหา  
 $f_i$  แทน จำนวนใด ๆ ที่ต้องการหาร้อยละ  
 N แทน จำนวนทั้งหมด

3.6.1.2 ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) (อรัญ ชูยกระเดื่อง, 2557, น. 51-57)

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n} \quad (3-2)$$

เมื่อ  $\bar{X}$  แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง  
 $\sum_{i=1}^n x_i$  แทน ผลรวมของข้อมูล  
 n แทน จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

3.6.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (อรัญ ชูยกระเดื่อง, 2557, น. 51-57)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n-1}} \quad (3-3)$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	$X_i$	แทน	คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์ และคะแนนการกำกับตนเอง
	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

#### 3.6.1.4 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ $E_1/E_2$ (ชวลิต ชูกำแหง, 2553, น. 122)

$$E_1 = \frac{\left( \frac{\sum X}{N} \right)}{A} \times 100 \quad (3-4)$$

เมื่อ	$E_1$	แทน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนทุกคนที่ได้จากแบบทดสอบท้ายบท
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบท้ายบททุกชุดรวมกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

$$E_2 = \frac{\left( \frac{\sum Y}{N} \right)}{B} \times 100 \quad (3-5)$$

เมื่อ	$E_2$	แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์การเรียนรู้
	$\sum Y$	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนทุกคนจากแบบทดสอบ
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

### 3.6.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.6.2.1 การทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) มีสูตรใช้คำนวณดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-6)$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา หรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

3.6.2.2 การหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค 27% ตามตารางสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อทดสอบของจุง เตห์ ฟาน (Chung The Fan) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2540, น. 217 – 218)

$$P = \frac{R}{N} \quad (3-7)$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากง่าย
	R	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย

$$r = \frac{R_U - R_L}{N} \quad (3-8)$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	$R_U$	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มเก่ง
	$R_L$	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน



3.6.2.3 การหาค่าเชื่อมั่นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ  
ทั้งฉบับ คำนวณโดยใช้สูตร KR – 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ล้วน สายยศ และ  
อังคณา สายยศ, 2540, น. 197 – 198)

$$r = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\} \quad (3-9)$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนผู้ที่ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ
	q	แทน	สัดส่วนผู้ที่ไม่ได้ในข้อหนึ่ง ๆ หรือ 1-p
	$S_t^2$	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

### 3.6.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อน  
การทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t-test for Dependent Sample (ล้วน สายยศและ  
อังคณา สายยศ, 2540, น. 104)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} ; df = N-1 \quad (3-10)$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณา t-test for Dependent Sample
	$\sum D$	แทน	ผลรวมความแตกต่างรายคู่ระหว่างคะแนน การทดสอบหลังและก่อนใช้กิจกรรมการเรียนรู้
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมยกกำลังสองของความแตกต่างรายคู่ระหว่างคะแนน การทดสอบหลังและก่อนการใช้ชุดกิจกรรม
	n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

## บทที่ 4

### ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย อำเภอเมืองเมือง จังหวัดขอนแก่น มีการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านก่อนเรียนกับหลังเรียน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

#### 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N แทน จำนวนนักเรียน

$\bar{X}$  แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$  แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$E_1$  แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$E_2$  แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum D$  แทน ผลรวมความต่างของคะแนนแต่ละคู่

$\sum D^2$  แทน ผลรวมความต่างของคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าที่ (t – Distribution)

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

#### ตารางที่ 4.1

ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ผลการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	N	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ ( $E_1$ )	70	46	57.71	3.05	82.45
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ( $E_2$ )	30	46	23.50	1.91	78.33

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของกระบวนการกิจกรรมที่จัดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ( $E_1$ ) ได้คะแนนค่าเฉลี่ยร้อยละ 82.45 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ( $E_2$ ) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78.33 แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.45/78.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้คือเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านก่อนเรียนกับหลังเรียน

ผู้วิจัยได้ทดสอบและเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน และนำมาเปรียบเทียบเพื่อหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร t-test for Dependent Sample (ลั้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2540, น. 104) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2 ดังนี้

#### ตารางที่ 4.2

ผลการเปรียบเทียบของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนการทดลอง กับหลังการทดลอง

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	t	Sig. (2-tailed)
คะแนนหลังการทดลอง	46	23.50	1.91	630	9194	26.197*	.000
คะแนนก่อนการทดลอง	46	9.80	3.22				

\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 4.2 ปรากฏว่าคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนได้รับก่อนได้รับการทดลอง

**ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน**

#### ตารางที่ 4.3

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน

ข้อที่	รายการประเมิน	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
1	ด้านครูผู้สอน ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้ทราบ เป้าหมายในการเรียนอย่างชัดเจน	4.02	0.85	ระดับมาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
2	ครูสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมก่อนเรียนและเสริมแรงเมื่อนักเรียนทำกิจกรรมต่างๆสำเร็จ	3.93	0.77	ระดับมาก
3	ครูแนะนำยุทธศาสตร์การอ่านและกำหนดทิศทางการอ่านกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	3.86	0.80	ระดับมาก
4	ครูให้คำปรึกษาแนะนำดูแลนักเรียนในการเรียนรู้ทุกกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง	3.91	0.81	ระดับมาก
5	ครูกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความรู้เดิมของนักเรียนเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่จะอ่าน	3.95	0.84	ระดับมาก
	รวมเฉลี่ยรายด้าน	3.93	0.81	ระดับมาก
	ด้านเนื้อหา			
6	เนื้อหามีความเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของผู้เรียนและมีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	4.00	0.69	ระดับมาก
7	เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน	3.97	0.88	ระดับมาก
8	นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาและดัดแปลงบทอ่านให้น่าสนใจมากขึ้น	3.95	0.84	ระดับมาก
9	เนื้อหามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การอ่าน	3.86	0.80	ระดับมาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
10	การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาและมีความยืดหยุ่น	3.95	0.86	ระดับมาก
	รวมเฉลี่ยรายด้าน	3.94	0.81	ระดับมาก
11	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน การสอนมโนคติล่องหน้า การตั้งคำถาม การสอนคำศัพท์ การทำนายเหตุการณ์ล่องหน้าเป็นการกระตุ้นและสร้างความรู้พื้นฐานในการอ่าน	3.76	0.84	ระดับมาก
12	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนแก้ปัญหาหรือเข้าใจสิ่งที่ยากโดยครูหรือเพื่อนเป็นผู้ช่วยแนะนำกระตุ้นและชักจูง	4.02	0.82	ระดับมาก
13	กิจกรรมการเรียนรู้มีการใช้วาจาสื่อการทบทวนกระตุ้นความรู้เดิมสร้างความรู้พื้นฐานเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาและประสบความสำเร็จในการอ่าน	3.82	0.76	ระดับมาก
14	นักเรียนมีโอกาสได้นำเสนออภิปรายแสดงออกในรูปแบบต่างๆและแสดงผลงานของตนโดยใช้ศิลปะ การเขียนแผนภูมิความคิดรูปแบบต่างๆ	4.08	0.89	ระดับมาก
15	กิจกรรมการสอนอ่านด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือให้นักเรียนเข้าใจภาษาอังกฤษ	4.19	0.71	ระดับมาก
	รวมเฉลี่ยรายด้าน	3.97	0.80	ระดับมาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
16	ด้านการวัดผลประเมินผล มีการประเมินผลตลอดการทำกิจกรรม	4.00	0.81	ระดับมาก
17	นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและมีส่วน ในการกำหนดเป้าหมายในการประเมิน	3.93	0.85	ระดับมาก
18	มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.00	0.78	ระดับมาก
19	มีการประเมินผลการเรียนรายบุคคลหรือรายกลุ่ม	4.30	0.78	ระดับมาก
20	การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหา	4.02	0.82	ระดับมาก
	รวมเฉลี่ยรายด้าน	4.02	0.80	ระดับมาก
	รวมเฉลี่ย	3.96	0.80	ระดับมาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนาความสามารถ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริม ต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.96$ , S.D. = 0.80)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ในด้านการวัดผล ประเมินผล นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X} = 4.02$ , S.D. = 0.80) รองลงมา ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ( $\bar{X} = 3.97$ , S.D. = 0.80) ด้านเนื้อหา ( $\bar{X} = 3.94$ , S.D. = 0.81) และด้านครูผู้สอน ( $\bar{X} = 3.93$ , S.D. = 0.81)

## บทที่ 5

### สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้อง รวม 46 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม ซึ่งได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านจำนวน 14 แผน หลังจากนั้นจึงศึกษาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและศึกษาความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียดตามลำดับดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

#### 5.1 สรุป

5.1.1 กิจกรรมการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.45/78.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้คือเกณฑ์ 75/75

5.1.2 นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05



5.1.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.96, S.D. = 0.80$ )

## 5.2 อภิปรายผล

ผลของการวิจัย เรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน หลังทำการทดลองเป็นระยะเวลา 16 ชั่วโมง มีประเด็นในการอภิปรายผลดังนี้

5.2.1 จากผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.45/78.33 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการอ่านตามขั้นตอนการสอนอ่านของ Graves and Graves (1996) คือขั้นตอนการอ่าน ขั้นการอ่านและขั้นหลังการอ่าน ซึ่งกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการสอนอ่านเหล่านี้ผู้วิจัยได้เสริมต่อการเรียนรู้ 3 ลักษณะ คือ การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยวาจา หากผู้เรียนไม่สามารถทำกิจกรรมหลังการสอนได้ผู้สอนจำเป็นต้องให้การสนับสนุนให้ความช่วยเหลือหรือให้คำชี้แนะนำผู้เรียนให้สามารถทำกิจกรรมนั้นได้สำเร็จ การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการเรียนเนื้อหา ผู้สอนจำเป็นต้องเตรียมกิจกรรมไว้ล่วงหน้า เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์ การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการสอนยุทธวิธีหรือกลวิธีการอ่าน ผู้สอนต้องเตรียมกลวิธีการสอนอ่านในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อช่วยส่งเสริมผู้เรียนเช่นการใช้แผนภูมิการแนะแนวทางในการเรียนรู้การกระตุ้นความรู้เดิมด้วยคำถามหรือการเชื่อมโยงผู้เรียนเข้าสู่เนื้อหาต่อไปการให้ความสำคัญกับ

5.2.1.1 การมีส่วนร่วมของผู้เรียน (Student Engagement) ความสำเร็จจากการอ่านสามารถพิจารณาได้จากผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่อ่านและเกิดความเพลิดเพลินในระหว่างการอ่านรวมทั้งสามารถทำกิจกรรมหลักการอ่านได้ดังนั้นผู้สอนจึงต้องคอยให้ความช่วยเหลือผู้เรียน โดยการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้รวมถึงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความคิดเห็นการนำเสนอ การพูดคุยการเขียนในสิ่งที่ผู้เรียนอ่านรวมถึงการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้สอนผู้เรียนหรือผู้เรียนทั้งชั้นเรียนซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ และการฝึกฝนการเป็นผู้นำเสนอแลกเปลี่ยนผู้ฟังที่ดีเคารพในความเห็นต่างของเพื่อนๆตามแนวคิดของ Vygotsky (1978) ซึ่งเชื่อว่าความรู้เกิดขึ้นได้เมื่อมีปฏิสัมพันธ์เชิงสังคมและผู้เรียนได้ร่วมรับผิดชอบในการปฏิบัติงานกับเพื่อน ๆ โดยแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบตามความสามารถของแต่ละคนที่สามารถทำได้ส่วนที่ยากเกิน

ความสามารถผู้สอนจึงเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสำเร็จ และสอดคล้องแนวคิดของ Graves & Graves (1994, อ้างถึงใน ทิพาพร สุจारी (2553, น. 48-51) กล่าวว่า ความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนจะต้องพัฒนาไปในทางที่ถูกต้อง การอ่านเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่า เป็นกิจกรรมที่อยู่ภายใต้การควบคุมและสามารถพัฒนาได้โดยตัวผู้เรียน นอกจากนั้นเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานเพลิดเพลิน และให้ความรู้ จึงต้องพิจารณาอยู่ 3 ประเด็น คือ ความสำเร็จ (Success) ทฤษฎีการอ้างสาเหตุเกี่ยวกับความสำเร็จและความล้มเหลว (Attribution Theory and Learned Helplessness) และ สิ่งแวดล้อมที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ (Literate Environment)

5.2.1.2 ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม มีบทบาทสำคัญและมีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน กล่าวคือ ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมจะเป็นตัวกำหนดว่าผู้อ่านจะทราบความหมายได้มากน้อยเพียงใด ดังนั้นการกระตุ้นความรู้เดิมจึงมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านพัฒนาทักษะการอ่าน ช่วยให้อ่านดูว่าควรให้ความสำคัญในตอนใดของเรื่อง ผู้สอนจึงต้องช่วยให้ผู้เรียนได้นำความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมไปใช้ประโยชน์ผ่านการเลือกสรรบทอ่านที่อยู่ในความสนใจของผู้อ่าน รวมถึงการตั้งเป้าหมายร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้อ่าน เพื่อช่วยให้เกิดการพัฒนาอย่างเต็มประสิทธิภาพของผู้เรียน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชีวิตจริงของผู้เรียนกับเรื่องที่จะอ่านหรือการใช้คำถามเพื่อดึงความรู้เดิมของผู้เรียนออกมากิจกรรมเหล่านี้ เป็นการกระตุ้นและช่วยพัฒนาความสามารถของผู้อ่าน ให้เข้าใจต่อบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น

5.2.1.3 การเรียนรู้ที่เกิดจากตัวผู้เรียน (Generative Learning) แนวคิดของ Wittrock (1990, อ้างถึงใน ทิพาพร สุจारी, 2553, น. 62-63) แนวคิดนี้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมประสบการณ์การอ่านของผู้เรียนเนื่องจากการเรียนรู้ที่เกิดจากตัวผู้เรียนเป็นการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดความเข้าใจอย่างแท้จริงผู้เรียนจะจดจำและเกิดความคงทนของข้อมูลและความรู้ในระยะยาว รวมถึงการนำหลักการไปปรับใช้กับปัญหาได้ในสถานการณ์ใหม่หรือหลากหลายสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การจัดการเรียนการสอนจะให้ความสำคัญใน 3 ประเด็นคือ 1) การสร้างแรงจูงใจ 2) การให้แนวทางในการเรียนรู้และ 3) การกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน การสร้างแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากเป็นเหมือนจุดเริ่มต้นถ้าผู้เรียนมีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองจะเกิดผลประสบความสำเร็จได้มากยิ่งขึ้น การสร้างแรงจูงใจเป็นเหมือนตัวขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างยั่งยืน สำหรับแนวทางในการเรียนรู้ ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับ 2 แนวทางคือการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมของผู้เรียน เนื่องจากความรู้เดิมของผู้เรียนจะเป็นตัวช่วยให้เกิดความเข้าใจในบทอ่านที่เกินความสามารถของผู้เรียนได้และการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทอ่าน เช่น การหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน การใช้คำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและการสรุปใจความสำคัญ

5.2.2 จากผลการวิจัยพบว่าคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE - Scaffolding Reading Experience) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เนื่องจาก

5.2.2.1 การจัดกิจกรรมเสริมต่อการเรียนรู้โดยผู้สอน ให้เหมาะสมกับเขตพื้นที่ที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Vygotsky (1978, p. 86) กล่าวว่า พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) คือพื้นที่รอยต่อระหว่างระดับพัฒนาการที่แท้จริงโดยสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างอิสระและระดับพัฒนาการที่เป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหาภายใต้การให้คำแนะนำของผู้ใหญ่หรือเพื่อนร่วมงานที่มีระดับความสามารถมากกว่า เป็นการทำหน้าที่หรือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งที่ในปัจจุบันที่บุคคลยังไม่มีความสามารถจะทำได้แต่อยู่ในกระบวนการที่จะทำให้บุคคลมีความพร้อม สามารถทำหน้าที่หรือทำงานได้อย่างสมบูรณ์ในอนาคตของผู้เรียน

5.2.2.2 การสร้างและเชื่อมโยงเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้เดิม (Building or Evoking Knowledge) เนื่องด้วยแนวคิดทฤษฎี ประสบการณ์เดิมมีความสำคัญ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามคำกล่าวที่ว่ามนุษย์มีกระบวนการรับข่าวสารย่อยเพื่อประสิทธิภาพของการสื่อความหมาย ซึ่งโครงสร้างความรู้นี้จะเรียงรายอยู่เป็นลำดับขั้นตอนและจัดกลุ่มตามคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกันและมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และโครงสร้างความรู้เดิม ทำหน้าที่ผลิตข้อความที่ผู้อ่านรับเข้าไปรวมกัน กลุ่มโครงสร้างความรู้นี้จะชี้แนะเรื่องให้กับผู้อ่านและจัดโครงสร้างเรื่องไว้สำหรับเรื่องใหม่ในขณะที่ผู้อ่านระลึกเรื่องและเรื่องเหล่านี้จะถูกนำไปบรรจุไว้ในโครงสร้างซึ่งอยู่ภายใต้โครงสร้างที่จัดไว้ นั่นจึงทำให้ ความรู้เดิมกับเรื่องใหม่ที่อ่านใหม่มีความเชื่อมโยงกันซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่

5.2.2.3 ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาและเกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่ยากเกินความสามารถบรรลุเป้าหมายในการอ่านได้ โดยมีผู้สอนจัดกิจกรรมเสริมต่อการเรียนรู้ดังนี้

1) กิจกรรมก่อนการอ่านผู้วิจัยได้จัดกิจกรรม ซึ่งจะช่วยเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนดังนี้ การสอนคำศัพท์ (Pre-Teaching Vocabulary) โดยการสอน คำศัพท์ต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในบทอ่านวิธีการออกเสียงและความหมายของคำศัพท์เหล่านั้นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการใช้ความรู้ ของบริบทของบทอ่านในการคาดเดาความหมายของคำรวมถึงคาดเดาความหมายของบทอ่าน การสอนคำศัพท์จะช่วยเร่งและเพิ่มประสิทธิภาพของการอ่านของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี การเชื่อมโยงบทอ่านกับชีวิตของผู้เรียน (Relating the Reading to Student Life) เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดเชื่อมโยงบทอ่านเข้ากับชีวิตของตนเอง เพื่อเข้าถึงบทอ่านได้ดียิ่งขึ้นโดยการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียน ใช้ประสบการณ์ของตนที่คล้ายกับเหตุการณ์ในเรื่องหรือสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนแก้ปัญหา เพื่อให้นักเรียนสามารถมุ่งประเด็นไปที่แก่นของเรื่องหรือ

ประเด็นปัญหาสำคัญได้ กิจกรรมการสอนมีแนวคิดก่อนการอ่าน (Building Text Specific Knowledge) ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างมีแนวคิดของเรื่องโดยใช้ความรู้เดิมของผู้เรียนเอง โดยผู้สอนให้ผู้เรียนเห็นภาพรวมของเรื่องที่กำลังจะอ่านซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น เช่น รูปภาพ ภาพยนต์ หรือการบรรยายของบทอ่านถึงเหตุการณ์หรือบุคคลในบทอ่าน กิจกรรมการแนะยุทธศาสตร์ในการอ่าน (Suggesting Strategies) ประกอบด้วย การคาดเดาความหมายจากบริบท (Context Clue) การหาหัวข้อสำคัญ (Identifying Topic) การค้นหาใจความสำคัญ (Understanding Main Idea) การอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหาข้อมูล (Skimming) การอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหารายละเอียด (Scanning) และการระบุข้อมูลสำคัญ (Identifying Specific Information)

2) การจัดกิจกรรมในขั้นระหว่างการอ่าน (During-Reading) ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องโดยการให้ความช่วยเหลือจากผู้สอนรวมถึงเพื่อนร่วมชั้น การจัดกิจกรรม ให้ความช่วยเหลือและเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านแก่ผู้เรียนมีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การอ่านให้ผู้เรียนฟัง (Reading to the Students) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงตามได้ ผู้เรียนสามารถอ่านเร็วเพื่อจับใจความสำคัญได้ซึ่งเป็นพื้นฐานของการค้นหาความรู้จากกิจกรรม ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงและอ่านในใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนมีความสนใจและให้ความสนใจต่อบทอ่านซึ่งเป็นบทอ่านที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเลือกบทอ่านซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับหรือผู้เรียนมีความรู้เดิมกับเรื่องนั้นอยู่แล้วซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพต่อการฝึกฝนการอ่านได้ดียิ่งขึ้น

3) การจัดกิจกรรมหลังการอ่าน (Post Reading) ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงข้อมูลข้อความรู้จากบทอ่าน โดยการตอบสนองต่อกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ เช่น ผู้เรียนสามารถตั้งคำถามต่อบทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่าน การสรุปใจความสำคัญการอภิปรายรายบุคคล การทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อแสดงความคิดเห็นของผู้อ่านต่อบทอ่าน ผู้เรียนสามารถเขียนสรุปเนื้อหาใจความสำคัญของบทอ่านได้และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ได้ผ่านกิจกรรมในหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการใช้แผนภูมิ กิจกรรมการแสดงละครสรุปเนื้อหาหรือการทดสอบย่อยหลังการอ่านบทอ่านเพื่อสะท้อนความสำเร็จจากการอ่านของผู้เรียน ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Clark and Graves (2005) กล่าวว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านเป็นแนวทางที่ยืดหยุ่นที่ผู้สอนสามารถนำมาใช้เพื่อช่วยผู้เรียนให้เข้าใจและเพลิดเพลินกับบทอ่านแบบเล่าเรื่องและแบบอธิบายความ การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านจะประกอบด้วยรูปแบบการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมที่หลากหลายทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้เรียนข้อความที่คัดเลือกมาให้อ่านและเป้าหมายในการอ่านของผู้เรียน ให้เหมาะสมกับพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD) ซึ่งเป็นการพัฒนาและการเรียนรู้ที่มีลักษณะเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันการเรียนรู้นำไปสู่พัฒนาการสนับสนุนพัฒนาการหรือผลักดันให้พัฒนาการเป็นไปในระดับที่สูงขึ้นเป็นการขยายระดับพัฒนาการออกไปอย่างไม่มีขีดจำกัด โดยการทบทวน

ความรู้เดิมกระตุ้นและสร้างความรู้พื้นฐานเพื่อการอาบเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เพื่อทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านที่สูงขึ้น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของผู้เรียนผู้เรียนจะสามารถพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการอ่านของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของทิพาพร สุจารี, (2553, น. 181-184) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 100 คน และอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบบันทึกการเรียนรู้แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผลการวิจัยแสดงว่ารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมี 2 ระยะ คือการวางแผนที่ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและพิจารณาปัจจัยสำคัญเกี่ยวกับตัวผู้เรียน บทอ่านและจุดประสงค์ในการอ่านและการนำไปใช้ที่มีกิจกรรมการสอน 3 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นก่อนการอ่าน มีกิจกรรมย่อยคือ 1.1) การสร้างแรงจูงใจและการกำหนดจุดประสงค์ในการอ่าน 1.2) การกระตุ้นความรู้เดิมและสร้างความรู้พื้นฐานในการอ่าน 1.3) การแนะนำยุทธวิธีในการอ่าน 2) ขั้นการอ่านมีกิจกรรมย่อยคือ 2.1) การอ่านให้ผู้เรียนฟัง 2.2) การอ่านในใจ 2.3) การอ่านตามคำแนะนำและ 3) ขั้นหลังการอ่านมีกิจกรรมย่อยคือ 3.1) การตั้งคำถามหลังการอ่าน 3.2) การสรุปและทำแผนภูมิความคิด 3.3) การประยุกต์ใช้ 3.4) การประเมินผล การเรียนรู้และรูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด นักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนนี้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2.3 จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.96$ , S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ในด้านการวัดผลประเมินผล นักเรียนเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X} = 4.02$ , S.D. = 0.80) รองลงมา ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ( $\bar{X} = 3.97$ , S.D. = 0.80) รองลงมาด้านเนื้อหา ( $\bar{X} = 3.94$ , S.D. = 0.81) และด้านครูผู้สอน ( $\bar{X} = 3.93$ , S.D. = 0.81) จากความพึงพอใจสามารถอภิปรายได้ว่านักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดคือด้านการวัดและประเมินผล ผู้วิจัยมีการวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอโดยการใช้แบบทดสอบย่อยหลังการอ่านบทอ่าน เนื้อหาครอบคลุมต่อบทอ่าน การวัดผลตรงตามจุดประสงค์ มีการสะท้อนผลการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนรับทราบถึงพัฒนาการของตนเองและสามารถกำหนดทิศทางการปรับปรุง

และพัฒนาขีดจำกัดของตนเองได้ดียิ่งขึ้น ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทอ่านที่มีความยากเกินขีดความสามารถของผู้เรียน ช่วยสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนสามารถอ่านบทอ่านที่ยากได้ ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในกิจกรรมการอ่านไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอ การอภิปรายร่วมกันการแสดงออกในด้านความคิดเห็นและทัศนคติต่อบทอ่านของผู้เรียน รวมถึงกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะอื่น ๆ ของผู้เรียนเช่นการใช้ทักษะทางด้านศิลปะการเขียนแผนภูมิ ความคิดในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสรุปองค์ความรู้ได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพด้านเนื้อหาผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคัดสรรเนื้อหาหรือบทอ่านที่จะอ่านซึ่งเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับความรู้เดิมของผู้เรียนซึ่งจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเนื่องจากผู้เรียนมีความรู้ในด้านนั้น ๆ อยู่แล้วโดยเป็นสิ่งสำคัญในการเชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนกับเนื้อหาหรือบทอ่านในรูปแบบใหม่ และสุดท้ายคือด้านครูผู้สอน ผู้สอนหรือผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสร้างแรงจูงใจในการอ่านให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้เกิดความ อายากรู้และเกิดความสนใจต่อบทอ่าน มีการแนะนำยุทธศาสตร์ในการอ่านรวมถึงการกำหนดทิศทางในการอ่าน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนรายการอ่านบทอ่านแต่ละครั้งเชื่อมโยงและกระตุ้นการใช้ความรู้เดิมของผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิรเกียรติ เบ้าทองจันทร์ (2553, น. 86-87) ได้ศึกษาเรื่องการใช้แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์อ่านเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจและการรู้คำศัพท์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี วัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการใช้แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ในการสอนอ่านและการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีโดยกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติที่ดีต่อการใช้แนวคิดเสริมต่อการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์อ่านในการสอนอ่านและเขียนคำศัพท์ ( $\bar{X} = 4.32$ ) เนื่องจากเป็นกระบวนการที่มีประโยชน์และมีความหมายสำหรับผู้เรียนในการเรียนรู้การอ่านและการเรียนคำศัพท์ นอกจากนั้นการเสริมต่อยังช่วยลดความเครียดของผู้เรียนและช่วยให้ผ่อนคลายในขณะที่อ่านและทำแบบทดสอบ นอกจากนั้นแล้วผู้เรียนมีความมั่นใจมากขึ้นและสนุกสนานกับการอ่านบทอ่าน

### 5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ผู้วิจัยขอเสนอข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางและประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจที่จะศึกษางานวิจัย 2 ประเด็น ดังนี้

### 5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 เนื่องจากกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นโดยให้ความสำคัญกับผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคัดสรรบทอ่านซึ่งมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับความรู้เดิมของผู้เรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น โดยการเรียนรู้จะต้องเหมาะสมกับเขตพื้นที่รอยต่อพัฒนาการของผู้เรียน เพื่อเพิ่มขีดจำกัดความสามารถในการอ่านและการเรียนรู้ของผู้เรียนได้มากขึ้น ดังนั้นการเลือกสรรบทอ่าน ผู้สอนควรมีการสำรวจความคิดเห็นหรือความสนใจของผู้เรียน และการกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านร่วมกับผู้เรียนเพื่อถึงความอยากรู้อยากเรียนของผู้เรียนให้มากขึ้น

5.3.1.2 การเตรียมตัวของผู้สอน ผู้สอนจะต้องศึกษาและเรียนรู้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ล่วงหน้ามาเป็นอย่างดีเพื่อเตรียมการเสริมต่อการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรม ผู้สอนยังต้องเสริมต่อด้วยวาจาซึ่งเป็นการเสริมต่อเฉพาะหน้า ผู้สอนควรใช้คำพูดที่จะช่วยเสริมต่อการเรียนรู้โดยการใช้คำถาม หรือใช้วิธีการพูดภาษาไทยสลับกับภาษาอังกฤษ และเพิ่มการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้นในภายหลัง

5.3.1.3 การจัดการเรียนการสอน การเสริมต่อการเรียนรู้จำเป็นที่จะต้องให้ผู้ที่มีสติปัญญาสูงกว่าผู้เรียนมาช่วยเสริมต่อ ดังนั้นการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมกลุ่มจำเป็นจะต้องคละผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถระดับเก่งคละกลุ่มกับผู้เรียนที่มีความสามารถระดับอ่อน เพื่อให้เกิดการเสริมต่อจากผู้ที่มีสติปัญญาสูงกว่า และเป็นการส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน พร้อมทั้งเป็นการสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้

### 5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับ ความสามารถด้านการเขียน โดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) เนื่องจากทักษะการเขียนและทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันรวมถึงจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาร่วมกับวิชาอื่น เช่น วิชาประวัติศาสตร์ สังคม คอมพิวเตอร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาไทย โดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อประสบการณ์การอ่าน (SRE Scaffolding Reading Experience) เพราะในวิชาต่าง ๆ เหล่านี้ต้องอาศัยความสามารถด้านการอ่านเช่นกัน



บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY



## บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนุสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กานต์รวี ศรีลาจค์. (2556). *ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสิทธิภาพการอ่าน*. รายงานการศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กรรณิกา โสเมชัย. (2553). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง โจทย์ปัญหาการบวก เศษส่วนโดยใช้วิธีสอนแบบแก้ปัญหา กับวิธีสอนแบบปกติ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- กฤษณา โพธิ์ชัยรัตน์. (2556). *ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันโดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชนิษฐา นาคน้อย (2550). *การศึกษามผลการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์กำแพงเพชร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนันท ธาตุทอง. (2552). *การออกแบบการสอนแบบย้อนกลับ*. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- จิตติวรรณ อินทรผล. (2549). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิราภรณ์ เกตุแก้ว. (2549). *การใช้แผนภาพลำดับความคิดในการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จีรพรรณ มหาพรหม. (2545). *การใช้กิจกรรมชี้้นำการอ่านการคิดด้วยด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: วิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *เทคนิคการอ่าน*. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ไฉน อรุณกล้า. (2550). *เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความ วิชาภาษาอังกฤษ 7 (อ42102) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเวียงเชียงรุ้งวิทยาคม*. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ชนาธิป พรกุล. (2551). *การออกแบบการสอน การบูรณาการ การอ่าน การคิดวิเคราะห์และการเขียน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2547). *การออกแบบและการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ (พิมพ์ครั้งที่ 8)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง. และคณะ (2545). *ผู้เรียนเป็นสำคัญและเน้นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ของครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- ทิพาพร สุจारी. (2553). *การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience)*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน) ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธนชาติ หล่อนกลาง. (2550). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *พัฒนาหลักสูตรและการสอน*. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การวิจัยสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2549). *การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

- ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. (2536). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองการสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ประกอบสถานการณ์จำลองและการสอนตามคู่มือครู. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ปรีศนี ซอลิฮี. (2555). ผลของการสอนประสบการณ์การอ่านโดยใช้วิธีเสริมการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยในสาขาวิชาพลศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. (2542, 19 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 (ตอนที่ 74 ก), หน้า 7-8.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2557). สอนเขียนแผนบูรณาการบนฐานเด็กเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญยุภา สุขเอม. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการอ่านความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสามารถในการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). นครสวรรค์:
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2513). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เจริญผล.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ภทิธีรา มณีเลิศ. (2546). การเพิ่มพูนความเข้าใจและความเร็วในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มณีนรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2548). อ่านเป็น : เรียนก่อน สอนเก่ง. กรุงเทพฯ: นานามีบุ๊กส์พับลิเคชั่น 48.
- มาเรียม นิลพันธ์. (2547). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์. (2552). เทคนิคการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รุจิร ภูสาระ (2545), การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: บริษัทบุ๊ค พอยท์ จำกัด.
- เรวดี หิรัญ. (2539). แนวคิดและเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ล่อ คันธวงศ์. (2551). ผลการใช้กิจกรรมพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยนิทานพื้นบ้าน  
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ลำปาง: มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยา  
สาสน์.
- วชิรเกียรติ เป้าทองจันทร์. (2553). การใช้แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์  
การอ่านเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการรู้จักคำศัพท์ของนักศึกษา  
ระดับปริญญาตรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ  
ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วาสนา โพธิวัลย์. (2549). การศึกษาผลการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธี ARC ที่มีต่อความสามารถ  
ในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัย  
ราชภัฏนครสวรรค์.
- วิมลรัตน์ ราศิริ. (2552). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5E เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการ  
แก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์และความพึงพอใจต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น  
ประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏ  
พิบูลสงคราม.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ:  
ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพรรณิ วราทร. (2545). การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพรรณษา ศรประเสริฐ. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษตาม  
ทฤษฎีโครงสร้างความรู้และแนวคิดการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับ  
นักเรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้น  
มัธยมศึกษาตอนปลาย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ  
การสอน). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำและคณะ. (2549). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. กรุงเทพฯ:  
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- สมุท เซ็นเชาวนิช. (2542). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สมุท เซ็นเชาวนิช. (2551). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (พิมพ์ครั้งที่ 12).  
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ:  
จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.

- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2534). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2542). *วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน*. กรุงเทพฯ: Cambridge University Press.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2549). *การเขียนแผนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการคิด*. กรุงเทพฯ: ดวงกมลสมัย.
- สมนึก ภัททิยณี. (2546). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กทม: ประสานการพิมพ์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25. (2563). *รายงานการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test : O-NET) ปีการศึกษา 2562*. สืบค้นจาก <http://www.kksec.go.th/new/index7.php?award=1>.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2533). *การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเล่ม 2*. กรุงเทพฯ: ประยูรวงศ์จำกัด.
- ศิริรัตน์ บัวเลิง. (2553). *ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกุดตุ๊กวิทยา ที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้สิ่งช่วยจัดมโนคติ ล่วงหน้า*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เอกสารการสอนมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2542). *เอกสารการสอนชุดวิชาหลัก รัฐศาสตร์ และการบริหาร* (พิมพ์ครั้งที่ 6). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อรพิน พจนานนท์. (2554). *เอกสารการสอนวิชา Reading skill and strategies*. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). *การทดสอบและการประเมินการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรัญ ชูกระเดื่อง. (2557). *เอกสารประกอบการสอน วิชาการวิจัยทางการศึกษา*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- Barnett, M. A. (1988). *Teaching reading in a foreign language*. ERIC Digest.
- Berk, Laura E. and Winsler, Adam. (1995). *Scaffolding Children's Learning: Vygotsky and Early Childhood Education*. Washington DC: National Association of Young Children.
- Boyle, O. D. and Peregoy, S. P. (1990). *Literacy scaffolds: Strategies for first and second language readers and writers*. The Reading Teacher. 44, 194-200.
- Brumfit, C. (1994). *Teaching English as a Foreign Language*. USA: Rautledge.
- Carrell, P. L. (1984). *Schema Theory and ESL Reading: Classroom Implications and Application*. The Modern Language Journal, 68(3), 332-343.

- Carrell, P. L., Devine, J., and Eskey, D. (1985). *Interactive Approaches to Second Language Reading*. Cambridge: Cambridge University.
- Christie, F. (ed). (1990). *Literacy for a Changing World Hawthorn*, Victoria, Australian: Council for Educational Research.
- Clark, K. F., & Graves, M. F. (2005). Scaffolding Students' Comprehension of Text. *The Reading Teacher*, 58(6), 570 -580.
- Driscoll, M. P. (1994). *Psychology of Learning For Instruction*. Boston: Allyn and Bacon.
- Eskey, D.E. (1979). Teaching advanced reading : the structural problem. *English Teaching Forum*, 2(August - September), 210-215.
- Eskey, D. E., & Grabe, W. (1986). *Teaching Second Language Reading for Academic Purposes*. Theoretical Foundations: Reading Mass, Addison - Wesley.
- Finn, P. J. (1985). *Helping Children Learn to Read*. New York: Random House.
- Fitzgerald, J., and Graves, M. F. (2004). Reading Supports for All. *Educational Leadership*, 62(4), 68-71.
- Fournier, D. N., & Graves, M. F. (2002). Scaffolding adolescents' comprehension of short stories. *Journal of Adolescent & Adult Literacy*, 46(1), 30-39.
- Gergen, K.J. (1985). The social constructionist movement in modern psychology. *American Psychologist*, 40, 266-275.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw - hill Book Company.
- Goodman, K. S. (1982). Celebrate literacy. *Reading Today*, 11, 31-32.
- Graves, M. F., Bonnei, B., & Graves. (1994). *Scaffolding Reading Experiences*. U.S.A: Christopher - Gordon.
- Graves, M. F., Bonnei, B., & Graves. (1996). Scaffolding Reading Experiences for Inclusive classes. *Education Leadership*, 53 (5), 14 -16.
- Harmer. (2001). *The practice of English language teaching*. England: Pearson Education Limited.
- Harmer, J. (1983). *The Practice of English Language Teaching*. London: Longman.
- Harris. L. A., & Smith, C.B. (1976). *Reading Instruction Through Diagnostic Teaching in the Classroom*. New York: Macmillan.

- Hedge, T. (2000). *Teaching and learning in the language class room*. Oxford : Oxford University Press.
- Heimlich, J., and Pittelman, S. (1986). *Semantic mapping: Classroom application*. Newark Del: International Reading Association.
- Herber, H. L. (1970). *Teaching Reading in Content Areas*. Englewood Cliffs: NJ. Prentice-Hall.
- Hill, J. R., & Hannafin, M. J. (2001). Teaching and learning in digital environments: The resurgence of resource-based learning. *Educational Technology Research and Development*, 49(3), 37-52.
- Johnson, D.W., Johnson, R.T., & Holubec, E.J. (1990). *Circles of Learning : Cooperation in the Classroom*. 3ed. Edina, MN: Interaction Book Company.
- Laberge, D., & Sammuels, S. J. (1974). Toward a theory of automatic information processing in reading. *Cognitive Psychology*, 6, 293 – 323.
- Lebauer, R. (1998). Lessons from the rock on the role of reading. from:/langue Hyper.Chubu.ac.jp/jalt/pub/t/t/98/lebauer.html.  
[2009, March 4]
- LEU, D.J., & KINZER, C.K. (1999). *Effective literacy instruction, K-8 (4thed.)*. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Liang, L. A., Peterson, C. A., & Graves, M. F. (2005). Investigating two approaches to fostering children's comprehension of literature. *Reading Psychology*, 26(4-5),387-400.
- Mitchell, D. (2008). *What Really Works in Special and Inclusive Education: Using Evidence-based Teaching Strategies*. Antony Rowe Ltd, Chippenham, Wiltshire.
- Morse, N. C. (1955). Moese. (1968). *Nancy C. Satisfaction in the White Collar Job*. Michigan: University of Michigan Press.
- Reutzel, D. R., & Cooter, R. B. (1992). *Teaching Children to Read: From Basals to Books*. Columbus, OH: Merrill/Prentice- Hall Publishing Company. ISBN 0-675-21287-1.
- Rosenshine, B., & Meister, C. (1992). The use of scaffolds for teaching higher-order cognitive strategies. *Educational Leadership*, 49(7), 26-33.

- Ruddell, R. (2006). *Using Instruction Strategies to Develop Reading Comprehension, Teaching Children to read and Write*. University of California: Berkeley, Pearson Education Inc.
- Rumelhart, D. E. (1977). *The Presentation of Knowledge in Memory*. R.C. *School and Acquisition of Knowledge*. New Jersey: Hillsdale.
- Ryder, R.J., & Graves, M. F. (1994). *Reading and Learning in content areas*. New York, NY : Macmillan College Publishing Company.
- Savignon, S. J. (1983). *Communicative competence: Theory and classroom practice: texts and contexts in second language learning*. Reading, Mass: Addison-Wesley.
- Steinhofer, H. (1996). How to read nonfictional English texts faster and more effectively. *The Internet TESL Journal*, Vol. II, No. 6, June 1996.
- Schaffer, H.R. (1998). Cross-cultural perspectives on child development. *Psychology Review*, 4, 2-11.
- Valette, R. M. (1977). *Modern language testing, a handbouok 1*. New York: Harcourt Brace.
- Van, D.C. (1999). *Reading and the adult English Language Learner*. Washington, D.C.: Clearinghouse for ESL Literacy Education.
- Vygotsky, L.S. (1934). *Mind in Society: The Development of higher psychological processes*. Cambridge, Massachusetts: The M.L.T Press.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society*. The developmental of higher psychological process. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Vygotsky, L.S. (1986). *Thought and Language*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Wallace, C. (1992). *Critical literacy awareness in the EFL classroom*. London: Norman.
- Weiner, B. (1979). A Theory of Motivation for Some Classroom Experiences. *Journal of Educational Psychology*, 71,3-25
- Wink, J. & Putney, L., (2002). *A Vision of Vygotsky*. Boston, Mass: Allyn & Bacon.
- Wood. D., Bruner, J., & Ross, G. (1976). The role of tutoring in problem - solving. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 17(2), 89 - 100.
- Yorio, C. A. (1971). Some sources of reading problems for foreign language learners. *Language Learning*, 21, 107-115.





ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ  
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1  
เวลา 1 ชั่วโมง

### มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ต 1.1 ม.1/1 ปฏิบัติตามคำสั่งคำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน

ตัวชี้วัด ต 1.1 ม.1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ(main idea) และตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

### สาระสำคัญ

การอ่านบทความซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการพุดคูดูกผู้อื่น (bullying) ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย ความหมายของ bullying ความหมายของ cyberbullying และการปฏิบัติตนต่อพฤติกรรมทั้งในส่วนของผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ การ bullying

### จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ผู้เรียนสรุปความหมายของ bullying และ cyberbullying ได้ (K)
2. ผู้เรียนสามารถเขียนข้อห้ามของ bullying และ cyberbullying ได้ (P)
3. ผู้เรียนอธิบายถึงประโยชน์จากการอ่านบทความได้ (A)

### คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

### สาระการเรียนรู้

Bullying หมายถึง การที่มีใครสักคนทำให้เรารู้สึกแย่หรือทำให้เจ็บปวดครั้งแล้วครั้งเล่า ไม่ว่าจะอยู่ที่โรงเรียนหรือในโลกออนไลน์ ซึ่งการ bullying ประกอบด้วย การเรียกชื่อ ผู้อื่นในเชิงล้อเลียน การหัวเราะเยาะผู้อื่น การพุดโกหกรวมถึงการทุบตีผู้อื่น นอกจากนี้ยังมี cyberbullying จะเกิดขึ้นในโลกออนไลน์หรือโลกไซเบอร์ ซึ่งจะเป็นการส่งข้อความที่ดูถูกผู้อื่น การแชร์รูปภาพที่ไม่ได้รับอนุญาต

เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเรื่องของการปฏิบัติตนในแง่ของควรปฏิบัติหรือไม่ควรปฏิบัติของการ bullying

### กระบวนการจัดการเรียนรู้

กิจกรรมก่อนการอ่าน (10 นาที)

#### 1. Motivating Activity

-ครูแจกใบกิจกรรม Task 1 แก่ผู้เรียนพร้อมถามเกี่ยวกับการ bully ในสังคมว่าใครพบเจอ หรือมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อนี้บ้างไหม โดยครูอาจยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม

-ครูแจ้งวัตถุประสงค์ของการอ่านบทความ

#### 2. Activating Prior Knowledge and Building Background Knowledge

Vocabulary building (10 นาที)

-ครูนำเสนอคำศัพท์แก่ผู้เรียน โดยการนำเสนอคำศัพท์ที่อยู่ในบทความทั้งในส่วนของ ความหมายและวิธีการออกเสียง ครูควรจะต้องเน้นคำศัพท์ที่เป็นคำศัพท์ใหม่สำหรับผู้เรียน รวมถึงคำ ที่เป็นคำสำคัญในบทความ เช่น bullying, cyberbullying. ครูแจก worksheet 1 ให้แก่ผู้เรียนเพื่อ การเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียน

กิจกรรมระหว่างการอ่าน (20 นาที)

Silent reading

-ผู้เรียนเริ่มอ่านบทความ

-หลังจากผู้เรียนอ่านจบ ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทความที่อ่าน

กิจกรรมหลังการอ่าน (20 นาที)

Making questions of reading

-ครูตั้งคำถามกับผู้เรียนในเนื้อหาที่อ่าน

Summarizing

-ครูให้ผู้เรียนเขียนสรุปความหมายของ bullying และ cyberbullying รวมถึงข้อควรปฏิบัติ และไม่ควรปฏิบัติใน worksheet 1

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

-worksheet

-task

## การวัดผลประเมินผล

วิธีการวัด/ประเมินผล	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านพุทธิพิสัย (K) -ผู้เรียนสรุปความหมายของ bullying และ cyberbullying ได้ (K)	Worksheet 1	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ขึ้นไป ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน
ด้านทักษะพิสัย (P) -ผู้เรียนสามารถเขียนข้อห้ามของ bullying และ cyberbullying ได้ (P)	แบบประเมินการเขียนข้อห้ามของ bullying และ cyberbullying	เกณฑ์ประเมินการเขียนข้อห้ามของ bullying และ cyberbullying
การจิตพิสัย (A) -ผู้เรียนเห็นถึงประโยชน์จากการอ่านบทความ (A)	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

**บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้**

**1.ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

**2.ปัญหาและอุปสรรค**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

**3.แนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนา**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้วิจัย  
 (.....)  
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

## TASK 1

### **Say no to bullying**

**Bullying can happen to me or you or anyone. Millions of children around the world are bullied every year, but there are things that we can all do to help.**

### **What is bullying?**

Bullying is when someone makes you feel bad or hurts you again and again. Bullying can happen at school, out of school or online.

Bullying includes:

- Calling people mean names
- Laughing at people
- Telling lies about people
- Taking someone's things without permission
- Not letting someone play in a group
- Hitting people.

### **What is cyberbullying?**

Cyberbullying happens online and includes:

- Sending mean messages
- Sharing photos without permission
- Not letting someone be part of an online group.

### **What can you do?**

If someone is mean to you, tell an adult that you know and like. For example, talk to a parent or a teacher. You can block a person who sends mean messages online. Ask an adult to help you. Don't reply. Talk to your parents or teacher or an adult that you know well if you see bullying or if you are worried about a friend. Say sorry if you are mean to someone. You can write a message or talk to the person. Think about how to be kind in the future. We can all help to say no to bullying.

## Worksheet 1

### Excercise I

#### Vocabulary

Vocabularies	Meaning
 <p data-bbox="395 1227 1198 1361">มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY</p>	



## Exercise II

Write down the definition of bullying and cyberbullying

Bullying	Cyberbullying

Should do/not to do bullying and cyberbullying

Bullying	Cyberbullying
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY	

แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา  
ปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน  
(SRE - Scaffolding Reading Experience)

Luke and Tom are twin brothers but they are different in character. Luke likes studying. He always goes to school on time and does his homework. He usually helps his friends with his experience. At home he sometimes helps his mother prepare meal. Unlike Luke, Tom is very lazy. He usually goes to school late. He never does his homework. After school, he often watch TV or listen to music.

1. Luke and Tom are \_\_\_\_\_?
  - a. friend
  - b. neighbor
  - c. twin sister
  - d. twin brother
2. Who is always on time and be active?
  - a. Luke
  - b. Tom
  - c. Both of them
  - d. None of them
3. Who is lazy and always goes to school late?
  - a. Luke
  - b. Tom
  - c. Both of them
  - d. None of them



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Alex's school has a library. It is very large and very nice. There are lots of books, novels, readers, magazines, newspapers, pictures,... in the library. There is also a large and comfortable study area. The library opens at 7 o'clock in the morning and closes at 4.30 in the afternoon. Alex's house is not far from his school about 500 meters, so he goes to the library every afternoon. Now he is sitting in the study area. He is reading a Geography book.

4. Alex's school library is \_\_\_\_\_?

- a. very small and very nice
- b. very large and very nice
- c. very large
- d. very nice

5. When does the library close?

- a. half past three
- b. half past four
- c. twenty to three
- d. twenty to four

6. Where is Alex right now?

- a. house
- b. store
- c. study area
- d. park



My name is Henry and fishing is my favorite sports. I often fish for hours without catching anything. But this doesn't worry me. Some fishermen are unlucky. Instead of catching anything, not even old boots. After spending the whole morning on the river, I always go home with an empty bag. "You should give up fishing", my friends say. "It's a waste of time". But they don't know that I'm not really interested in fishing. I'm only interested in sitting in a boat and doing nothing at all!

7. Henry's hobby is \_\_\_\_\_?

- a. sports
- b. fishing
- c. catching boat
- d. swimming

8. What is the real interesting activity for Henry?

- a. fishing
- b. catching things
- c. driving a boat
- d. sitting in a boat



During the weekend I traveled by air for the first time in my life. I generally travel by train or bus. It is both cheaper and safer. But this was the short journey. At the beginning I did not feel very happy. This feeling didn't last long. The trip was very exciting. I was soon high up in the sky among the clouds. The view of mountains, fields and rivers was interesting and unusual. I enjoyed my short and comfortable journey very much.

9. When did he first travel by air?

- a. Next weekend
- b. Yesterday
- c. Last weekend.
- d. During the weekend

10. At the beginning of traveling by air, how did he feel?

- a. happy
- b. did not happy
- c. sleepy
- d. interested

11. Is he happy with his short journey?
- Yes, he is.
  - No, he isn't.
  - He is uncomfortable with the short traveling.
  - He is sick of the journey.

In 2001 an American, Dennis Tito, became the world's first space tourist. He travelled to the international space station and stayed there for ten days. A year later, south African millionaire, Mark Shutt Leworth went the same trip. When he returned, he said "Every second will be with me for the rest of my life". Both men paid 20 million for their holidays. A company is planning to build a hotel in the space it will have everything a normal hotel has, except that the bedrooms won't have windows. The guest will see pictures of the space. The company's president thinks that a five-day holiday at the hotel will cost only 25.000. They plan to finish the hotel by 2020.

12. Who was the first space tourist?
- South African millionaire
  - Dennis Tito
  - American Dennis
  - Mark shuttlewoth
13. How long did the traveler stay at the international space station?
- 10 days
  - 12 days
  - 15 days
  - 20 days
14. When did Mark Shutt Leworth travel to the international space station?
- 2000
  - 2001
  - 2002
  - 2003

15. How much does it cost for traveling to the international space station?

- a. ten million
- b. twenty million
- c. thirty million
- d. forty million

16. What is company planning to do in the future?

- a. build a hotel in the space
- b. build a village in the space
- c. build some pictures of the space
- d. build 2020 of windows

Nick Bolton is a young teacher at a big high school in London, England and he teaches German. But his parents still live in his homeland Canada. In London, he has a small apartment but his one is so old, so he decides to buy a new one near school. He's now looking for that. But his friend says there are no empty houses in the neighborhood. But he knows 3 empty houses for Mr. Bolton to choose. The first one at No.18 Park Road is big. It has got 4 bedrooms and It is very convenient but this is also the most expensive. There is also another apartment on Park Road at No. 73 and It's the cheapest. It's smaller than the other two, but it's the newest with a lovely bedroom, an amazing kitchen, a beautiful living-room and a modern bathroom. The last one at Edelin Road is big, but there are no kitchens in that house. Afterwards, Mr. Bolton thinks the smallest house is also the most suitable for him.

17. Where are Nick and his parents?

- a. England, Germany
- b. England, London
- c. England, Spain
- d. England, Canada

18. "It has got 4 bedrooms and it is very convenient but this is also the most expensive" Where is this apartment?

- a. At No.73 Park Road
- b. At No.18 Park Road
- c. At Edelin Road
- d. At Center Park

19. Where is the cheapest apartment?


- a. At No.73 Park Road
- b. At No.18 Park Road
- c. At Edelin Road
- d. At Center Park

20. "there are no kitchens in that house" Where is this apartment?

- a. At No.73 Park Road
- b. At No.18 Park Road
- c. At Edelin Road
- d. At Center Park

21. Where apartment is suitable for Nick?

- a. At No.73 Park Road
- b. At No.18 Park Road
- c. At Edelin Road
- d. At Center Park



The Vietnamese students take part in different after-school activities. Some students play sports. They often play soccer, table tennis or badminton. Sometimes they go swimming in the swimming pools. Some students like music, drama and movies. They often practice playing musical instruments in the school music room. They join in the school theater group and usually rehearse plays. Some are members of the stamp collector's club. On Wednesday afternoon, they often get together and talk about their stamps. A few students stays at home and play video games or computer games. Most of them enjoy their activities after school hours.

22. Which sport do some students often play?

- a. table tennis
- b. ballet
- c. watching movie
- d. painting

23. Where can the place that students practice musical instruments?


- a. pool
- b. theater
- c. music room
- d. gym

24. When do members of the stamp collector's club get together?

- a. Wednesday morning
- b. Wednesday afternoon
- c. Thursday morning
- d. Thursday afternoon

25. What activities do the students who stay home do?

- a. eating snacks
- b. sleeping on the bed
- c. playing video games
- d. drinking fruit juice



Peter has his new timetable. His lessons begin at seven each morning and last until half past eight. Then he has a break for fifteen minutes. During this time, Peter usually talks to his friends. He has five periods in the morning and three in the afternoon and his favorite subjects are English and Physics. The first term last four months, from September to December.

26. What time do his lessons start?

- a. At 6
- b. At 8
- c. At 5
- d. At 7

27. What time do his lessons end?

- a. At 8.00
- b. At 8.30
- c. At 9.00
- d. At 9.30



28. How many lessons does Peter have in the morning?

- a. 2
- b. 3
- c. 4
- d. 5

29. What is Peter's favorite subject?

- a. Spain
- b. Physics
- c. Biology
- d. Geography

30. How long does the first term last?

- a. 4 months
- b. 5 months
- c. 6 months
- d. 7 months



.....  
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ก.1

คะแนนความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้  
กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience)

เลขที่	คะแนนสอบก่อนเรียน (30)	คะแนนสอบหลังเรียน (30)
1	4	25
2	17	22
3	12	21
4	15	23
5	11	26
6	12	21
7	9	25
8	8	25
9	8	22
10	10	21
11	13	23
12	9	25
13	6	24
14	6	24
15	4	23
16	5	22
17	6	24
18	6	21
19	8	22
20	9	26
21	8	23
22	6	25
23	6	25
24	13	26
25	14	27
26	14	25

(ต่อ)

ตารางที่ ก.1 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนสอบก่อนเรียน (30)	คะแนนสอบหลังเรียน (30)
27	12	22
28	9	20
29	13	24
30	11	20
31	10	22
32	9	21
33	6	21
34	7	22
35	11	24
36	13	23
37	10	23
38	12	25
39	15	26
40	13	26
41	10	23
42	14	26
43	9	27
44	6	25
45	12	23
46	10	22
รวม	451	1081
$\bar{X}$	9.80	23.50
S.D.	3.22	1.91

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนาความสามารถการอ่าน  
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการ  
เรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE - Scaffolding Reading Experience)

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรม  
การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดย  
ใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE - Scaffolding Reading Experience)  
โดยการเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของผู้เรียนเพียงช่องเดียวใน  
แต่ละข้อซึ่งมี 5 ระดับดังนี้

- 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง พึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง พอใจน้อย
- 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อ ที่	รายการ	ระดับความพึง พอใจ				
		5	4	3	2	1
	<b>ด้านครูผู้สอน</b>					
1.	ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้ทราบเป้าหมายในการเรียนอย่าง ชัดเจน					
2.	ครูสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมก่อนเรียนและเสริมแรงเมื่อ นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆสำเร็จ					
3.	ครูแนะนำยุทธศาสตร์การอ่านและกำหนดทิศทางการอ่านกระตุ้น ความสนใจของผู้เรียน					
4.	ครูให้คำปรึกษาแนะนำดูแลนักเรียนในการเรียนรู้ทุกกิจกรรมการ เรียนรู้อย่างทั่วถึง					

ข้อ ที่	รายการ	ระดับความพึง พอใจ				
		5	4	3	2	1
5.	ครูกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความรู้เดิมของนักเรียนเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่จะอ่าน					
	<b>ด้านเนื้อหา</b>					
6.	เนื้อหามีความเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของผู้เรียนและมีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน					
7.	เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน					
8.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาและดัดแปลงบทอ่านที่น่าสนใจมากขึ้น					
9.	เนื้อหามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การอ่าน					
10.	การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาและมีความยืดหยุ่น					
	<b>ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน</b>					
11.	การสอนมีมโนติล่องหน้า การตั้งคำถาม การสอนคำศัพท์ การทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้าเป็นการกระตุ้นและสร้างความรู้พื้นฐานในการอ่าน					
12.	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนแก้ปัญหาหรือเข้าใจสิ่งที่ยากโดยครูหรือเพื่อนเป็นผู้ช่วยแนะนำกระตุ้นและชักจูง					
13.	กิจกรรมการเรียนรู้มีการใช้วาจาสื่อการทบทวนกระตุ้นความรู้เดิมสร้างความรู้พื้นฐานเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาและประสบความสำเร็จในการอ่าน					
14.	นักเรียนมีโอกาสได้นำเสนออภิปรายแสดงออกในรูปแบบต่างๆและแสดงผลงานของตนโดยใช้ศิลปะ การเขียนแผนภูมิความคิดรูปแบบต่างๆ					
15.	กิจกรรมการสอนอ่านด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือให้นักเรียนเข้าใจภาษาอังกฤษ					

ข้อ ที่	รายการ	ระดับความพึง พอใจ				
		5	4	3	2	1
	<b>ด้านการวัดผลประเมินผล</b>					
16.	มีการประเมินผลตลอดการทำกิจกรรม					
17.	นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและมีส่วนในการกำหนด เป้าหมายในการประเมิน					
18.	มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
19.	มีการประเมินผลการเรียนรายบุคคลหรือรายกลุ่ม					
20.	การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหา					

ภาคผนวก ข

การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

### ตารางที่ ข.1

ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience)

แผนการสอนที่ 1 เรื่อง Say no to bullying เวลาที่ใช้ 1 ชั่วโมง									
ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์เหมาะสมและมีรายละเอียดที่สอดคล้อง	4	4	4	4	5	4.2	0.45	มาก
2	สัมพันธ์กันมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3	มีความเชื่อมโยงกัน สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้	4	5	5	4	4	4.4	0.55	มาก
4	สอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	4	4	4	4	5	4.2	0.45	มาก
5	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
6	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ								
	ความถูกต้องและความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
	6.1 ชั้นก่อนการอ่าน	5	5	5	4	4	4.6	0.55	มากที่สุด
7	6.2 ชั้นระหว่างการอ่าน	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
	6.3 ชั้นหลังการอ่าน	4	5	4	4	5	4.4	0.55	มาก
8	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
9	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	4	5	4	4	4.4	0.55	มาก
10	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ	5	5	5	4	4	4.6	0.55	มากที่สุด
11	ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กันเกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง								
	เฉลี่ย						4.61	0.37	มากที่สุด

(ต่อ)



## ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

แผนการสอนที่ 2 เรื่อง Helping others เวลาที่ใช้ 1 ชั่วโมง										
ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่								
		1	2	3	4	5				
1	หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ เหมาะสม และมีรายละเอียดที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด	
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	4	5	4	5	4.4	0.55	มาก	
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้ สอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	4	5	5	4	4	4.4	0.55	มาก	
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและ	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด	
5	ประเมินผลได้	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด	
6	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน									
	ครอบคลุมเนื้อหาสาระ									
	ความถูกต้องและความเหมาะสมของ									
	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเสริม									
	ต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน									
	6.1 ชั้นก่อนการอ่าน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด	
	6.2 ชั้นระหว่างการอ่าน	5	5	4	4	4	4.4	0.55	มาก	
	6.3 ชั้นหลังการอ่าน	4	4	4	4	5	4.2	0.45	มาก	
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	4	4	5	4.4	0.55	มาก	
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้ง ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4	4	5	4	4	4.2	0.45	มาก	
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	4	4	4	4	4.2	0.45	มาก	
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด	
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการ เรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด	
	เฉลี่ย						4.61	0.32	มากที่สุด	

(ต่อ)

## ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

แผนการสอนที่ 3 เรื่อง Season เวลาที่ใช้ 1 ชั่วโมง									
ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์เหมาะสมและมีรายละเอียดที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้ สอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
6	ความถูกต้องและความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์ การอ่าน								
	6.1 ชั้นก่อนการอ่าน	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
	6.2 ชั้นระหว่างการอ่าน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
	6.3 ชั้นหลังการอ่าน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์ การประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย						4.93	0.08	มากที่สุด

(ต่อ)

## ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

แผนการสอนที่ 4 เรื่อง The UK เวลาที่ใช้ 1 ชั่วโมง									
ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ เหมาะสม และมีรายละเอียดที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	5	4	4	5	4.4	0.55	มาก
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้ สอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	4	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้	4	5	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	4	4	4	5	4.4	0.55	มาก
6	ความถูกต้องและความเหมาะสมของ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเสริม ต่อการเรียนรู้ประสบการณ์ การอ่าน								
	6.1 ชั้นก่อนการอ่าน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
	6.2 ชั้นระหว่างการอ่าน	5	4	5	4	4	4.4	0.55	มาก
	6.3 ชั้นหลังการอ่าน	4	5	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน ทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และ จิตพิสัย	5	4	4	4	5	4.4	0.55	มาก
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์ การประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการ เรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย						4.69	0.34	มากที่สุด

(ต่อ)

## ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

แผนการสอนที่ 5 เรื่อง Computers เวลาที่ใช้ 1 ชั่วโมง									
ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์	5	4	5	4	4	4.4	0.55	มาก
	เหมาะสมและมีรายละเอียดที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน	4	5	4	4	5	4.4	0.55	มาก
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	4	4	5	4	4.2	0.45	มาก
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้ สอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ								
6	ความถูกต้องและความเหมาะสมของ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเสริม	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
	ต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
	6.1 ชั้นก่อนการอ่าน	4	5	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
	6.2 ชั้นระหว่างการอ่าน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
6.3 ชั้นหลังการอ่าน									
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้ง ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
		5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม								
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง								
	เฉลี่ย						4.78	0.20	มากที่สุด

(ต่อ)

## ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

แผนการสอนที่ 6 เรื่อง Thomas Edison เวลาที่ใช้ 1 ชั่วโมง									
ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ เหมาะสมและมีรายละเอียดที่สอดคล้อง สัมพันธ์กัน	5	4	4	4	4	4.2	0.45	มาก
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้ สอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	4	4	5	5	4	4.4	0.55	มาก
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและ ประเมินผลได้	4	5	4	4	4	4.2	0.45	มาก
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
6	ความถูกต้องและความเหมาะสมของ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเสริม ต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน								
	6.1 ชั้นก่อนการอ่าน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
	6.2 ชั้นระหว่างการอ่าน	5	4	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
	6.3 ชั้นหลังการอ่าน	4	5	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	4	4	4	5	4.4	0.55	มาก
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้ง ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	4	5	4	4	5	4.4	0.55	มาก
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม	5	5	5	4	4	4.6	0.55	มากที่สุด
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการ เรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
	เฉลี่ย						4.61	0.37	มากที่สุด

(ต่อ)

## ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

แผนการสอนที่ 7 เรื่อง Rebecca Steven เวลาที่ใช้ 1 ชั่วโมง									
ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ เหมาะสมและมีรายละเอียดที่สอดคล้อง สัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้ สอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและ ประเมินผลได้	4	5	4	5	4	4.4	0.55	มาก
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	4	4	5	4	4	4.2	0.45	มาก
6	ความถูกต้องและความเหมาะสมของ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเสริม ต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน								
	6.1 ชั้นก่อนการอ่าน	4	4	4	5	5	4.4	0.55	มาก
	6.2 ชั้นระหว่างการอ่าน	5	4	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
	6.3 ชั้นหลังการอ่าน	4	5	4	4	5	4.4	0.55	มาก
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้ง ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม	5	5	5	4	4	4.6	0.55	มากที่สุด
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการ เรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย						4.73	0.25	มากที่สุด

(ต่อ)

## ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ เหมาะสมและมีรายละเอียดที่สอดคล้อง สัมพันธ์กัน	5	4	5	4	4	4.4	0.55	มาก
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้ สอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	4	4	5	4	4.4	0.55	มาก
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและ ประเมินผลได้	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
6	ความถูกต้องและความเหมาะสมของ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเสริม ต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน								
	6.1 ชั้นก่อนการอ่าน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
	6.2 ชั้นระหว่างการอ่าน	5	4	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
	6.3 ชั้นหลังการอ่าน	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	4	4	4	5	4.4	0.55	มาก
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้ง ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	4	5	4	4	4.4	0.55	มาก
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม	5	5	5	4	4	4.6	0.55	มากที่สุด
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการ เรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
	เฉลี่ย						4.66	0.38	มากที่สุด

(ต่อ)

## ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
		1	2	3	4	5			
1	หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ เหมาะสม และมีรายละเอียดที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้ สอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	4	5	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
6	ความถูกต้องและความเหมาะสมของ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเสริม ต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน								
	6.1 ชั้นก่อนการอ่าน	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
	6.2 ชั้นระหว่างการอ่าน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
	6.3 ชั้นหลังการอ่าน	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้ง ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	4	4	4	5	4.4	0.55	มาก
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการ เรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย						4.83	0.21	มากที่สุด

(ต่อ)



## ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

แผนการสอนที่ 10 เรื่อง Jonh's life routine เวลาที่ใช้ 1 ชั่วโมง									
ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ เหมาะสมและมีรายละเอียดที่สอดคล้อง สัมพันธ์กัน	4	5	4	5	4	4.4	0.55	มาก
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้ สอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	4	4	5	4	4.4	0.55	มาก
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและ ประเมินผลได้	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
6	ความถูกต้องและความเหมาะสมของ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเสริม ต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน								
	6.1 ชั้นก่อนการอ่าน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
	6.2 ชั้นระหว่างการอ่าน	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
	6.3 ชั้นหลังการอ่าน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	4	4	5	4.2	0.45	มาก
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้ง ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	4	4	4	5	4.4	0.55	มาก
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม	5	4	5	4	4	4.4	0.55	มาก
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการ เรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย						4.66	0.33	มากที่สุด

(ต่อ)

## ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

แผนการสอนที่ 11 เรื่อง Football World Cup เวลาที่ใช้ 1 ชั่วโมง									
ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ เหมาะสมและมีรายละเอียดที่สอดคล้อง สัมพันธ์กัน	4	4	4	5	4	4.2	0.45	มาก
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้ สอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและ ประเมินผลได้	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ								
6	ความถูกต้องและความเหมาะสมของ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเสริม ต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
	6.1 ชั้นก่อนการอ่าน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
	6.2 ชั้นระหว่างการอ่าน	4	4	4	5	4	4.4	0.55	มาก
	6.3 ชั้นหลังการอ่าน								
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้ง ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	4	5	4	4	4.4	0.55	มาก
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม								
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการ เรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง								
	เฉลี่ย						4.67	0.33	มากที่สุด

(ต่อ)

## ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

แผนการสอนที่ 12 เรื่อง Learning English เวลาที่ใช้ 1 ชั่วโมง									
ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ เหมาะสมและมีรายละเอียดที่สอดคล้อง สัมพันธ์กัน	4	4	4	5	4	4.2	0.45	มาก
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้ สอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	4	4	5	4	4.4	0.55	มาก
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและ ประเมินผลได้	4	5	4	4	4	4.2	0.45	มาก
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
6	ความถูกต้องและความเหมาะสมของ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเสริม ต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน								
	6.1 ชั้นก่อนการอ่าน	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
	6.2 ชั้นระหว่างการอ่าน	5	4	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
	6.3 ชั้นหลังการอ่าน	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	4	5	4.4	0.55	มาก
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้ง ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	4	4	5	4	5	4.4	0.55	มาก
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม	5	4	5	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการ เรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง	5	4	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
	เฉลี่ย						4.61	0.41	มากที่สุด

(ต่อ)

## ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

แผนการสอนที่ 13 เรื่อง Hobbies เวลาที่ใช้ 1 ชั่วโมง									
ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ เหมาะสมและมีรายละเอียดที่สอดคล้อง สัมพันธ์กัน	4	4	5	5	4	4.4	0.55	มาก
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้ สอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและ ประเมินผลได้	4	5	5	4	4	4.4	0.55	มาก
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
6	ความถูกต้องและความเหมาะสมของ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเสริม ต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน								
	6.1 ชั้นก่อนการอ่าน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
	6.2 ชั้นระหว่างการอ่าน	5	4	4	4	4	4.2	0.45	มาก
	6.3 ชั้นหลังการอ่าน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	4	5	4.4	0.55	มาก
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้ง ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	4	4	4	4	4.2	0.45	มาก
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการ เรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง	5	4	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
	เฉลี่ย						4.64	0.32	มากที่สุด

(ต่อ)

## ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

แผนการสอนที่ 14 เรื่อง The Lessons เวลาที่ใช้ 1 ชั่วโมง									
ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ เหมาะสมและมีรายละเอียดที่สอดคล้อง สัมพันธ์กัน	4	5	5	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	4	4	4	5	5	4.4	0.55	มาก
3	สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้ สอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและ ประเมินผลได้	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
6	ความถูกต้องและความเหมาะสมของ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเสริม ต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน								
	6.1 ชั้นก่อนการอ่าน	4	5	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
	6.2 ชั้นระหว่างการอ่าน	5	4	5	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
	6.3 ชั้นหลังการอ่าน	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
7	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	4	5	4.4	0.55	มาก
8	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนทั้ง ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	4	5	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
9	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การ ประเมินมีความสอดคล้อง/สัมพันธ์กัน	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
10	เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสม	4	4	5	4	5	4.4	0.55	มาก
11	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการ เรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย						4.64	0.32	มากที่สุด

## ตารางที่ ข.2

ค่าความสอดคล้องจากการประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถ  
การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการ  
เรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience)

ข้อสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่					ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	0	1	0	1	1	3	0.60	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4	0	0	1	1	1	3	0.60	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	0	0	1	3	0.60	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
14	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
16	1	1	1	1	0	4	0.80	สอดคล้อง
17	0	1	0	1	1	3	0.60	สอดคล้อง
18	1	1	1	1	0	4	0.80	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
20	1	1	1	1	0	4	0.80	สอดคล้อง
21	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
22	1	1	0	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
23	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
24	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ ข.2 (ต่อ)

ข้อสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\Sigma R$	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
25	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
26	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
27	0	1	1	0	1	3	0.60	สอดคล้อง
28	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
29	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
30	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
31	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
32	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
33	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
34	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
35	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
36	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
37	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
38	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
39	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
40	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
41	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
42	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
43	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
44	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
45	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

### ตารางที่ ข.3

ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) อำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience)

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)
1	0.74	0.79	16	0.76	0.46
2	0.74	0.79	17	0.76	0.46
3	0.78	0.48	18	0.72	0.41
4	0.70	0.39	19	0.72	0.41
5	0.76	0.46	20	0.76	0.46
6	0.67	0.72	21	0.63	0.32
7	0.78	0.84	22	0.54	0.58
8	0.78	0.84	23	0.61	0.29
9	0.70	0.39	24	0.70	0.39
10	0.76	0.81	25	0.63	0.32
11	0.72	0.41	26	0.57	0.60
12	0.78	0.48	27	0.70	0.39
13	0.61	0.29	28	0.63	0.32
14	0.76	0.46	29	0.74	0.43
15	0.78	0.48	30	0.72	0.41

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับนี้เท่ากับ 0.76



#### ตารางที่ ข.4

ผลความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience)

รายการประเมิน	ระดับการประเมินของ					รวม	IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
	1	2	3	4	5			
ด้านครูผู้สอน								
1. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้ทราบเป้าหมายในการเรียนอย่างชัดเจน	1	1	0	1	0	3	0.60	สอดคล้อง
2. ครูสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมก่อนเรียนและเสริมแรงเมื่อนักเรียนทำกิจกรรมต่างๆสำเร็จ	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3. ครูแนะนำยุทธศาสตร์การอ่านและกำหนดทิศทางการอ่านกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	0	1	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
4. ครูให้คำปรึกษาแนะนำดูแลนักเรียนในการเรียนรู้ทุกกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง	1	0	1	0	1	3	0.60	สอดคล้อง
5. ครูกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความรู้เดิมของนักเรียนเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่จะอ่าน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
ด้านเนื้อหา								
6. เนื้อหามีความเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของผู้เรียนและมีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7. เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8. นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาและดัดแปลงบทอ่านที่น่าสนใจมากขึ้น	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9. เนื้อหามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การอ่าน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10. การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาและมีความยืดหยุ่น	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ ข.4 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับการประเมินของ					รวม	IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
	1	2	3	4	5			
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน								
11. การสอนโน้มน้าวล้วงหน้า การตั้งคำถาม การสอนคำศัพท์ การทำนายเหตุการณ์ ล้วงหน้าเป็นการกระตุ้นและสร้าง ความรู้พื้นฐานในการอ่าน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
12. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียน แก้ปัญหาหรือเข้าใจสิ่งที่ยากโดยครูหรือ เพื่อนเป็นผู้ช่วยแนะนำกระตุ้นและ ชักจูง	1	1	0	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
13. กิจกรรมการเรียนรู้มีการใช้วาจาสื่อการ ทบทวนกระตุ้นความรู้เดิมสร้างความรู้ พื้นฐานเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา และประสบความสำเร็จในการอ่าน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
14. นักเรียนมีโอกาสได้นำเสนออภิปราย แสดงออกในรูปแบบต่างๆและแสดง ผลงานของตนโดยใช้ศิลปะ การเขียน แผนภูมิความคิดรูปแบบต่างๆ	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
15. กิจกรรมการสอนอ่านด้วยกลวิธีการ เสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การ อ่านเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือให้นักเรียน เข้าใจภาษาอังกฤษ	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
ด้านการวัดผลประเมินผล								
16. มีการประเมินผลตลอดการทำกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
17. นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง และมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายใน การประเมิน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
18. มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
19. มีการประเมินผลการเรียนรายบุคคล หรือรายกลุ่ม	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
20. การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหา	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

### ตารางที่ ข.5

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้  
กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience)

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน														รวมคะแนน (E <sub>1</sub> ) (70)	คะแนนหลังเรียน (E <sub>2</sub> ) (30)	
	คะแนนก่อนเรียน (30)	แผน 1 (5)	แผน 2 (5)	แผน 3 (5)	แผน 4 (5)	แผน 5 (5)	แผน 6 (5)	แผน 7 (5)	แผน 8 (5)	แผน 9 (5)	แผน 10 (5)	แผน 11 (5)	แผน 12 (5)	แผน 13 (5)			แผน 14 (5)
1	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	2	3	4	4	57	25
2	17	4	5	4	3	5	5	5	5	4	4	3	4	4	4	59	22
3	12	3	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3	4	4	53	21
4	15	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	58	23
5	11	4	4	4	4	4	5	4	4	4	4	4	4	4	4	57	26
6	12	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	56	21
7	9	4	5	3	3	4	3	3	4	4	4	2	3	3	4	49	25
8	8	5	4	5	4	4	4	4	4	4	5	3	4	4	4	58	25
9	8	5	5	5	4	4	5	4	4	5	4	3	5	5	5	63	22
10	10	5	5	4	4	5	5	5	5	5	4	3	4	4	4	62	21
11	13	3	3	3	4	4	4	4	4	4	5	3	3	3	3	50	23
12	9	5	5	4	5	5	4	5	4	5	4	3	3	4	4	60	25
13	6	5	4	4	4	4	4	5	5	4	4	3	4	4	4	58	24
14	6	4	5	4	4	4	5	5	5	4	5	3	4	4	4	60	24

(ต่อ)

## ตารางที่ ข.5 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน														รวมคะแนน (E <sub>1</sub> ) (70)	คะแนนหลังเรียน (E <sub>2</sub> ) (30)	
	คะแนนก่อนเรียน (30)	แผน 1 (5)	แผน 2 (5)	แผน 3 (5)	แผน 4 (5)	แผน 5 (5)	แผน 6 (5)	แผน 7 (5)	แผน 8 (5)	แผน 9 (5)	แผน 10 (5)	แผน 11 (5)	แผน 12 (5)	แผน 13 (5)			แผน 14 (5)
15	4	5	5	5	4	4	4	4	4	4	5	4	4	4	4	60	23
16	5	4	4	5	4	4	4	5	5	5	5	2	3	4	4	58	22
17	6	4	5	4	3	5	5	5	5	5	4	3	4	4	3	59	24
18	6	5	5	5	4	4	4	4	4	4	3	3	5	4	4	58	21
19	8	5	5	5	4	5	4	4	4	4	4	3	4	4	4	59	22
20	9	3	4	5	5	4	3	4	4	4	5	4	4	4	4	57	26
21	8	3	4	5	4	4	4	4	5	4	4	3	4	4	4	56	23
22	6	4	5	3	4	4	4	4	4	4	4	2	4	4	4	54	25
23	6	3	3	5	4	5	4	5	4	4	4	3	4	4	5	57	25
24	13	5	3	3	3	4	4	4	4	5	5	3	4	4	4	55	26
25	14	2	3	5	4	5	5	5	5	5	4	3	4	4	4	58	27
26	14	3	3	5	4	4	4	4	4	4	5	3	4	5	5	57	25
27	12	5	5	5	5	5	4	5	4	5	4	3	4	5	4	63	22
28	9	3	4	5	4	4	5	4	5	5	5	3	4	4	5	60	20
29	13	4	5	4	4	4	5	5	4	4	5	2	4	5	4	59	24
30	11	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	4	5	4	5	59	20

(ต่อ)

## ตารางที่ ข.5 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน														รวมคะแนน (E <sub>1</sub> ) (70)	คะแนนหลังเรียน (E <sub>2</sub> ) (30)	
	คะแนนก่อนเรียน (30)	แผน 1 (5)	แผน 2 (5)	แผน 3 (5)	แผน 4 (5)	แผน 5 (5)	แผน 6 (5)	แผน 7 (5)	แผน 8 (5)	แผน 9 (5)	แผน 10 (5)	แผน 11 (5)	แผน 12 (5)	แผน 13 (5)			แผน 14 (5)
31	10	2	5	4	4	4	5	4	4	5	5	3	5	5	5	60	22
32	9	3	3	3	3	5	5	4	4	4	4	3	4	4	4	53	21
33	6	3	3	3	4	5	4	4	4	4	5	3	5	5	5	57	21
34	7	3	5	3	4	5	4	4	4	5	4	3	4	4	4	56	22
35	11	3	4	3	4	4	4	4	3	4	5	3	4	4	3	52	24
36	13	4	5	3	4	4	5	5	4	4	5	2	5	5	4	59	23
37	10	3	3	5	4	4	4	4	4	4	5	5	4	4	5	58	23
38	12	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	4	4	4	5	58	25
39	15	5	5	5	4	4	5	4	4	5	5	3	5	5	5	64	26
40	13	5	5	5	5	5	5	5	5	3	3	3	4	4	4	61	26
41	10	3	3	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	58	23
42	14	5	5	4	4	5	4	5	4	5	4	3	4	5	4	61	26
43	9	3	4	4	4	4	4	4	5	4	4	5	4	4	5	58	27
44	6	4	5	3	4	4	5	4	4	4	4	4	4	5	4	58	25
45	12	3	3	5	4	4	4	4	5	4	4	4	4	4	5	57	23

(ต่อ)



ตารางที่ ข.6

ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน  
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนกับหลังเรียน

เลขที่	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)	$\Sigma D$	$\Sigma D^2$
1	4	25	21	441
2	17	22	5	25
3	12	21	9	81
4	15	23	8	64
5	11	26	15	225
6	12	21	9	81
7	9	25	16	256
8	8	25	17	289
9	8	22	14	196
10	10	21	11	121
11	13	23	10	100
12	9	25	16	256
13	6	24	18	324
14	6	24	18	324
15	4	23	19	361
16	5	22	17	289
17	6	24	18	324
18	6	21	15	225
19	8	22	14	196
20	9	26	17	289
21	8	23	15	225
22	6	25	19	361

(ต่อ)

ตารางที่ ข.6 (ต่อ)

เลขที่	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)	$\Sigma D$	$\Sigma D^2$
23	6	25	19	361
24	13	26	13	169
25	14	27	13	169
26	14	25	11	121
27	12	22	10	100
28	9	20	11	121
29	13	24	11	121
30	11	20	9	81
31	10	22	12	144
32	9	21	12	144
33	6	21	15	225
34	7	22	15	225
35	11	24	13	169
36	13	23	10	100
37	10	23	13	169
38	12	25	13	169
39	15	26	11	121
40	13	26	13	169
41	10	23	13	169
42	14	26	12	144
43	9	27	18	324
44	6	25	19	361
45	12	23	11	121
46	10	22	12	144
$\bar{X}$	9.80	23.50	630	9194
S.D.	3.22	1.91	-	-



ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๘๗๐๔



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
อ.เมือง จ.มหาสารคาม  
๔๔๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย

ด้วย นายสิปปนนท์ ละครขวา รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๒๐๑๒๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือวิจัยและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ แผนการเรียนภาษาอังกฤษ - ญี่ปุ่น เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฏฐชัย จันทร์ชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๘๗๐๕



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
อ.เมือง จ.มหาสารคาม  
๕๔๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย

ด้วย นายลิปพนธ์ ละครขวา รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๒๐๑๒๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือวิจัยและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ แผนการเรียนภาษาอังกฤษ - ญี่ปุ่น เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
ว่าที่ร้อยโท  
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐชัย จันทร์ชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๘๗๐๓



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
อ.เมือง จ.มหาสารคาม  
๔๔๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์สมพิศ หาญมนตรี

ด้วย นายสิปพนธ์ ละครขวา รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๒๐๑๒๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ  ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา  
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล  
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย  
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทร์ชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๘๓๐๓



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
อ.เมือง จ.มหาสารคาม  
๔๔๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์นาฏลัดดา จุลมา

ด้วย นายสิปปนนท์ ละครขวา รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๒๐๑๒๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ  ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา  
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล  
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย  
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน  
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๘๗๐๓



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
อ.เมือง จ.มหาสารคาม  
๕๔๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์อุเทน นันสมบัติ

ด้วย นายสิปพนธ์ ละครขวา รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๒๐๑๒๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ  ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา  
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล  
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย  
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๘๗๐๓



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
อ.เมือง จ.มหาสารคาม  
๔๕๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางมยุเรศ บรรพโคตร

ด้วย นายลิปพนธ์ ละครขวา รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๒๐๑๒๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ  ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา  
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล  
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย  
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๘๗๐๓



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
อ.เมือง จ.มหาสารคาม  
๔๔๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.พายุพงศ์ พายุหะ

ด้วย นายสิปปนนท์ ละครขวา รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๒๐๑๒๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ  ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา  
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล  
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย  
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน  
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓



## ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นายสิปพนธ์ ละครขวา
วัน เดือน ปี เกิด	31 มกราคม 2537
ที่อยู่ปัจจุบัน	238 หมู่ 22 ตำบลศิลา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2560	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2563	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม  
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY